

Anatolian

1958

Anatolian 1958

ANATOLIAN 1958

EDITORS: RIGAS TZELEPOGLOU • CHRIST HADJIHEODOROU • ROULA VERVELIDOU • ALKMINI STAVRIDOU • KOSTAS MOSKOF • THANASIS MATSOUKIS • EGII ECONOMOU • REA SAVVOPOULOU • DEMETRIOS DEMETRIOU • AGIA MOU
DEMETRIOS KONSTANTINOU • KLEIY SOTIRIADOU • ADVISORS: ANASTASIOS GEORGOPAPADAKOS • JOHN DENNIS

Foreword

As the day of our final departure approaches, our love for our school increases. Our lives within it have been rich in experience and memory, and we are bound to our school because of these things.

When we think of leaving school, we think of losing part of ourselves.

The Anatolian tries to keep our memories green, to keep our past alive: friends, faces and scenes which we associate with a happy life. Indeed, we find ourselves here in these pages, so unchanged and yet so changed.

This was and is our record and our world.

Dedication

The 1958 Anatolian is dedicated with respect and gratitude to The Board of Trustees of Anatolia College, whose wisdom, guidance and generosity are deeply appreciated by all the students of Anatolia College.

περιεχόμενα

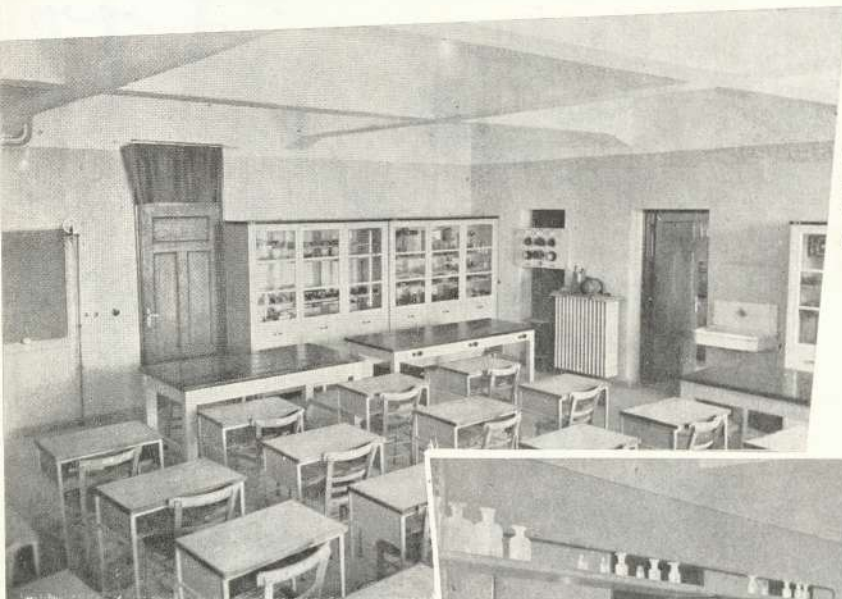
Τὸ ξεφύλλισμα τῆς Ἑπετηρίδας μας, μοιάζει μὲ περίπατο σ' ἕνα ἐξοχικὸ δρόμο. Οἱ ταμπέλες μας σὰς καθοδηγοῦν. Προχωρεῖτε ἀγρὰ καὶ προσέχετε γύρω. Ἐχετε τὸ νοῦ σας σιὰ ἀπρόοπτα...

MACEDONIA
HALL

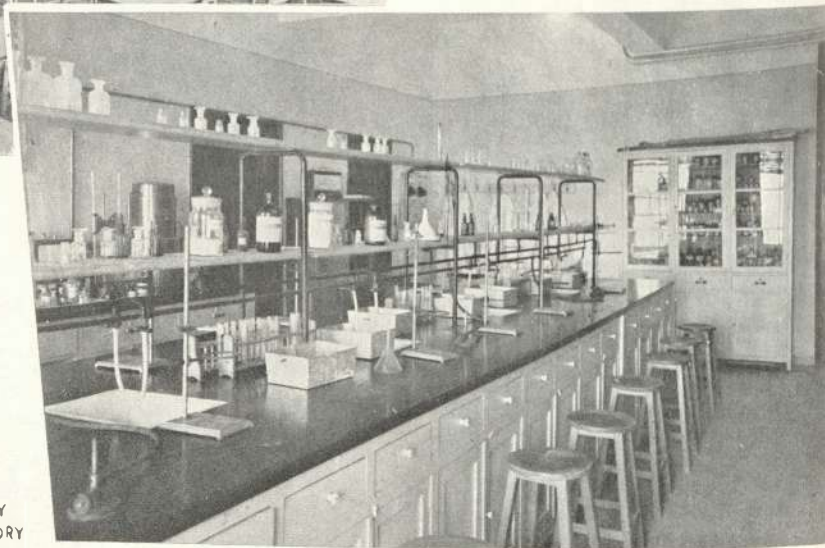
Τὸ πιὸ ἐπιβλητικὸ ἀνάμεσα στὰ κτήρια τοῦ σχολείου μας εἶναι τὸ κεντρικὸ διδακτήριον τῶν ἀγοριῶν, ποὺ περιέχει ἐκτὸς ἀπὸ τὶς τάξεις,

PHYSICS
LABORATORY

τὸ ἐργαστήριον Φυσι-
κῆς, ὅπου τόσα τα-
λέντα βρίσκουν διέ-
ξοδο.

τὸ ἐργαστήριον Χη-
μείας, ὅπου τόσες
ἄσπρες φόρμες κατα-
στρέφονται,

CHEMISTRY
LABORATORY

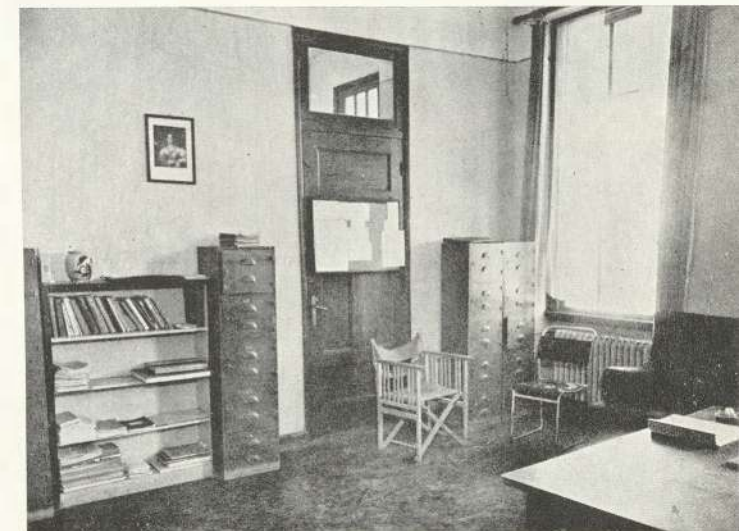
LIBRARY

↑ τὴν βιβλιοθήκη, ὅπου περνοῦν τόσες ὥρες οἱ
μαθητές,
↓ τὸ δωμάτιον καθηγητῶν, ὅπου μένουν στὶς κενές
ὥρες τοὺς οἱ καθηγητές.

τὴν καμπάνα ποὺ μᾶς εἰδο-
ποιεῖ ὅτι τὸ διάλειμμα τελειώ-
σε τόσο γρήγορα,

CHURCH

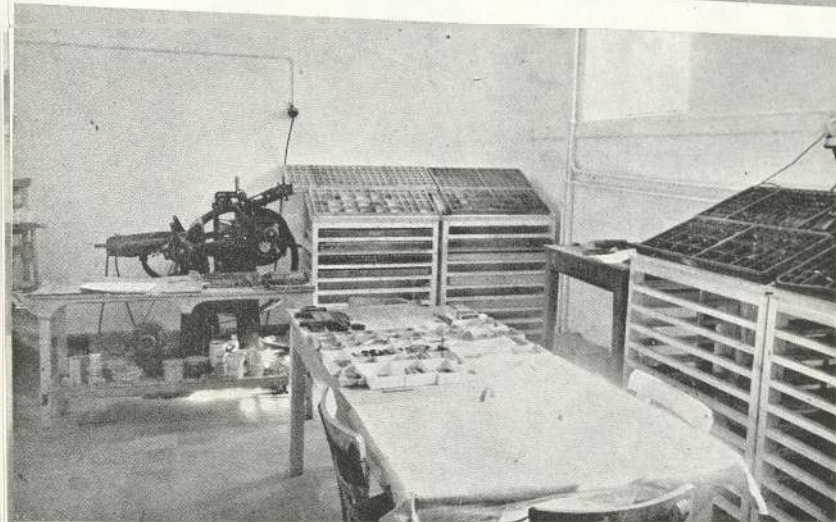
TEACHERS' ROOM

τὸ ἐκκλησάκι, ὅπου ἐκ-
κλησιάζονται κάθε Κυ-
ριακὴ οἱ ἐσωτερικοί.

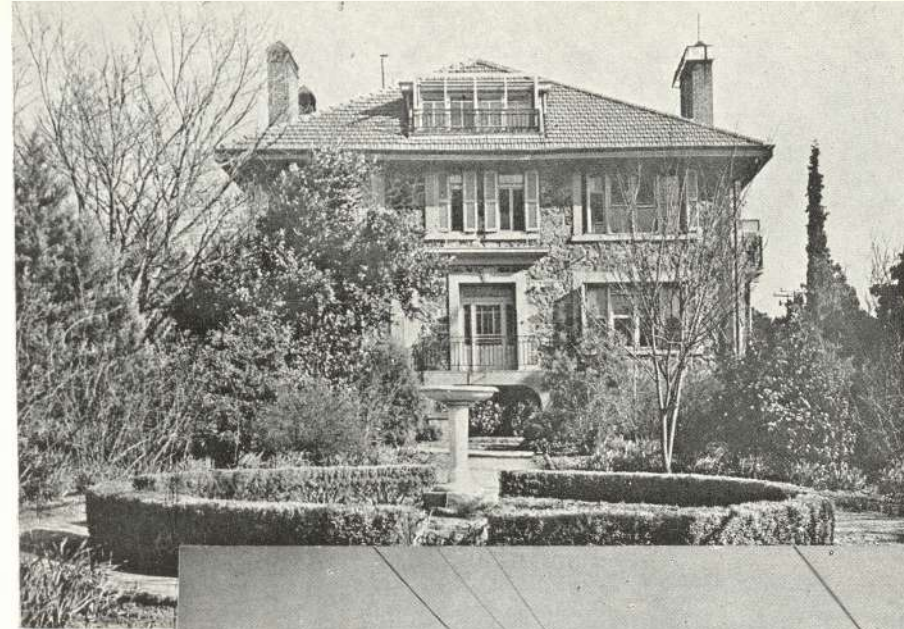
ALUMNI HALL - MINNESOTA HALL

PRINTING PRESS

BOY'S DINING ROOM

MORLEY HOUSE

PRESIDENT'S HOUSE

PERSONNEL HOUSE

WHITE HALL

RIGGS HALL

Τὰ δύο διδακτήρια τῶν κοριτσιῶν, καὶ τὸ καινούργιο Οἰκοτροφεῖο τους στολίζουν τὴν περιοχή τοῦ Παρθεναγωγείου.

Χαρακτηριστικὸς εἶναι ὁ διάδρομος τοῦ Οἰκοτροφείου. Ἐκατέρωθεν τὰ «κελλιά».

GIRLS' NEW DORMITORIES

ART ROOM

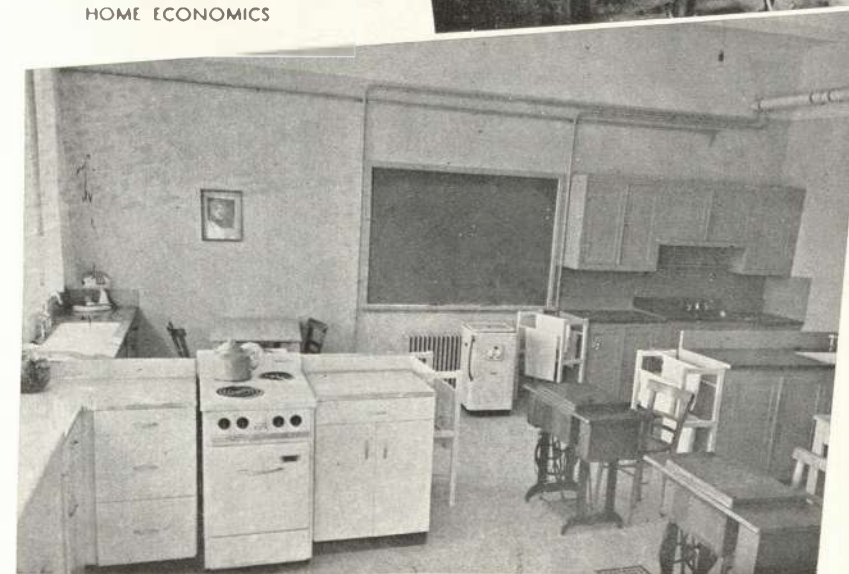
Αἴθουσα Τεχνικῶν.
Ἐδῶ καλλιεργοῦνται οἱ καλλιτεχνικὲς μας ἱκανότητες.

WILLARD HALL

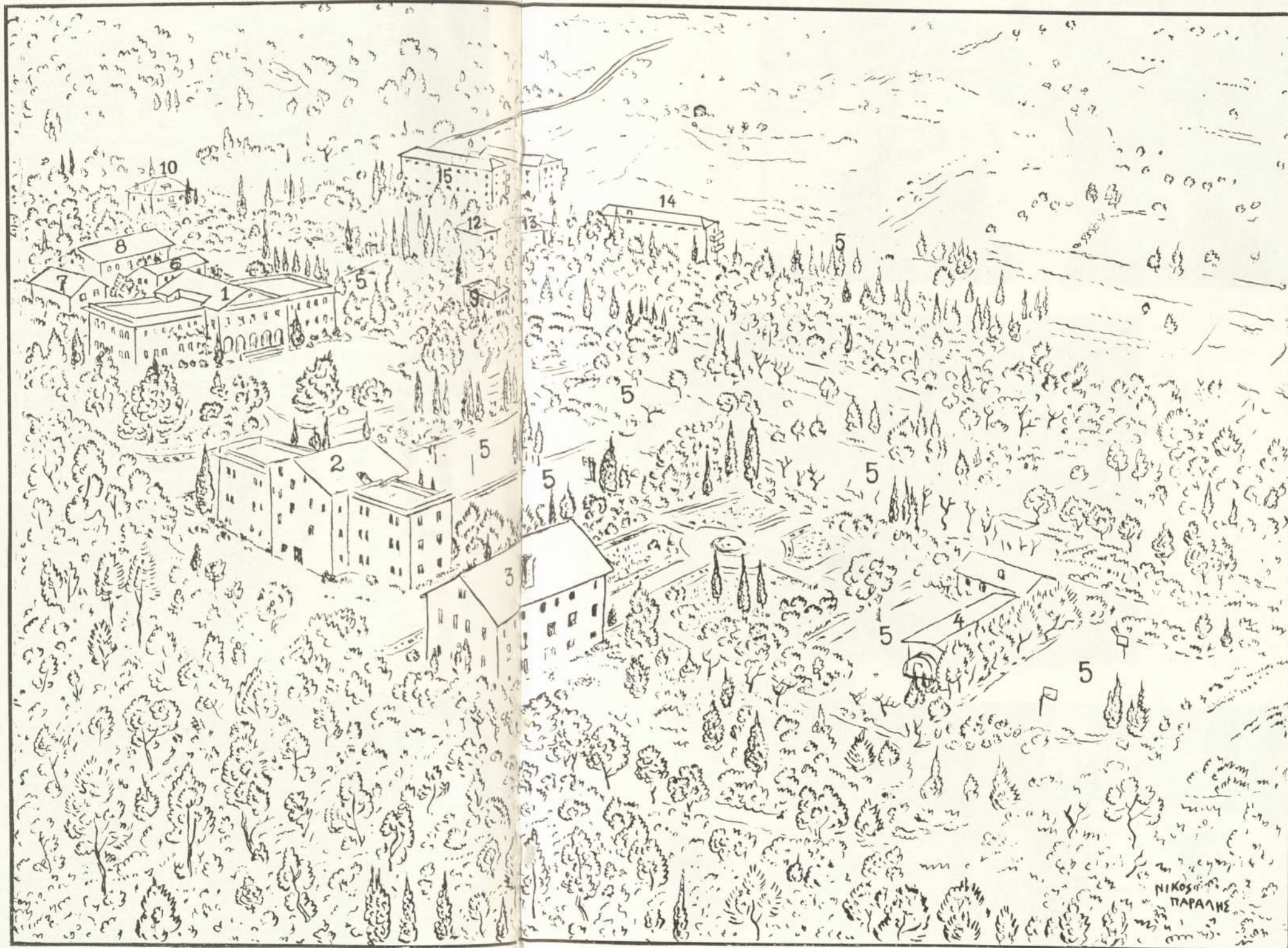
Ἡ Αἴθουσα Τελετῶν παίξει ἓνα σημαντικὸ ρόλο στὴ διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα μας. Ἐκεῖ ἀκούγονται ὅλες οἱ ὀμιλίες καὶ τὰ σπουδαιότερα προγράμματα τῆς χρονιάς.

HOME ECONOMICS

Ἡ Αἴθουσα Οἰκοοικονομικῶν, μὲ τὸν πλήρη ἐξοπλισμὸ της βοηθᾷ τὰ κορίτσια νὰ γίνουν καλὲς νοικοκυρές.

1. Macedonia Hall
2. Minnesota Hall
3. Alumni Hall
4. Boys' Gymnasium
5. Athletic Fields
6. West Hall
7. Art Room
8. Willard Hall
9. President's House
10. Morley House
11. Girls' Dormitories
12. Personnel House
13. White House
14. Riggs Hall
15. White Hall

ANATOLIA COLLEGE CAMPUS

WEST HALL

WHITE HOUSE

GATE HOUSE

direction

CARL C. COMPTON
President

VEO S. SMALL
Dean Boys' School

MARY INGIE
Dean Girls' School

ΟΛΓΑ ΠΛΑΤΑΡΙΔΗ
Γυμνασιάρχης Θηλέων

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΡΑΡΑΣ
Γυμνασιάρχης Άρρένων

ANNA ANAGNOSTIDOU
Φυσικός

Faculty

ΑΘ. ΑΤΕΣΟΓΛΟΥ
Φιλολόγος

ORESTES IATRIDES
English

ΓΕΩΡΓ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Φυσικός

D. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
English

ΓΕΩΡΓ. ΒΟΥΡΔΑΣ
Φιλολόγος

Δ. ΓΕΩΡΓΟΠΑΠΑΔΑΚΟΣ
Φιλολόγος

ΑΙΚ. ΦΩΤΗ
Φιλολόγος

ΕΥΔΓΓ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ
Φιλολόγος

ΣΟΦ. ΚΑΡΑΒΕΛΑΣ
Φυσικός

ΔΗΜ. ΚΑΡΑΔΗΜΟΣ
Φυσικός

Κ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Θεολόγος

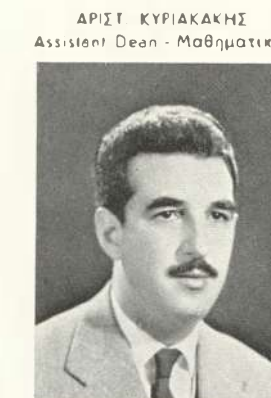
ΙΑΒΡ. ΔΙΜΙΤΡΙΑΔΟΥ
English

JOHN DENNIS
English

ΜΑΡ. ΚΟΝΤΟΖΟΓΛΟΥ
Γυμναστικής

ΑΡΙΣΤ. ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ
Assistant Dean - Μαθηματικός

CARRIE LAKE
Home Economics

Α. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ
Μαθηματικός

ΑΝΤΩΝΗΣ ΔΟΥΚΑΣ
Γυμναστικής

ΜΑΡΙΑ ΖΗΚΑ
Μαθηματικός

SPIRO LEKAS
English

ΘΕΟΔ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Φιλολόγος

DAV. McCORMICK
English

ΑΝΔΡΙ ΜΠΑΓΛΑΝΗ
Φιλολογος

ΒΑΓΙΟΣ ΜΠΑΓΛΑΝΗΣ
Φιλολογος

ΕΥΔ ΜΠΑΚΑΛΑΚΗ
Φιλολογος

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ
Φιλολογος

NANCY SCOTT
English

ΛΙΝΔ ΣΤΕΦΑ
Φιλολογος

ΚΩΝΣΤ ΜΠΟΥΣΑΚΗΣ
Διευθ. Οικοτροφείου
Μαθηματικός

EUGENE NISSEN
English

ΚΩΝΣΤ ΝΟΥΣΚΑΣ
Θεολόγος

BILL TAYLOR
English

CARRIE M TAYLOR
Home Economics

ΜΑΡΙ ΦΑΛΑΡΗ
Φυσικός

WILL. SANFORD
Science

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΔΟΣ
Γαλλικών

Α ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Μαθηματικός

ΧΡΗΣΙΟΣ ΦΡΑΓΚΟΣ
Φιλολογος

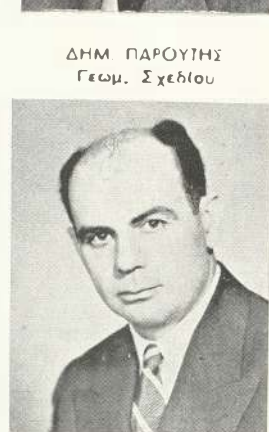
ΜΑΡΙΑ ΦΡΑΓΚΟΥ
Φιλολογος

Β ΧΑΤΖΗΤΖΑΝΗ
Φιλολογος

ΓΕΩΡΓ ΠΑΡΑΛΗΣ
Τεχνικών

ΔΗΜ ΠΑΡΟΥΤΗΣ
Γεωμ. Σχεδίου

ΑΝΑΣΤ. ΠΑΠΑΣ
Μουσικής

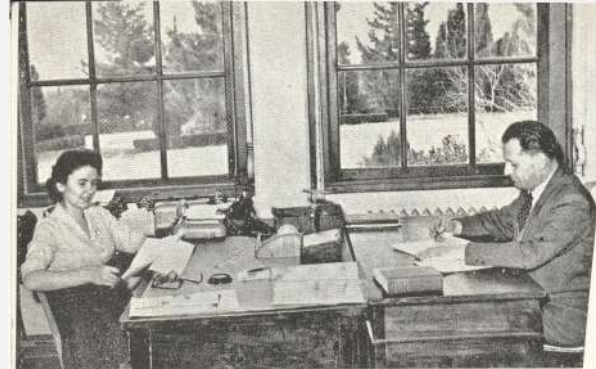
Ν ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ
Φιλολογος

Ρ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
Γυμναστικής

ΧΡΗΣΙΟΣ ΧΡΥΣΗΣ
Γυμναστικής

FOFO EGONOPOULOU STRATOS PARASKEVAIDES
Boys' Secretary Boys' Registrar

PRODROMOS EBEOGIU
Business Manager

THALIA KOMNINOU ERNEST ARKAS
Cashier Accountant

GEORGE GEORGIADIS
Superintendent of Buildings and Grounds

THEANO TYRIKI
Librarian

M. PAPAGEORGIU
Boys' Nurse

D. LAZARIDOU
Dir. Girls' Boarding Department.

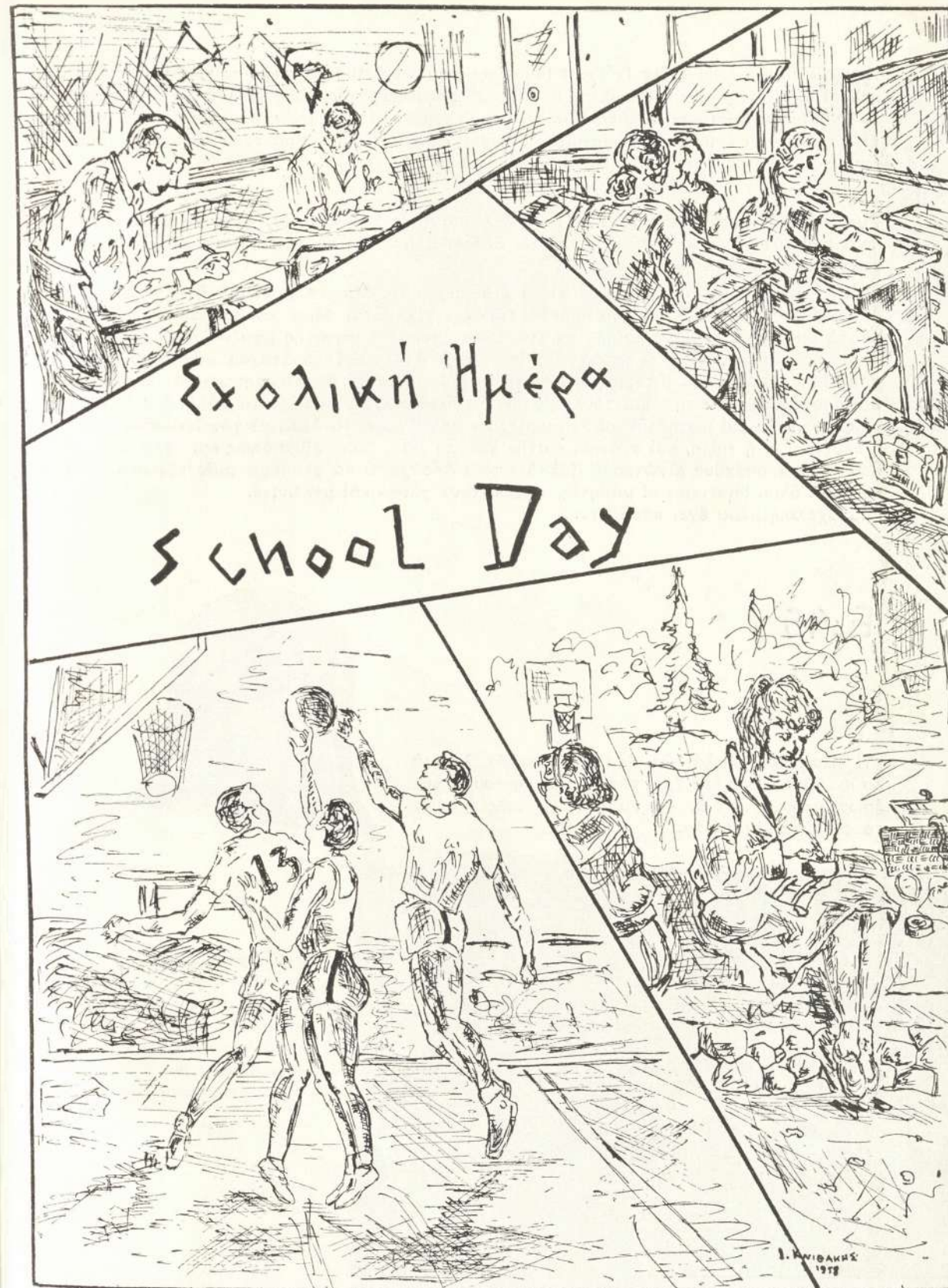
IAZAROS AMARANTIDES
Technician

DESPINA AMARANTIDOU
Dietician

MARICA PARASKEYAIDOU
Girls' Secretary and Registrar

Superficially, a school day is about the same for every student, and one might think that all school days are pretty much alike. But experience seems to be discontinuous, people are known to be different from one another, history doesn't repeat itself exactly, one man's meat is another man's poison et cetera. Consequently, it might be safer to say that each student lives in his own world which is part of a much larger system.

Για ένα μαθητή κάθε μία μέρα από τις 250 που πάει στο σχολείο, έχει κάτι το ιδιαίτερο, κάτι που την κάνει να ξεχωρίζει από τις άλλες. Στη βάση τους όμως όλες μοιάζουν μεταξύ τους σαν «δίδυμες».

Μία σχολική μέρα αρχίζει πάντα με το χτύπημα μιας καμπάνας, που ο ήχος της για έναν όποιονδήποτε άλλο, εκτός από μαθητή, ταραξεί γλυκά τον αέρα και χαϊδεύει τ' αυτιά. Δύο λεπτά αργότερα καθένας βρίσκεται στο θρανίο του, ο καθηγητής μπαίνει στην αίθουσα και τα μαθήματα αρχίζουν. Ο κατάλογος ανοίγει κι ακολουθεί το άταχτο καρδιοχτύπι αυτών που είναι αδιάβαστοι. Κάποιος—«ο αϊρών τας αμαρτίας... όλων»—σηκώνεται, κι οι υπόλοιποι ήσυχάζουν—για την ώρα τουλάχιστον. Μερικοί ρίχνουν ματιές στο βιβλίο ή στις σημειώσεις μη τυχόν και ρωτηθούν· οι περισσότεροι προσέχουν. Κι έτσι, με τον ίδιο ρυθμό, περνά η δεύτερη, κι η τρίτη, και φτάνουμε στην έβδομη ώρα. Όλα είναι όπως και την πρώτη, μόνο που τώρα προσέχουν λιγότεροι. Και τότε πάλι ακούγεται το χτύπημα μιας καμπάνας. Αυτή τη φορά όλοι, ιδιαίτερα οι μαθητές, το βρίσκουν γλυκό και μελωδικό. Μία σχολική μέρα έχει περάσει...

6:45

«Η μέρα πάει καλά, αν ξυπνήσης καλά» λέει ο λαός. Αυτό όμως δεν έχει την εφαρμογή του στούς έσωτερικούς, γιατί αν και ξυπνοῦν δύσκολα η μέρα τους περνά ευχάριστα.

The system goes into action early in the morning. The boarders know that the wheels are beginning to turn when they hear weary clanging, that awful summons of the BELL, which tears them from sleep.

7:15

And in the homes and apartments of the city, this sound and scene is repeated with infinite variations. And afterward ablutions and food and anxiety and transportation.

Τα λεωφορεία μεταφέρουν τα νυσταλέα παιδιά στο Κολλέγιο.

Ηρωική προσευχή. Πριν αρχίσουν τα μαθήματα μαζευόμαστε όλοι στην αίθουσα προσευχής, στο Chapel, για να ευχαριστήσουμε τον Θεό γι' αυτά που μας έχει δώσει και να τον παρακαλέσουμε να μας βοηθήσει και την καινούργια αυτή μέρα. Μετά την προσευχή ακολουθεί ή ένα μουσικό πρόγραμμα ή, συχνότερα, ομιλία καθηγητού ή μαθητού πάνω σε διάφορα θέματα.

8:10

For the girls, school begins with chapel: songs, prayers, speakers, performances, twenty minutes daily. The boys have first one hour of class followed by their chapel period.

Οι πρακτικοί έκταϊοι παρακολουθοῦν ἓνα πειραματικό μάθημα ὀπτικής. Ὁ Γιάννης εἶναι ἑτοιμος «νά παρουσιάσῃ θεάματα».

A classroom is a study of conflicting emotions. When the teacher enters, pulse rates increase and students try to appear as inconspicuous as possible. But there has to be a victim... at the blackboard, throwing pleading looks to the classmates... A time of anxiety, with success and failure.

8:45

Ὁ κ. Παραλῆς βοηθεῖ τίς μικρές μαθήτριες πού τό 'ριξαν στίς καλές τέχνες.

Ὁ Νάκος καί ὁ Ματσούκης προσπαθοῦν ν' ἀποδείξουν πειραματικά τόν νόμον τῆς βαρύτητος.

Ὁ κ. Λέκας μοιράζει κουλούρια στούς μικροῦς μαθητές του καί μέσα στήν τάξη καί στο διάλειμμα.

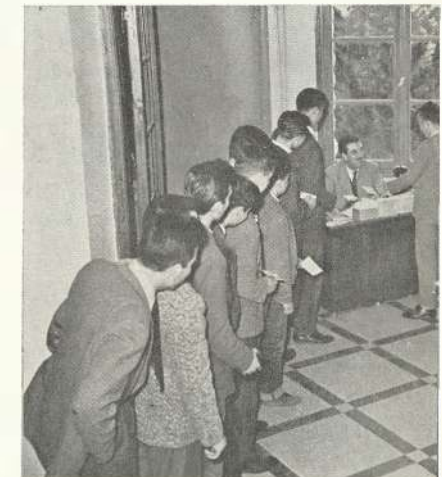

Οἱ γονεῖς μας ἔρχονται συνήθως τήν ὥρα αὐτή νά ρωτήσουν τούς καθηγητές γιά τήν ἐπίδοσή μας.

11:00

Ἐπὶ τέλους ἦρθε ἡ ὥρα νά πάρουμε μίαν ἀνάσα. Εἶναι τό μεγάλο διάλειμμα, πού μεγάλο εἶναι μόνο στο ὄνομα, μιά καί διαρκεῖ 15 λεπτά δλα δλα.

At that time, classes break on both campuses for refueling; food is sold by canteens, and students walk about munching bread or eating candy, many of them hastily preparing for the next two hours of class.

Στό μεταξύ οἱ «κατηγοροῦμενοι», καί ὅσοι ἀπουσίασαν γιά ὁποιοδήποτε λόγο περιμένουν μέ τὰ «χαρτιά» στο χέρι.

Ὁ καθαρός ἀέρας φαίνεται πώς μας ἀνοίγει τήν ὀρεξη. Ἔτσι ἡ καντίνα μας ἔχει ἀφθονή πελατεία. Οἱ ἐκάστοτε έκταϊοι πού τήν διαχειρίζονται φροντίζουν νά ἱκανοποιοῦν κάθε γούστο: καραμέλες, κουλούρια, τετράδια, δλα τὰ καλά!

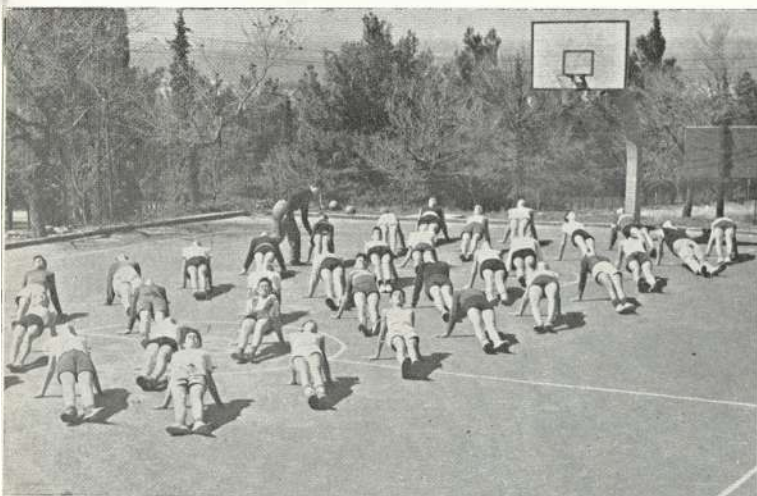

11:15

Admittedly the next two hours pass more easily than the first three, because lunch time is in sight,

Τό «μεγάλο» διάλειμμα έχει κιόλας τελειώσει κι επιστρέφουμε στις τάξεις. Άλλες δυο ώρες καί τὰ πρωινά μαθήματα τελειώνουν. Αυτό αραγε σκέφτονται οι μικρές πρωταίεσ ή μήπως λογαριάζουν πόσες μέρες μένουν ακόμη για τις πιο κοντινές διακοπές;

Οι δευτεραίοι με μεγάλο ζήλο προετοιμάζονται για τις γυμναστικές επιδείξεις. Μήπως όμως βιάζονται να τελειώση ή γυμναστική για ν' αρχίση τὸ παιχνίδι;

Οι πεμπταίεσ με πολλή σοβαρότητα προετοιμάζονται για τή ζωή. Τό μαρτυρά καί τὸ ὕφος τους καθώς παρακολουθοῦν τὸ μάθημα βρεφοκομίας.

12:45

The 12:45 bell is an angelic sound, and students rush out to eat.

Σ' ένα τέταρτο αρχίζει τὸ μεσημεριανό φαγητό. Οι σερβιτόροι ἐτοιμάζουν τὴν τραπεζαρία για νά δεχθῇ τις... πεινασμένες ὁρδές τῶν μαθητῶν καί μαθητριῶν. Στό μεταξύ μερικοί βρίσκουν τὴν εὐκαιρία νά κάνουν μιά δυο ασκήσεις για... νά ἀνολέη ή δρεξή τους!

13:00

“Όλοι έχουν πέσει με τὰ μουτρα στο φαγητό. Δεν άκούγεται τίποτε άλλο εκτός από τὸ θόρυβο ποὺ κάνουν τὰ πιρουνία, τὰ κουτάλια καὶ...οὐ μασέλες. Οἱ σερβιτόροι πᾶνε κι έρχονται, τὰ πιάτα αδειάζουν κι οἱ μαθητές δεν λένε νά χορτάσουν!
Στὴ μία καὶ εἴκοσι οἱ περισσότεροι ἔχουν τελειώσει καὶ τότε ἀρχίζει συζήτηση «περὶ ανέμων καὶ ὑδάτων» ὡς τὴ μιάμιση.

“Όταν τὸ πιάτο συνοδεύεται καὶ μ' ἓνα «γοητευτικό» χαμόγελο τοῦ Κώστα, ἀνοίγει περισσότερο ἡ ὄρεξη.

Although the lunch hour lasts officially until 2:15, in reality it often lasts only until 1:30, at which time club meetings or other activities take the students back to the classrooms or to some other destination.

The periods that came then, and of course the two hours of afternoon classes, are the real test of fortitude and the triumph of mind over matter. This is especially true in the spring (really summer; spring is very shy in Macedonia) when long, warm, cloudless days are infinitely distracting. Sometimes the resourceful teacher, believing that all work and no play is “contra naturam”, will take students for a stroll or hold lessons out of doors.

Πρόχειρο παράρτημα τραπεζαρίας με «υποστηρίγματα».

13:30

Μετὰ τὸ φαγητό ὁ «κόσμος ξαπλώνει», ἀκόμη καὶ πάνω στὶς ἀβολές καρέκλες. Δεν εἶναι ἔτσι Τάνια;

Σκοπὸ εἶχαν τὸ διάβασμα. Ἐξελίχθηκε ὁμῶς τὸ πρᾶγμα σὲ χαριτωμένο ἐνσταντανέ.

“Όλα ἐπιστρατεύθηκαν γιὰ νά σὲ κάνουν νά γελάσης! Πολύ δύσκολη εἶσαι βρέ Θωμαή!

15:45

Οί δυο απογευματινές ώρες περνούν γρήγορα κι έτσι τελειώνουν τὰ μαθήματα μιᾶς ἀκόμη μέρας. Τὰ αὐτοκίνητα περιμένουν στὴ σειρά, νὰ μᾶς κατεβάσουν στὴν πόλη. Γυρίζουμε στὸ σπίτι μετὰ ἀπὸ 9 περίπου ὥρες. Κι ὁ γυρισμός αὐτός ἴσως νὰ 'ναι ἡ πιὸ χαρούμενη ὥρα τῆς ἡμέρας. Γιατὶ στὸ αὐτοκίνητο σὲ ξεκουφαίνουν τὰ τραγούδια, οἱ φωνές καὶ τὰ γέλια τῶν παιδιῶν. Φεύγουμε, γιὰ νὰ γυρίσουμε τὸ ἄλλο πρωὶ καὶ νὰ συνεχίσουμε τὴν ἴδια ζωὴ.

Finally, the day ends, and there is a scramble for the waiting buses. But not everyone goes home. There are other meetings, rehearsals, athletic contests, and of course, the English Speaking Rule detention for those girls who say the wrong thing in the wrong place. But in the classrooms the only sounds that may be heard are the whispering of the brooms and the hissing of the mops which will erase the record of one day only to prepare for another tomorrow. And the only people to whom the sounds of the system are still audible are the small band of boarders and faculty who remain at school.

Θὰ περίμενε κανεὶς, μετὰ τὶς 4 τὸ σχολεῖο νὰ ἐρημώνῃ. Ὅμως δὲν φεύγουν ὅλοι. Μόλις σταμάτηση ἡ ζωὴ μέσα στὶς τάξεις, ἀρχίζει μιὰ ἄλλη ζωὴ, ἡ ζωὴ τῶν συλλόγων. Κι ἀκόμη ἀναρχίζει ἡ ζωὴ τοῦ Οἰκοτροφείου πού εἶχε διακοπῇ στὶς 8 τὸ πρωί. Οἱ μαθητὲς κι οἱ μαθητρίες πού εἶναι μέλη τῶν διαφόρων clubs μένουν μετὰ τὶς 4 καὶ ἐπιδίδονται στὶς ἀσχολίες πού τοὺς εὐχαριστοῦν.

16:00

Πυρετώδεις προετοιμασίες γιὰ τὸ ἀνέβασμα τοῦ ἔργου μας.

Οἱ τριταῖες, λόγῳ τοῦ τέλους τῆς ἐποχῆς, ἀνακοίνωσαν... δυὸ ἐβδομάδες ἐκπτώσεων!

boys' boarding department

Τό συμβούλιο τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν.

Pres.: T. HAIAS
J. ADAMOPOULOS
K. KRANIAS
G. STAGAKIS
N. ARISTOTELIDES
M. KYRADJOGLIOU
P. TSIFISIS

Advisor:
Mr. K. BOTSAKIS

Ἡ ζωὴ τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν στό σχολεῖό μας ἔχει ἓνα ἐντελῶς ξεχωριστό χρῶμα. Καί πρῶτα πρῶτα δέν εἶναι καθόλου βαρετὴ ὅπως μπορεῖ νά νομίζουν πολλοί. Γιατί κάθε μιὰ μέρα ἔχει τὰ δικά της γεγονότα, τίς δικές της συγκινήσεις καί ἐντυπώσεις. Γιατί μποροῦν καί χαίρονται ὅλη τὴ μέρα καί τὴ νύχτα, σιὸ φῶς καί σιὸ σκοτάδι, τὸ ὁμορφο περιβάλλον τοῦ σχολείου, πού γίνεται ἀκόμα ὠραιότερο μέ τόν ἐρχομό τῆς ἀνοιξῆς καί τὸ μοσχοβόλημα τοῦ ἀγέρα.

Ἐπειτα ἡ ὁμαδικὴ ζωὴ ἔχει ἄλλη χάρη. Ὅσο πιο πολὺ ζοῦμε μαζὶ μέ τοὺς ἄλλους, τόσο περισσότερο παίρνουμε ἀπ' αὐτοὺς καί δίνουμε κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας καί αὐτὸ εἶναι τὸ πιο σπουδαῖο ἀπ' ὅλα. Οἱ ἀνησυχίες μας, οἱ ἐπιτυχίες μας, οἱ συγκινήσεις μας, ἡ ζωὴ μας, μ' ἓνα λόγο, ἔχουν κάτι κοινὸ πού τὸ νιώθουμε ὅλοι μας ἔντονα. Καί τοῦτο γιατί ὁ σύνδεσμός μας εἶναι πιο στενός καί πιο σφιχτός ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ φύση τῆς ζωῆς πού κάνουμε ἐμεῖς οἱ ἐσωτερικοί. Εἶναι ἀλήθεια πὼς πολλές φορές ἡ ἀντίδρασή μας δημιουργεῖ μικροζητήματα· πάντοτε ὅμως συναντήσαμε κατανόηση καί σεβασμό.

Μπορῶ νά πῶ πὼς νιώθουν λύπη δοσι ἀπὸ μας τελειώνοντας τὸ σχολεῖο θά ἀφήσουν καί τὸ οἰκοτροφεῖο.

The life of the boarders begins as soon as the life of the day-students ends.

Yet it has its own special moments and phases, as the study in the library, the fun at the dormitories, the games at the play-room or the "peace" of the common room, and the listening to the radio — which is our sole means of communication with the "world".

But all of us do like our boarding department and will always remember the time that we have spent there.

Στὸ Common Room οἱ ἐσωτερικοὶ περνοῦν εὐχάριστες στιγμές ξεφυλλίζοντας περιοδικὰ καί βιβλία.

«Ἡ φωνὴ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου».

ἀπὸ τὴν ζωὴ μας

—Πρόσεχε Μάρκο. Πάλι τό 'φαγες χαλβατζήδικο!

—Τὶ λές Τάκη, εἶναι καλὸς σιτὴ ζάχαρη;

girls' boarding department

Όταν ο καιρός είναι άσχημος τὸ ρίχνουμε στὸ διάβασμα ἢ στὸ κουβεντολόι.

The new dormitory has solved a number of problems, among them that of early morning rising. Mrs. Lazaridou wakes the boarders not with a bell... but with music from the radio! When the day students leave the college in the afternoon, the boarders continue to study, but they have time for amusement too. They have the opportunity to enjoy all that life at college has to offer.

Οἱ φειτινὲς οἰκότροφες μαθήτριες ἦταν πολὺ τυχερές· εἶδαν νὰ ἐπαληθεύῃ ἓνα ὄνειρο πολλῶν χρόνων: τὸ καινούργιο Οἰκοτροφεῖο τὸ ὁποῖο ἐφωδιασμένο μὲ τὰ πιδὸ σύγχρονα μέσα μᾶς ἔχει κάνει τὴν ζωὴ μας πολὺ πιδὸ εὐχάριστη. Ἰδιαίτερο χρῶμα δίνουν τὰ «parties» μας τὰ ὁποῖα φέτος εἶχαν μεγάλην ἐπιτυχία.

Ἕνα εὐχάριστο πλῆσι-
μο τὸ πρῶτὸ μᾶς ἔχει
εὐδιαθετεῖς γιὰ ὅλη τὴν
ἡμέρα. Οἱ νιπτήρες εἶ-
ναι τελευταίου τύπου...

Στοὺς κοιτῶνες μας, ποὺ
εἶναι τόσο ἄνετοι, περ-
νοῦμε ἓνα μεγάλο μέρος
τῆς ἡμέρας: διαβάζου-
με, κουβεντιάζουμε, νοι-
κοκυρευόμαστε· μ' ἄλλα
λόγια εἶναι τὸ σπίτι μας.

Τὸ σιδέρωμα τῶν ρού-
χων μας τὸ κάνουμε μό-
νες μας. Ἔτσι καὶ μα-
θαίνουμε καὶ δὲν παρα-
πονόμαστε ὅταν δὲν
εἶναι σιδερωμένα καλὰ!

Ἡ μεγάλη στιγμή:
— κ. Λαζαρίδου θέλω
μιά ἄδεια....

στιγμιότυπα

Προσπαθούν νά τόν έρεθίσουν
άλλά αυτός δέν τò κουνά.

Πρωτοφανής προθυμία για φωτογραφία!

Κλασσικοί πεμπταίοι συσκέπτονται για
την τύχη του «αδέσποτου πρακτικού» που
βρίσκεται «δεμένος» στην τάξη τους.

Υπάρχουν μαθητές κανονικοί, υπάρχουν
καί... «ανάποδοι».

Μεσημβρινή περιπολία....

μαθητικά boys' student council

PRESIDENT: CHRIST MATTHEODOROU; VICE PRESIDENT: SAKIS POULIADES; SECRETARY: ELIAS TERZOPOULOS;
HONORARY ADVISOR: Mr. CARL C. COMPTON; ADVISORS: Mr. VEO SMALL;
Mr. A. GEORGOPAPADAKOS; Mr. ARISTIDES KYRIAKAKIS

It has been admitted, from time to time, that the student council of Anatolia College has not had the power it should have and consequently has not met its obligations successfully. This year, however, it has made an earnest effort to function as it should: as the chief agency in our school whose duties are those of promoting unity, understanding and cooperation between students and faculty and among students; of developing the spirit, ideals and practices of good citizenship in the school; of providing a means through which student questions and suggestions may be brought before the faculty and vice versa. The Student Council, as the governing agency of the student community, is in charge of all extra-curricular activities, such as the Bazaar and those special ceremonies which take place on special occasions during the school year. In this latter work, the Student Council is assisted by the Assembly and Morning Chapel Committee. In other words, the main interest and purpose of our Student Council is to promote the general welfare of Anatolia College in all possible ways.

συμβούλια girls' student council

PRESIDENT: ALKMEKE STAYRIDOU; VICE PRESIDENT: AMALIA IOANNIDOU; SECRETARY: SOULIA STEFANIDOU
TREASURER: AGATHI ANAGNOSTOPOULOU; ADVISOR: Miss MARY INGLE

Ο σπουδαιότερος μαθητικός οργανισμός στο σχολείο μας είναι το Μαθητικό Συμβούλιο. Κύριος σκοπός των Μαθητικών Συμβουλίων είναι η ανάπτυξη πνεύματος φιλικής συνεργασίας μεταξύ του καθηγητού και του μαθητού. Πολλά προβλήματα που άφορουν στη ζωή μας στο σχολείο συζητούνται στο συμβούλιο και κάθε μέλος—αντιπρόσωπος τάξεως ή μεγάλου συλλόγου—μπορεί να εκφέρει τη γνώμη του ελεύθερα.

Ακόμα το Συμβούλιο φροντίζει για την όμαλη συνεργασία των Συλλόγων, για το English Speaking Rule, για τις εκδρομές, για τα μαθητικά προγράμματα και για πολλά άλλα θέματα που άφορουν στους μαθητές.

Γενικά χρησιμεύει σαν μία γέφυρα μεταξύ των μαθητών και των καθηγητών και φροντίζει με κάθε τρόπο να βοηθήσει στην καλύτερη και αποδοτικότερη λειτουργία του σχολείου.

mavrorachi committee

Συνεδρίασις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συλλόγου.

Τὸ φετινὸ πρόγραμμα τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μανυράχης ἦταν ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ σιδηρουργείου καὶ ἡ υἱοθέτησις ἑνὸς ἄλλου χωριοῦ.

Τὸ σιδηρουργεῖο τελείωσε, τὰ ἐργαλεῖα προσφέρθηκαν στοὺς χωρικοὺς καὶ εἰδικὸς δάσκαλος δίδαξε τὴν τέχνη.

Ἡ υἱοθέτησις ὅμως ἄλλου χωριοῦ δυσκόλεψε πολὺ τὴν ἐπιτροπὴν. Πολλές οἱ προτάσεις καὶ πολλοὶ οἱ δισταγμοί. Οἱ μαθητὲς ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπισκέπτονται συχνὰ τὸ χωριὸ καὶ νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίας τοὺς σ' αὐτό.

Οἱ χωρικοὶ μὲ πολὺ προθυμία ἀφιερώνουν τὶς ὥρες τοὺς, δουλεύοντας στὸ σιδηρουργεῖο, πού ἐγκαινιάσαμε μόλις φέτος.

Τὸ σχολεῖο εἶναι τὸ μεγαλύτερο κτήριο τοῦ χωριοῦ. Ἐκεῖ τὰ παιδιὰ τῶν χωρικῶν μαθαίνουν τὰ πρῶτα τοὺς γράμματα.

Presidents :

Sakis Papademetriou
Erene Petritsi

Vice Presidents :

Christ Siskos
Ioanna Tsougraki

Secretaries :

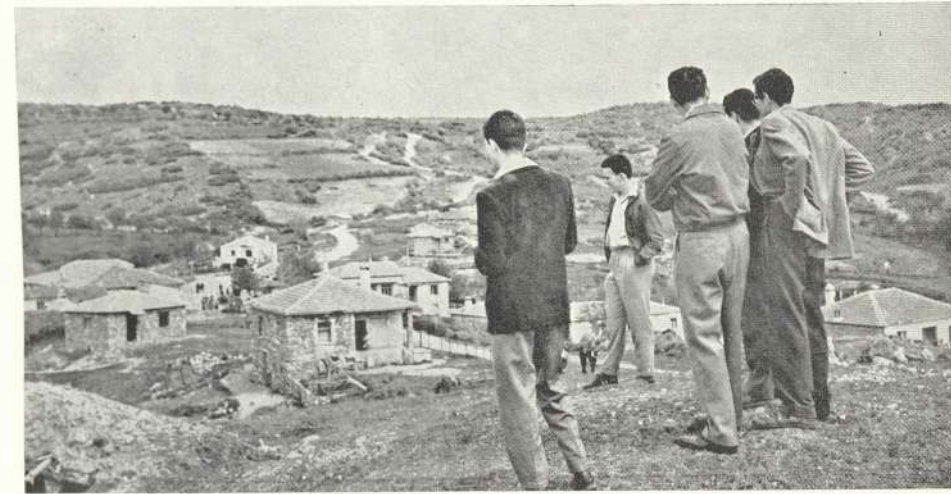
Dem. Konstantinou
Santa Nousia

Treasurer :

Dem. Haitas

Advisors :

Mr. William Sanford
Mrs. D. Kaloyeropoulou

Ὁ νέος πρόεδρος τοῦ Κολλεγίου μας Dr. Johnston, παρατηρεῖ τὸ χωριὸ ἀπὸ ἑνα λόφο, ἐνῶ ὁ Mr. Sanford τοῦ ἐξηγεῖ τὸ ἔργο πού ἐγίνε ἐκεῖ.

This organization, one of the oldest and most faithful in the college, has continued to help the villagers of Mavrorachi. During the school year, they raised enough money for the completion and necessary equipment for a blacksmith shop. In addition, they engaged a teacher to instruct the younger members of the village in the use of the new equipment. Future plans indicate the adoption of a new village which needs assistance more than Mavrorachi.

Ὁ Σάκης ἀπαντᾷ στὶς ἐρωτήσεις τοῦ νέου προέδρου σχετικά μὲ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ.

Τὰ παιδάκια βρίσκουν μιὰ ξεχωριστὴ χαρὰ παίζοντας μὲ τὰ κατσίκια.

christian association.

President :
Sufoklis Theodorides
Officer :
Dami. Lambidis
Advisors :
Mr. Spiro Lekas
Mr. St. Paraskevaides

If you know that some one is thinking about you, when you are in a difficult situation this makes you happy indeed, and gives you courage to continue your efforts. This is what our club is pursuing by helping and comforting poor families of our city.

Ο κυριώτερος σκοπός της Χριστιανικής 'Αδελφότητας είναι να βοηθήσει φτωχές οικογένειες της πόλης μας καθώς και άρρωστα άτομα. Έτσι πριν τα Χριστούγεννα και το Πάσχα ο πρόεδρος με μερικά μέλη επισκέπτονται φτωχικές συνοικίες της Θεσσαλονίκης και μοιράζουν χρηματικά βοηθήματα σ' αυτούς που έχουν ανάγκη. Οι πόροι της 'Αδελφότητας προέρχονται από το Bazaar που για την διοργάνωσή του δουλεύουν τα μέλη του Συλλόγου έντατικά.

Ο Όμιλος Σπουδής Μουσικής παρουσίασε φέτος στα μέλη του έργα κλασσικής μουσικής με τις σχετικές εισηγήσεις. Παράλληλα στο παράρτημα της jazz δόθηκαν αναλυτικά ή ιστορία και δείγματα της συγχρόνου jazz.

music study group

The members of this organization continued their study of classical composers as well as the history of jazz and jazz compositions.

Adv. : Mr. A. Kyriakakis

christian effort club

This organization, along with several others, is responsible for putting on the yearly Bazaar in November. The proceeds from the Bazaar are used to aid various agencies in Saloniki, such as the School for the Blind, St. Stylianos Orphanage, the Poor Farm, and certain destitute families. In addition, members have donated their time and personal efforts to these institutions.

Ο Σύλλογος Χριστιανικής Προσπαθείας έχει σαν σκοπό να παράσχει βοήθεια σε ανθρώπους που πραγματικά την χρειάζονται. Έτσι δώσαμε στη Σχολή Τυφλών ένα σκελετό και ένα μαγνητόφωνο. 'Ακόμα, όταν έχουμε λίγο καιρό, πηγαίνουμε και βοηθούμε αδύνατους μαθητές στα μαθήματά τους και οργανώνουμε ψυχαγωγικές συγκεντρώσεις. 'Επίσης στις γιορτές μαζί με τα δώρα δώσαμε και κουβέρτες στο 'Ορφανοτροφείο 'Αγίου Στυλιανός. 'Ακόμη έξωπλισμε με τα απαραίτητα στο Πτωχοκομείο ένα θάλαμο για 15 γριές.

President :
Amalia Ioannidou
Vice President :
Antonia Antoniadou
Advisor :
Mrs. Dennis

President :

B. Markopoulos

Executive Comm :

E. Anastasiadou

X. Anastasiou

M. Bakopoulos

V. Trouptsoglou

Advisors :

Miss Mary Ingle

Mr. Or. Iatrides

As its name indicates, the main purpose of this organization is that of developing an interest among our students, in the complex problems of the world we live in. Members of the club have the opportunity to listen to speakers, both Greek and American, and to question them. In this way students try to develop an understanding and critical intelligence to guide their opinions about international affairs.

Ἡ μεικτὴ χορωδία τοῦ σχολείου μας ἐμφανίστηκε ἐφέτος ὄχι μόνο πολυμελέστερη, ἀλλὰ καὶ συγκροτημένη. Τὰ προγράμματά της — καὶ ἦσαν αὐτὰ ἀρκετὰ — ἱκανοποίησαν ὅλους τοὺς μαθητές, ἀλλὰ καὶ τοὺς ξένους πού ἔτυχε νὰ τὰ ἀκούσουν.

The Chorale is made up of members from both schools. Under the direction of Mr. Pappas, this year's programs were very successful. The Chorale is growing in size and importance under its able director. During this school year it performed various programs, both inside and outside of the school, and went to Athens for the Spring Festival.

chorale

Presidents :

John Eliades

Z. Frengoglou

Accompanist :

Lena Psomogeridou

Director :

Mr. A. Pappas

international relations club

Ὁ Ὅμιλος Διεθνῶν Σχέσεων ἔχει γιὰ πρωταρχικὸ σκοπὸ νὰ κἀνῃ τὰ μέλη του, καὶ γενικὰ τοὺς μαθητές καὶ μαθήτριες ὅλου τοῦ σχολείου, γνωστές τῶν διαφόρων κοινωνικῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τὸν σημερινὸ κόσμο. Αὐτὸς ὁ σκοπὸς ἐπιτυγχάνεται μὲ ὁμιλίες προσωπικοτήτων ἔξω ἀπὸ τὸ σχολεῖο, καθηγητῶν τῶν δύο σχολείων, καθὼς καὶ μὲ διάφορες συνεργασίες μαθητῶν.

Σκοπὸς ἐπίσης τοῦ Ὀμίλου εἶναι νὰ γίνουν γνωστά τὰ ἤθη διαφόρων λαῶν καθὼς καὶ ἡ σύγχρονη ζωὴ τους — κυρίως τῆς νεολαίας τους.

Τὸ Glee Club προετοιμάζει μαθήτριες γιὰ τὸ Chorale. Φέτος δοκίμασε μὲ ἀρκετὴ ἐπιτυχία ἀρκετὰ τραγούδια.

This organization is a training group for the Chorale. It is comprised of younger students who wish to join the chorale eventually.

glee club

President :

Vasiliki Theochari

Advisor :

Mr. A. Pappas

press club

Editor-in-chief:
Roula Vervelidou
Feature Editors:
Christ Hadjitheodorou
Alkmene Stauridou
News Editors:
Rigas Tzeleporoglou
Eva Anastasiadou
Sports Editors:
John Eliades
Nana Naltsa
Advisors:
Mr. J. Dennis
Mr. A. Georgopapadakis

The Press Club is large, co-educational and important. Its function is that of writing, editing and publishing six or more issues of the "College News" every year. The "College News" is by students and for students; consequently, it offers an important outlet for student thoughts and opinions.

Σκοπός του Δημοσιογραφικού Συλλόγου είναι να εκδίδει το μηνιαίο περιοδικό μας, τα «Κολλεγιανά Νέα». Σ' αυτά μπορούν να γράψουν όλοι οι μαθητές του σχολείου μας. Έτσι τους δίνεται η ευκαιρία να δοκιμάσουν τις έκφραστικές τους ικανότητες. Το περιοδικό εκτός από τη λογοτεχνική ύλη περιλαμβάνει και τα νέα του σχολείου.

Ο Σκακιστικός Όμιλος παρουσίασε φέτος μία αξιόλογη δράση που οφείλεται κυρίως στην εργασία των μελών του. Εκτός από το πρωτάθλημα του συλλόγου, που παρακολουθείται με ενδιαφέρον από όλους, μέλη του Σκακιστικού Συλλόγου της Θεσσαλονίκης επισκέφθηκαν το σχολείο μας και γνωρίστηκαν με τα μέλη του Όμιλου μας.

A championship competition was initiated this year among the members of this club; it proved to be quite successful. Members exchanged visits with other chess clubs at which times chess games were played.

chess club

President:
Dem. Papasteriou
Secretary:
C. Hadjiyiannakis
Advisor:
Mr. Th. Mavropoulos

President:
Costas Arvanitakis
Advisor:
Mr. Christos Frangos

Although it is a small club, the *Modern Literature Club* analyzes and discusses literary works most profitably.

Ὅμιλος νεοελληνικῆς λογοτεχνίας

Ο Όμιλος Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας ασχολήθηκε με κρίσεις πάνω σε πλατεία καλλιτεχνικά ἐνδιαφέροντα και ἐξέφρασε τις ἀπόψεις του αὐτές σε συνεργασίες για τὸ περιοδικό τοῦ σχολείου. Παράλληλα με τὴ δράση αὐτή ὁ Όμιλος διοργάνωσε μιὰ καλὴ ἑκθεση βιβλίων στὸ Bazaar, ποὺ ἀναμφισβήτητα εἶχε ἐπιτυχία.

Σκοπὸς τοῦ νεοῖδρυθέντος συλλόγου *Ψυχολογίας Τύπων καὶ Αἰσθητικῆς* εἶναι νὰ βοηθήσει τὰ μέλη του νὰ γνωρίσουν τοὺς ἑαυτοὺς των καὶ συγχρόνως νὰ κατανοήσουν καὶ τοὺς ἄλλους. Στὶς συχνὲς συνεδριάσεις του, τὰ μέλη ἀναλύουν ἀντιπροσωπευτικοὺς ψυχολογικοὺς τύπους καὶ ἀκολουθεῖ συζήτηση. Ἀκόμα ἀκούγονται σύντομες εἰσηγήσεις καλλιτεχνικῶν ρευμάτων καὶ τάσεων τῆς ἐποχῆς. Τὴν ὅλη ἐργασία πλαισιώνουν σχετικὲς ὁμιλίες στὸ chapel.

The *Psychology and Aesthetics Club* is newly established and has as its function the discussion of intellectual currents and directions of our time.

President:
C. Hadjiyiannakis
Advisor:
V. Baglanis

σύλλογος
ψυχολογίας
τύπων +
αἰσθητικῆς

Ο Όμιλος Κατασκευής Μοντέλων Αεροπλάνων δίδει στους μαθητές μιάν εϋχάριστη καί παράλ-
ληλα ωφέλιμη απασχόληση.

Established last year, the Club has been stimulating and successful. Almost every Thursday
you will find members working on their model planes and boats.

model airplane club

President :
Doris Sinis
Advisor :
Bill Taylor

puppet show club

President :
Martha Kournavou
Advisor :
Miss. S. Atesoglou

The club was formed as the result of the marked success of last year's puppet show. It has
continued to provide amusing entertainment at the annual Bazaar.

Ο Όμιλος Κουκλοθεάτρων ιδρύθηκε φέτος ύστερα από τις επιτυχίες πού είχαν οι περσινές του
παραστάσεις και αποτελείται μόνο από μέλη της 3α. Σκοπός του club είναι νά παρουσιάση
διάφορες παραστάσεις κατά τη διάρκεια της χρονιάς. Φέτος δόθηκε μόνο μιά παράσταση
στο Bazaar κι έτοιμαζόμαστε γιά τό Bazaar του '58.

Τό Art Room φιλοξενεί έναν από τούς ολιγάριθμους όμίλους τού σχολείου μας, τόν Όμιλο
Πλαστικής. Τά παιδιά δουλεύουν μέ μεγάλη όρεξη καί ύπομονή συγχρόνως. Κάθε άμορφο
κομμάτι πηλού γίνεται καί ένα μικρό χαριτωμένο πραγματάκι. Φαίνεται ότι θά έκθέσουν
στό τέλος της χρονιάς πολλά καί καλά δείγματα της τέχνης τους.

Under the direction of Mr. Paralís, the members of this club design and make objects from
clay. They are preparing an exhibition of their accomplishments at the end of the school year.

plastic arts club

President :
A. Fasianou
Vice President :
S. Kostaki
Advisor :
Mr. George Paralís

creative arts club

President :
F. Altseh
Vice President :
M. Xanthou
Advisor :
Miss N. Scott

This club is for the benefit and training of future housekeepers. Activities include work on
embroidery, clothing, and the many articles that can be made with needle and thread. Mem-
bers supply the Bazaar with their products.

Τις ελεύθερες ώρες τους τά κορίτσια τού Όμίλου Χειροτεχνίας τις περνούν ράβοντας καί κεν-
τώντας, μέ αποτέλεσμα νά παρουσιάζουν ένδιαφέροντα έργα πού πουλιούνται στό Bazaar.

President :
J. Mikrou
Secretary :
M. Pikoulakis
Officer :
X. Anastasiou
Advisor :
Mr. N. Hourmouziades

President :
Kiki Demou
Vice President :
R. Lada
Advisor :
Miss L. Demetriadou

drama
clubs

Both schools have their own Drama Club, and their activities include reading plays, attending lectures and films, and discussing subjects related to dramatics. This spring the clubs will jointly stage a production of "The Lark", by Jean Anouilh. The translation from French into Greek was made by Mr. Hourmouziades, advisor to the Drama Club in the Boys' School. "The Lark", a play about Joan of Arc, is one of the most remarkable play in twentieth century theater.

Οι Δραματικοί Σύλλογοι έφέτος ασχολήθηκαν με πολλά πράγματα: διάβασμα, σχολίασμα, κριτική και μεταφράσεις ξένων έργων, ανέβασμα μικρών έργων, όμιλεις και προβολές. Δημιούργησαν επίσης βιβλιοθήκη με θεατρικά έργα. Τέλος παρουσίασαν με επιτυχία τόν «Κορυδαλλό» του Άνιουγ.

tennis
club

Executive Committier :
J. Lygerakis
T. Papayiannopoulos
S. Theodorides
K. Tzelepglou
F. Hadavas
J. Hourmouziades
Advisor :
Mr. A. Doukas

Inactive until this year, because of the destruction of the tennis courts during the war, the Tennis Club was re-established this spring. Through the generosity and interest of President Compton, two new tennis courts have been provided for the use of members and interested participants in the college.

Ο Όμιλος Άντισφαίρισης, αφού έτοιμάσε τά δύο νέα μας γήπεδα, προχώρησε στη διάδοση τού sport ανάμεσα στους μαθητές. Θα όργανώση τού χρόνου έσωτερικό πρωτάθλημα και συναντήσεις με άλλους όμιλους.

Ο Έργεθός Σπουδός Νεότητος αναπτύσσει σιά μέλη του τό πνεύμα της αλληλεγγύης και της διεθνούς φιλίας και κατανοήσεως. Μεταξύ τών επιδιώξεων του έπίσης είναι και οι ανταλλαγές περιοδικών, καθώς και ή δημιουργία ενός Λευκάματος πού στέλνεται σέ ξένες χώρες.

The activities of this club center mainly around speeches and discussions relating to international understanding and the welfare of nations.

President :
D. Voudourogrou
Advisor :
Mr. D. Efstratiades

ned c7055

boys' correspondence club

President : B. Androutsos; Advisor : Mr. S. Paraskevaides.

Each school has a Correspondence Club whose members exchange views, ideas, and information with their counterparts all over the world.

Οι Σύλλογοι 'Αλληλογραφίας έχουν σαν σκοπό την ανταλλαγή γραμμάτων κυρίως με νέους του εξωτερικού. Έτσι ευρύνονται οι γνώσεις και αντιλήψεις των παιδιών και πληροφορούμε τους ξένους σχετικά με την πατρίδα μας και το σχολείο μας.

President : V. Mauridou; Advisor : Miss M. Jugle.

girls' correspondence club

Τὰ ἔξω ἀπὸ τὸ συνηθισμένο πρόγραμμα κάθε σχολείου γεγονότα εἶναι αὐτὰ τὰ ὅποια ποικίλουν, χρωματίζουν, δίνουν ἓνα ἐντελὲς ξεχωριστὸ τόνο σὲ κάθε σχολικὴ ἡμέρα καὶ τὴν κάνουν τόσο διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν προηγούμενη. Εἶναι αὐτὰ τὰ ὅποια θὰ θυμούμαστε ἀργότερα θὰ ἔρχεται στὸ λογισμό μας τὸ σχολεῖο.

We place considerable emphasis on extra-curricular activities at Anatolia College. "All work and no play makes Costas a dull boy".

We had just begun to settle into the daily routine when a sudden vacation was forced upon us. Of course we accepted as gracefully as possible the Ministry's decision to close school because of the Asiatic flu epidemic.

Ἡ «Ἀσιατικὴ» γρίπη στὸ Κολέγιο.

OCT. 2-12

Ἄκόμα δὲν εἶχαμε προφτάσει νὰ ξεχάσουμε τὶς διακοπὲς καὶ νέες, ἀνέλπιστες, μᾶς ἔφερε μιὰ «φίλη ἀπὸ τὴν Ἀσία». Οἱ μαθητὲς τὴ δέχτηκαν μὲ «δυσφορία» καὶ ὅλοι ἦταν σύμφωνοι, πὼς καλύτερα θὰ ἦταν νὰ μᾶς ἐπισκεπτόταν λίγο ἀργότερα...

Ὅταν ἔρχεται στὸ λιμάνι μας μοῖρα τοῦ βου Ἀμερικανικοῦ Στόλου πάντα χαιρόμαστε γιατί θὰ μᾶς δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφτοῦμε κάποιο ἀπὸ τὰ πλοῖα, συνήθως τὸ ἀεροπλανοφόρο. Φέτος ἦταν ἡ σειρὰ τῶν μαθητριῶν.

Almost as good as shore leave...

The two upper forms of the Girls School went for an afternoon visit to the U.S. Navy's aircraft carrier: U.S. Randolph.

OCT. 23

OCT. 25

Flag Day is always celebrated few days before the 28th of October. During this day the president of our school, Mr. Compton, entrusts the flags to the flag bearers. Later on, anthems were sung, and poems were recited.

In the morning the parade took place, and in the afternoon all schools laid a wreath on the statues of certain heroes. Once again these celebrations reminded us of those great days during which our people fought and were killed in their attempt to win glory and freedom for us.

OCT. 27

Αὐτὲς τὶς ἡμέρες, μαζί μ' ὅλους τοὺς Ἕλληνες ἀφήνουμε κι ἐμεῖς τὸ νοῦ μας νὰ πετάξῃ εὐλαβικά πίσω, τὰ πεινὸς προσκυνητὴς τοῦ μεγαλείου ἐκείνων ποὺ ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς μακεδονικῆς γῆς καὶ τῆς Ἑλλάδας ὁλόκληρης.

Μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα ἐθνικῆς, γιορτάζουν τὰ δύο σχολεῖα τὶς μεγάλες αὐτὲς ἐπετεῖους μὲ ἐπικαιρὲς ομιλίες, σκέτς, ἀπαγγελίες, κ. λ. π. Τὴν ἴδια μέρα γιορτάζουμε καὶ τὴ γιορτὴ τῆς Σημαίας. Οἱ σημαιοφόροι, ἀφοῦ ὀρκιστοῦν, παίρνουν τὴ σημαία τοῦ σχολείου.

Στὶς 27 τοῦ μηνὸς τὸ σχολεῖο μας, μαζί μὲ τὰ ἄλλα σχολεῖα τῆς Θεσσαλονίκης, παρήλασε μπροστὰ στὴν Α.Β.Υ. τὸν διάδοχο καὶ ἄλλους ἐπὶ σήμους. Κατὰ γενικὴ ὁμολογία ἡ ἐμφάνισή μας ἦταν πολὺ καλὴ.

Οι προετοιμασίες για τὸ φετινὸ Bazaar ἄρχισαν νωρίς. Οἱ πρόεδροι τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν ἔχουν μαζευτῇ στὸ ἐντευκτήριο τῶν Ἀποφοιτῶν καὶ φροντίζουν ὥστε ὅλα νὰ εἶναι ἑτοιμα ἐγκαίρως.

Ἡ γιορτὴ τῶν φαντασμάτων συγκέντρωσε καὶ φέτος τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τοὺς χάρισε ἓνα πολὺ εὐχάριστο ἀπόγευμα. Τὸ Macedonia Hall, καταλλήλως διακοσμημένο, δεχόταν ἀπὸ νωρὶς τοὺς ἀπίθανα ντυμένους ἐπισκέπτες—ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ Ἄρῃς καὶ χελῶνες. Τὴν ἀπονομὴ τῶν βραβείων ἀκολούθησαν παιγνίδια καὶ «cookies»

OCT. 31

Bazaar preparations..... chairmen of all clubs and committees met several times under the coordination of Miss Lake to settle certain problems and matters of policy.

halloween

NOV. 2

A party is something that breaks the routine in the boarding department. One of the most successful and joyful annual parties is held on Halloween. Almost all the boarders and teachers become masquerades and enjoy themselves with games, songs and dances. Everybody forgets his troubles in this carnival atmosphere—especially if he is the lucky prize winner of the costume contest.

welcome Dr. Johnston!

NOV. 3

Our new president-elect, Dr. Howard W. Johnston, makes friends easily. During his two week stay at Anatolia last November, he met many friends and employees of the College.

Μὲ σκοπὸ νὰ γνωρίσῃ τὸ σχολεῖο μας καὶ ὅλους ὅσους κατὰ κάποιον τρόπο συνδέονται μ' αὐτό, ἦρθε γιὰ λίγες μέρες στὴν Ἑλλάδα ὁ νέος Πρόεδρος τοῦ Anatolia, Dr. Johnston.

↑ Στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ ἐπεφυλάχθη θερμὴ ὑποδοχὴ ἀπὸ τοὺς καινούργιους τοῦ φίλους.

← Ὁ πρόεδρος τοῦ Μαθητικοῦ Συμβουλίου καλωσορίζει τὸν καινούργιο Πρόεδρο, ἓκ μέρους ὄλων τῶν μαθητῶν.

↓ Οἱ Ἀποφοῖτοι ὠργάνωσαν δεξίωση πρὸς τιμὴν τοῦ.

NOV. 13

At the airport Dr. Johnston received a warm Welcome from the College Administration. Also on hand were our two student body presidents, one of whom is shaking hands with Dr. H. Johnston.

Later, the Anatolia Alumni gave a reception in Dr. Johnston's honor.

NOV. 10

On that day the inauguration of the blacksmith shop in Mavrorachie took place. The blacksmith shop was built during the two last years with the guidance and support of our school, and now it is ready for the needs of the village. President Compton was among those present at the ceremony.

Ο Πρόεδρος του σχολείου μας κ. Compton εγκαινιάζει το σιδηρουργείο που κτίσανε οι μαθητές μας στην Μαυροράχη.

NOV. 13

It was this day that we had the initiation of the new members and officers of the Christian Efforts Club. They all omised to combine their efforts to prepare a successful Bazaar and so help poor people in our society.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος το Christian Efforts Club δέχτηκε τα καινούργια του μέλη σε ιδιαίτερη τελετή στο Willard Hall. Η πρόεδρος, Ά. Ίωαννίδου, πήρε την υπόσχεσή τους να συνεργαστούν όλοι μαζί στο έργο του Club και κατόπι μίλησε σχετικά με τα σχέδια της φετινής χρονιάς.

Recreation: the U.S. Navy calls it. We enjoy having sailors on our campus for athletic activities, whenever the fleet puts in.

NOV. 14

Οι φιλικές συναντήσεις των μεικτών μας με τους Άμερικόανους ναύτες παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Έτσι αποκτούμε πείρα των αγώνων και εξασφαλίζουμε τη συνοχή μας στην ομάδα.

NOV. 16

Dr. G. Richard Hopwood, Director of the U.S. Educational Foundation in Greece, visited Anatolia. After speaking briefly about the Fulbright program's ten years in Greece, Dr. Hopwood awarded a large number of Fulbright scholarships to members of both schools.

Μετά από σύντομη ομιλία ο κ. G. R. Hopwood, διευθυντής του Μορφωτικού Ίδρύματος των Η.Π.Α., έχορήγησε τις υποτροφίες Fulbright στους μαθητές και μαθήτριες του σχολείου μας.

NOV. 24

Οι προετοιμασίες για τὸ φετινὸ Bazaar ἄρχισαν αὐτὴ τὴ φορὰ πολὺ νωρὶς — ἀπὸ πέρσι ἀκόμα — ἀλλ' αὐτὸ δὲν μετρίασε τὴν πολλὴν δουλειὰ καὶ τὸ πῆγαινε· ἔλα μέχρι τὸ μεσημέρι τῆς Κυριακῆς. Ἐπιτέλους κατὰ τὶς 4:00' ποὺ ἄρχισε νὰ ἔρχεται ὁ κόσμος, ἦταν ὅλα ἔτοιμα. Μέσα σὲ λίγη ὥρα ὅλα τὰ δωμάτια τοῦ Macedonia — ἀπὸ τὸ ἰσόγειο μέχρι τὸ πρῶτο πάτωμα — ἦταν γεμάτα ἀπὸ ἐπισκέπτες. Πολὺ σύντομα τὰ κουδουνάκια, οἱ κουκλὲς, τὰ κεντήματα καὶ τ' ἄλλα ἐκθέματα εἶχανε πωληθῇ. Ἡ αἴθουσα τοῦ τσαγιοῦ, τὸ ὑπόγειο, ὅπου ἦταν τὰ παιγνίδια, καὶ τὰ δωμάτια μὲ τὸ ψάρεμα δὲν ἔμειναν ἄδεια κατὰ τὴν διάρκειά τοῦ Bazaar. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἡ ἐπιτυχία. Ἡ ἱκανοποίησή μας ἦταν μεγάλη μιά καὶ δὲν πῆγαν χαμένοι οἱ κόποι μας.

The Bazaar is one of the greatest events in Anatolia. It is organized by the boys' and girls' Christian Associations, Mavrorachi Club, and the Alumni, under the supervision of Miss Carrie Lake. Everyone worked hard to make this year's Bazaar successful, because its success gives us the opportunity to earn money and be of greater help to society. A large crowd gathered on all three floors of Macedonia Hall, and almost all booths were sold out.

The tea-room was all full of visitors during Bazaar, and the basement was full of young-men who enjoyed themselves in "flashing", and other games. Once again hard work brought success, and success brought happiness. Everyone feels proud and happy when he realizes that he is able to give something to help his fellowman, and he feels happy too, when he understands that his work and efforts haven't been in vain.

NOV. 27

Λίγες μέρες μετὰ τὸ Bazaar εἶχαμε τὸ μικρὸ Bazaar, ὅπου πωλήθηκαν αὐτὰ ποὺ ἔμειναν ἀπὸ τὸ μεγάλο. Αὐτὴ τὴ μέρα εἶχαμε τὴν τύχη νὰ φιλοξενοῦνται στὸ λιμάνι μας ἀμερικανικὰ πλοῖα καὶ οἱ ναῦτες ποὺ μᾶς ἐπισκέφθηκαν ἀγόρασαν ὅλοι κάτι γιὰ ἀνάμνηση ἀπ' τὴν Ἑλλάδα.

Μόλις φθάσαμε, αντικρύσαμε την σχετική ανακοίνωση σέ κεντρικό δρόμο της πόλεως.

Μετά τὸ τέλος τοῦ ἀ' ἡμιχρονίου, δίνονται οἱ κατάλληλες οδηγίες γιὰ τὸν ὑπόλοιπο ἀγῶνα.

Τὸ basket ἦταν γιὰ μᾶς πολὺ εὐκόλο καὶ πραγματικά ἡ ομάδα μᾶς θαυμάσθηκε. Τὸ σκόρ: 106-56.

Μετά τοὺς ἀγῶνες, ἀφοῦ προηγήθηκε ἓνα καλὸ γεῦμα, δώσαμε μιὰ ... ψυχαγωγικὴ παράσταση στὸν Ἀι Γιάννη, γιὰ τοὺς Σερραίους.

ἐκδρομές

NOV. 17

Φετος ἐγκαινιάσθηκαν οἱ «ἐκδρομές» τῶν ἀθλητικῶν ὁμάδων μᾶς στὴν ὑπαιθρο. Ἡ πρώτη ἔγινε στὶς Σέρρες.

Τὸ παιχνίδι τοῦ ποδοσφαίρου ἦταν πολὺ σκληρό, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ νικηθοῦμε μὲ 4-1 (1-0).

Στὸ Volley νικήσαμε 2-0. Ἡ ἐμφάνισή μᾶς ἦταν ἀψογή καὶ ἀποσπασάμε τὰ χειροκροτήματα τῶν φιλάθλων.

thanksgiving day

American Thanksgiving was celebrated on the last Thursday of November with our traditional chapel program, during which the President's Proclamation was read by President Compton and an excellent speech was delivered by Mr. William Sanford. The program concluded with a collection for the help of poor soldiers.

In the evening, teachers and boarders enjoyed a turkey dinner, and an after dinner program.

NOV. 28-29

Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ἔγινε καὶ φέτος ἡ καθιερωμένη τελετὴ τοῦ Thanksgiving. Ὁ καθένας ἔδωσε πάλι μιὰ μικρὴ εἰσφορά γιὰ νὰ στείλουμε τὸ ποσὸν ποὺ θὰ μαζεύσαμε στὴν Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου. Ὁμιλητὴς τῆς ἡμέρας ἦταν ὁ κ. Sanford. Στὴν γιορτὴ τὸ Chorus τραγουδῆσε μερικὰ ὠραία τραγούδια. Τὸ βράδυ δόθηκε στὸ Οἰκοτροφεῖο γεῦμα γιὰ τοὺς Ἀμερικανούς ποὺ ζοῦν στὴν Θεσσαλονίκη καὶ τὴν ἐπομένη γιὰ τοὺς οἰκοτρόφους καὶ τοὺς καθηγητὲς μᾶς.

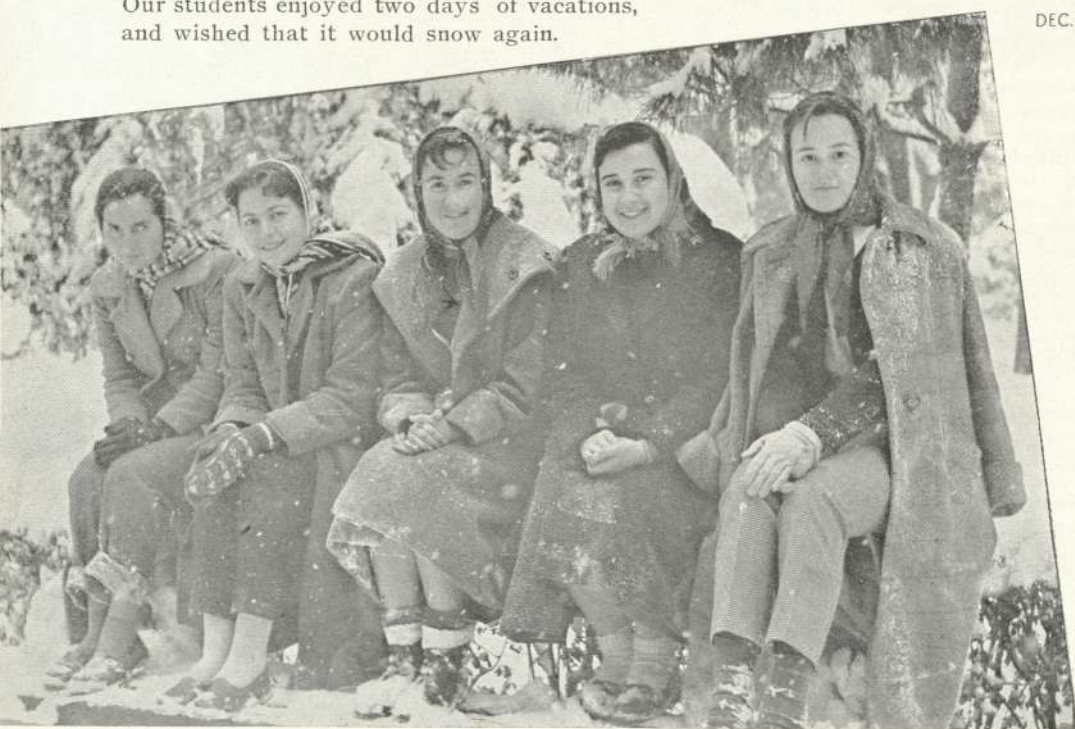
DEC. 3

On a day cold enough for earmuffs and mittens, the National String Quartette braved the elements to present a pleasant program of chamber music in Willard Hall.

Στά καλλιτεχνικά γεγονότα της χρονιάς σπουδαία θέση κατέχει το πρόγραμμα που μᾶς παρουσίασε τὸ Ἐθνικὸ Κουαρτέτο Ἑγχόρδων.

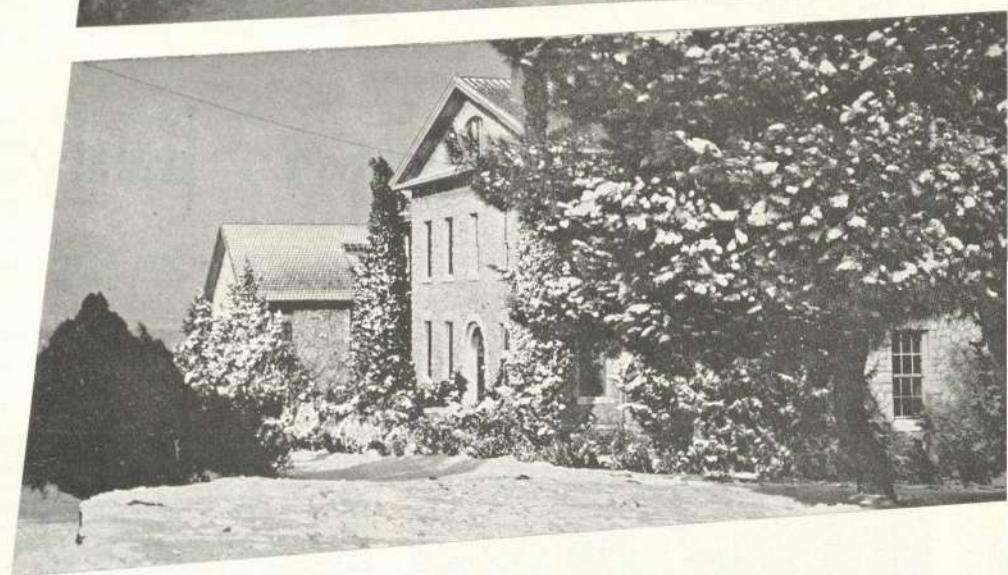
Τὸ ἀφθονο χιόνι ποὺ ἔπεσε φέτος στὴν πόλη μας, κατέστησε ἀδύνατη γιὰ δυὸ μέρες τὴν μετάβαση στὸ σχολεῖο μας. Ἡ ἀναγκαστικὴ αὐτὴ ἀργία ἔδωσε τὴν ἐδὲς καίριά νὰ χαροῦμε τὸ χιονισμένο τοπίο.

Snow came this year too. We were very anxious because it was a little late. Our students enjoyed two days of vacations, and wished that it would snow again.

DEC. 4-6

SNOW!!

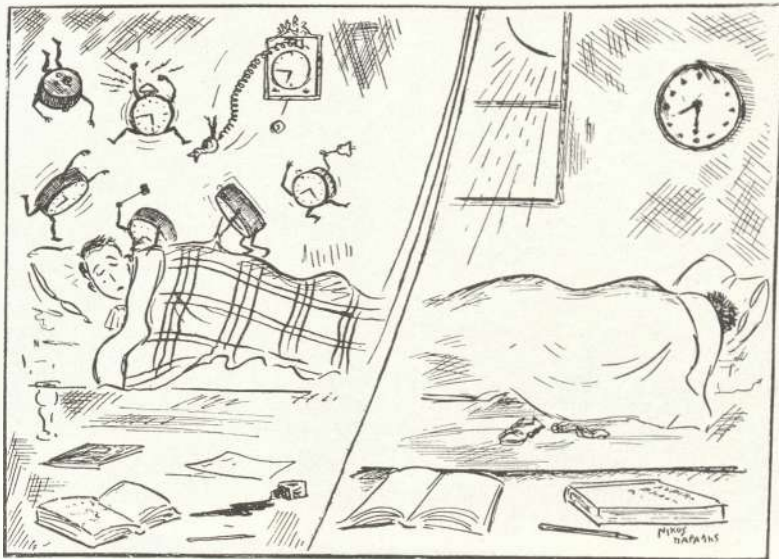

Τὸ χιόνι εἶναι κάτι ποὺ τὸ περιμένουμε πιά κάθε χρονιά στὸ Κολλέγιο, γύρω στὸ Μάρτη. Φέτος ὅμως ἦρθε κάπως νωρίτερα καὶ ἔδωσε καινούργια εὐκαιρία γιὰ δυὸ μέρες ξεκούραση ἀπ' τὰ μαθήματα.

Σὰν ἄρχισε νὰ πέφτει τὸ χιόνι δὲν ἔλεγε νὰ σταματήσῃ καὶ γιὰ μέρες ὅλη ἡ χώρα περιοχὴ ἦταν κατάλευκη. Οἱ ἐσωτερικοὶ βρῆκαν ἐλεύθερο πεδίο δράσης καὶ παιγνιδιοῦ—χιονοπόλεμος, κυνηγητὸ καὶ ὁ καθιερωμένος χιονάνθρωπος μὲ τὸ τσιμπούκι, τὰ μαῦρα κουμπιά τοῦ παλτοῦ του καὶ τὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων γιὰ καπέλο, στὸ μέσον τῆς αὐλῆς. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ μένουν στὴν πόλη δὲν ὑστέρησαν στὸ γλέντι. Ἀρκεῖ νὰ δοθῇ εὐκαιρία καὶ δημιουργοῦμε κέφι ὅπου κι ἂν εἴμαστε.

ΑΛΛΟΤΕ...

ΚΑΙ ΤΩΡΑ

DEC. 10 - FEB 15

Ἡ ἀνακοίνωση ὅτι τὰ μαθήματα θὰ ἀρχίζουν μισή ὥρα ἀργότερα, ἔγινε δεκτὴ μὲ ἱκανοποίηση ἀπὸ τοὺς μαθητές, ἰδίως τοὺς μεγαλύτερους. Ὁ ὕπνος, βλέπετε, εἶναι τόσο εὐχάριστος τὸ πρωῒ!

boarders christmas party

DEC. 14

Santa Claus comes here, too, and thanks to him, our annual boarding department Christmas party was a howling success.

Τὸ χριστουγεννιάτικο party τῶν ἐσωτερικῶν συνέχισε τὴ χαρούμενη παράδοση τῶν ἀπογευματινῶν αὐτῶν. Ὁ πανύψηλος Ἅγιος Βασίλης μοίρασε δῶρα σ' ὅλους. Τὸ πρόγραμμα τῆς βραδιᾶς ἔκλεισε μὲ διάφορα παιχνίδια.

parents' day

DEC 11, 13

Our school has established parents' day; This day has a double meaning: first to help the student get along in his work, and second help the teacher understand better his student's problems and weaknesses, with the information that he will receive from the parents of the student. Ofcourse we can not conceal the fact that some students feel uneasy about this day—you can conclude it from the picture. Yet this special day helps the improvement of the student.

Γονεῖς περιμένουν τὰ πληροφορηθοῦν σχετικὰ μὲ τὴ διαγωγή καὶ τὴν ἐπίδοση στὰ μαθήματα τῶν παιδιῶν τους.

Ἡ Miss Lake ἐξηγεῖ σὲ μιά μητέρα τὴν χρησιμότητα τοῦ μαθήματος τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας γιὰ τὴν μέλλουσα νοικοκυρά.

Γιὰ μιά ἀκόμη φορά τὸ σχολεῖο καλεσε τοὺς γονεῖς τῶν μαθητῶν γιὰ νὰ συζητήσουν μαζί τους διάφορα θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὰ παιδιά καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἐπίδοσή τους στὰ μαθήματα. Ἀκούστηκαν ἔπαινοι, κατηγορίες, ὑποδείξεις κι ἔτσι τελείωσε καὶ τὸ φετινὸ parents day. Συνεχίστηκαν ὅμως, οἱ «συζητήσεις» τὸ βράδυ στὸ σπίτι τοῦ καθενός, καὶ αὐτὰ εἶναι «τ' ἀπόρρητα» ποὺ δὲν τ' ἀκουσε ὁ ὑπόλοιπος κόσμος.

Μέσα διεξάγεται ἡ συζήτηση γονέων-καθηγητῶν καὶ ἔξω περιμένουν οἱ «κατηγορούμενοι».

christmas plays στο Βρεφοκομείο

DEC 20

Τό φετινό χριστουγεννιάτικο Έργο μας ήταν μιὰ έπιτυχία. Όλόκληρο δοσμένο από τούς μαθητές μας, ήταν κάτι πρωτότυπο και άρεσε σέ όλους. Ίδιαίτερα προσεγμένη ήταν ή σκηνοθεσία και ή σκηνογραφία. Ήταν μιὰ ένδειξη τί μπορούν νά κάνουν οί μαθητές μας.

Τά κορίτσια του Συλλόγου Χριστιανικής Προσπαθείας έπισκέφθηκαν τό Βρεφοκομείο κατά τή διάρκεια των διακοπών, όπου ψυχαγώγησαν τά παιδάκια και τούς μοίρασαν δώραγιά τίς γιορτές.

DEC 23

Our Christmas play this year was scripted and directed by a member of last year's class, Theodore Hadjipantazis, now studying dramatics at Boston University. Chapel and Assembly Committees, and many other helping bands contributed to make an outstanding production.

christmas parties

DEC 21

Classroom Christmas parties allow everyone to get into the act. There is food, presents are exchanged, and American and Greek Christmas songs are sung.

Κατά τά χριστουγεννιάτικά μας party, οί τάξεις αλλάζουν όψη. Τά γλυκά, τά δώρα και οί χοροί είναι τό πρόγραμμα τής ημέρας. Στις περιστάσεις αυτές βρίσκουν εύκαιρία νά φανούν μερικά άγνωστα μέχρι τής στιγμής ταλέντα.

DEC 24

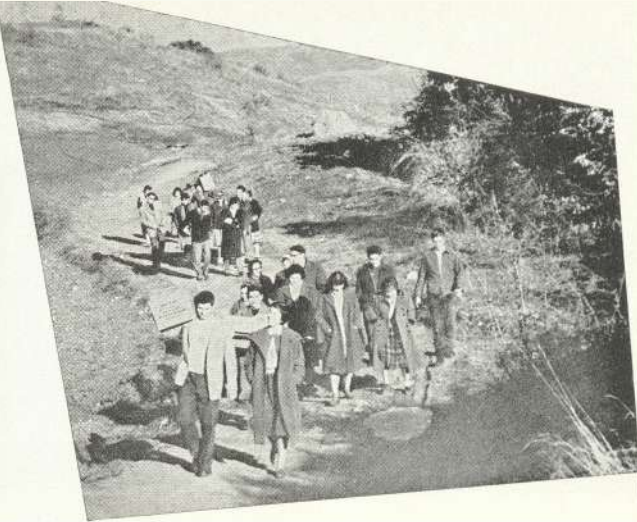
It is an annual tradition on Christmas day for members of our school, with the help of Mavrorachi Committee, to go around the town to friend's houses singing Christmas carols. At the same time the graduates sing to their teachers. A group of them in the Presidents house.

Όνα γκρούπ παιδιών «λένε τά κάλαντα» στά σπίτια των μαθητών και φίλων του Κολλεγίου. Τά χρήματα είναι γιά τή Μαυροράχη.

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος οί τελειόφοιτοι λένε τά κάλαντα στους καθηγητές τους. Μιά ομάδα στό σπίτι του Προέδρου ψάλλει μαζί μέ τόν Mr. και τήν Mrs. Compton.

κάλαντα

Προς τὸ χωριό

—“Ελα μικρούλα, πάρε τὸ δω-
ράκι σου.

ἐπισκέψεις

DEC. 26

The Mavrorachi club, wishing to offer some happy hours to the people of the village provided a small Christmas celebration.

We arrived at the village with presents for the children. They welcomed us with a Christmas program and as soon as the program was over they got their presents and we departed.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν διακοπῶν τῶν Χριστουγέννων μιὰ ομάδα τοῦ σχολείου ἐπισκέφθηκε τὴ Μαυροράχη καὶ ἔκανε μιὰ μικρὴ γιορτὴ ἐκεῖ γιὰ τὰ παιδιά. Μοιράσθηκαν ἐπίσης παιχνίδια καὶ γλυκά.

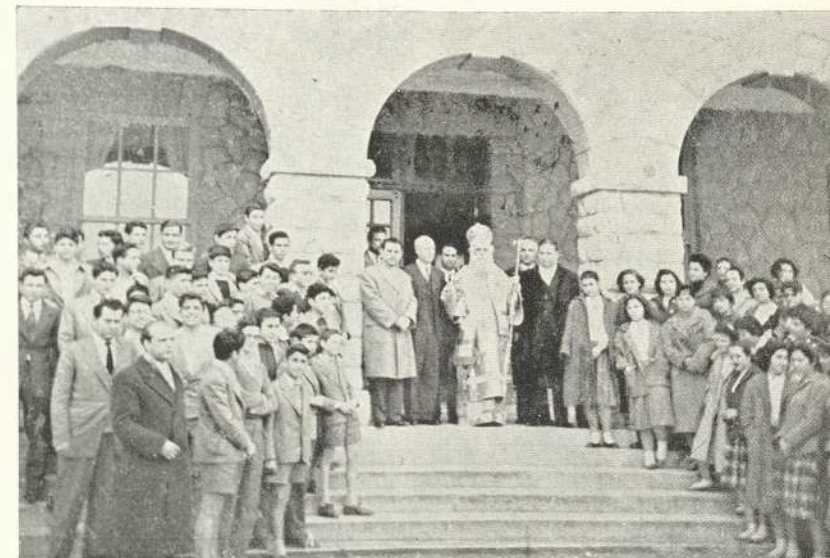
Μικροὶ μαθηταί, μέλη τῆς Ἀγροτολέσχης, μᾶς ἀπήγγειλαν ποιήματα.

Μετὰ ἀπὸ τὴν γιορτὴ, χορὸς μέ τoὺς χωρικοὺς.

λειτουργία

Τὴν τελευταία Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, εἶχαμε τὴν ὕψηλὴ τιμὴ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ σχολεῖο μας καὶ νὰ τελέσῃ τὴ θεία λειτουργία στὸ ναὺδριό τοῦ Κολλεγίου ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Παντελεήμων. Ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴ βαθεῖα ἐκτίμησὴ Του πρὸς τὸ ἔργο τοῦ σχολείου μας, ἀνέπτυξε ἐν συνεχείᾳ τὴ σημασία τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ὁμιλία τοῦ Παναγιωτάτου ἔκαμε σὲ ὅλους μας βαθύτατη ἐντύπωση.

MARCH 30

On a sunny Sunday the bishop of Thessaloniki visited our small chapel and spoke at the mess.

Death is something that interests people and gives them a theme for both poetry and prose. Taking this under consideration students from both schools read to us, in an assembly, some of the best writings they could find about death. All the literary material read, showed death from different aspects.

"death..."

JAN. 27

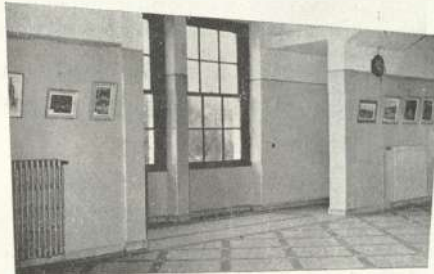
Παρακολουθήσαμε ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ πνευματικὰ καὶ προεγεμένα Assembly πού δόθηκαν τὰ τελευταία 3 ἢ 4 χρόνια στὸ σχολεῖο μας. Θέμα του: «Ὁ θάνατος στὴν παγκόσμια λογοτεχνία». Μὲ πολλὴ προσοχὴ καὶ φροντίδα παρουσιάστηκε ἀπὸ μαθητὲς τῆς ἑκτῆς τάξης, πῶς βλέπουν τὸ θάνατο ἄνθρωποι πού κατέχουν σπουδαία θέση στὰ ἑλληνικὰ καὶ ξένα γράμματα. Τὸ Assembly σημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία· αὐτὸ ἀπέδειξε, ὅχι μόνον τὸ πυκνὸ ἀκροατήριό, ἀλλὰ καὶ ἡ διχογνωμία πού σηκώθηκε ἀνάμεσα στοὺς ἀκροατὲς καὶ ἡ συζήτηση γύρω ἀπὸ αὐτὸ τὸ θέμα πού συνεχίστηκε γιὰ πολλὰς μέρες.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Με πρωτοβουλία του κ. Παραλή και τη βοήθεια του Μαθητικού Συμβουλίου διοργανώθηκε φέτος στο κεντρικό κτήριο του Άρρεναγωγείου Έκθεση Έργων τέχνης. Έτσι στις 18 Φεβρουαρίου είχαμε την εόκαιρία να απολαύσουμε Έργα χαρακτηριστικής του κ. Γ. Μόσχου. Κατόπιν ακολούθησαν Έργα του κ. Π. Ρέγκου, πίνακες μαθητών του σχολείου μας και τελευταία είχαμε πίνακες του Dean Small. Σκοπός των εκθέσεων αυτών είναι να δώσουν την ευκαιρία στους μαθητές να εξοικειωθούν μ' αυτή τη μορφή της τέχνης ζώντας κοντά σ' αυτήν, κι' έχοντας τη δυνατότητα να την απολαύσουν σέ κάθε ελεύθερη ώρα τους.

This year for the first time we had various expositions of art as wood curving, painting, photography etc. All these things attracted the interest of the students.

FEB 20

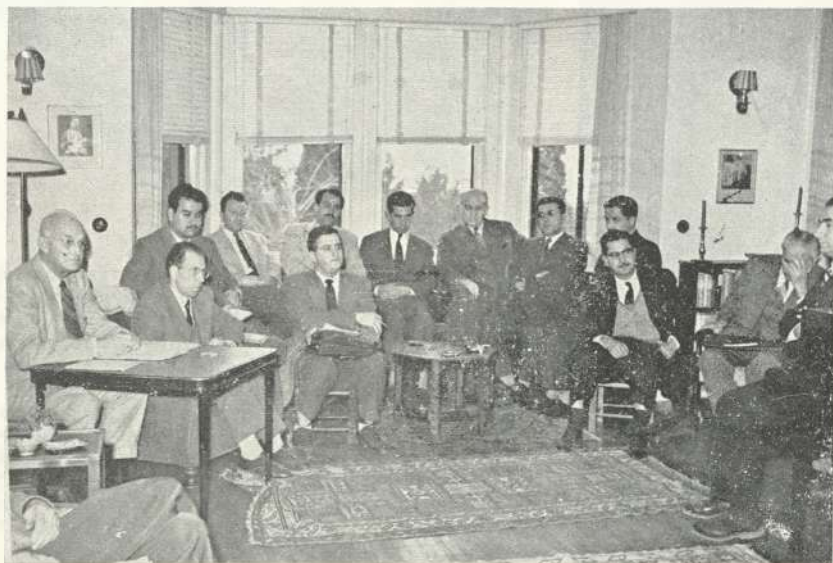

Εκθεση έργων τέχνης
του κ. Μόσχου
και μαθητών

Η ομαλή λειτουργία του σχολείου εξασφαλίζεται και με τις συχνές συνεδριάσεις των καθηγητών. Μετά από τα σοβαρά θέματα συζητούν τώρα για την εκδρομή τους στην Καστοριά

ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

FEB 26

Faculty meetings are very often at Anatolia. During them many problems find their solution and questions find their answer.

MARC 30

The alumni invited the graduating class of both schools for an afternoon tea.

The atmosphere was very friendly and we were able to get acquainted with our future comrades.

The dance that followed, was opened by the president of our Alumni, Mr. Ebeoglou. Mr. and Mrs. Compton, Mr. and Mrs. Small, Miss Robbins, Mr. and Mrs. Pararas, and many other members of the faculty were present.

ΤΣΑΙ-ΧΟΡΟΣ

Ο Σύλλογος Άποφοίτων του Κολλεγίου θέλοντας να δώσει μίαν ευκαιρία στους τελειόφοιτους μαθητές και μαθήτριες—μιά που σε λίγο θα γίνουν μέλη του— να γνωριστούν με τα παλιά μέλη, διώργανωσε ένα χορευτικό απόγευμα. Εκτός από τους τελειοφοίτους και τους αποφοίτους παρευρέθηκαν ο πρόεδρος και η κ. Σιμπρτον, ο Dean καθώς και ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Έπεσγλου. Το απόγευμα πέρασε ευχάριστα μέσα σέ μιά θερμή ατμόσφαιρα γεμάτη κέφι.

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

FEB 22

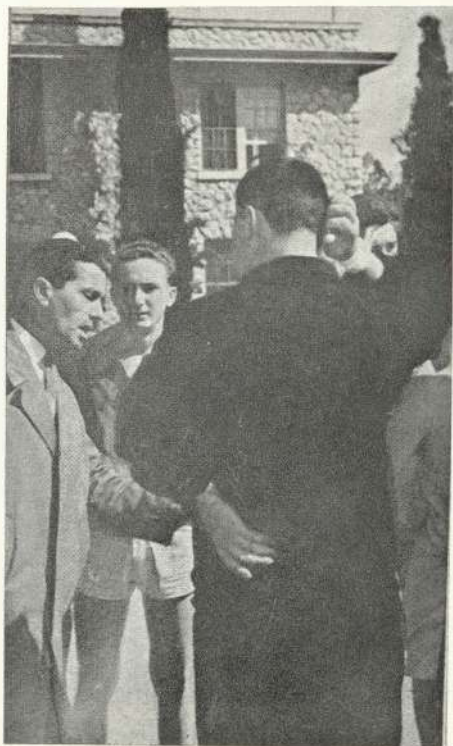
Τα κορίτσια του Οικοτροφείου είχαν την αποκριτική γιορτή τους στο τέλος του Φεβρουαρίου. Όμολογουμένως ήταν μιά αξέχαστη βραδιά γεμάτη από άπρόοπτα.

The boarders carnival party took place in the new dormitory building. All the boarders as well as the teachers were present, and almost everybody was dressed-up. You could see cow boys, gipsy girls, chinese boys and girls and all sorts of other funny and pretty costumes. As far as we can remember it was the most succesful carnival party ever given in the boarding department.

φιλικοί

Έχει γίνει παράδοση πια οι αθλητικές ομάδες του σχολείου μας να επισκέπτονται το Κολλέγιο των Άθηνων τόν ένα χρόνο, ενώ τόν επόμενο οι ομάδες του Κολλεγίου Άθηνων έρχονται στη Θεσσαλονίκη. Φέτος ήταν ή σειρά του Κολλεγίου Άθηνων να μάς έπισκεφθούν. Παρ' όλο πού ήταν φιλοξενούμενοι μάς τούς νικήσαμε καί στά τρία παιχνίδια, δηλαδή βόλλευ, μπάσκετ καί ποδόσφαιρο. Ή μόνη ήττα μάς ήταν στο μονό πίκ - πόγκ, ενώ στο διπλό νικήσαμε.

MARCH 23, 24

Πριν από τούς αγώνες ανταλλάξαμε αναμνηστικά δώρα.

Boys of the athletic varsity teams of the Athens' College, visited us, for a series of Matches with our teams. We hope that they were as satisfied as we were at those days, although we were the winners in all three games.

Τό bolley ήταν σχετικά εύκολο. Νικήσαμε 2-0.

Στό ποδόσφαιρο νικήσαμε μέ 4-1.

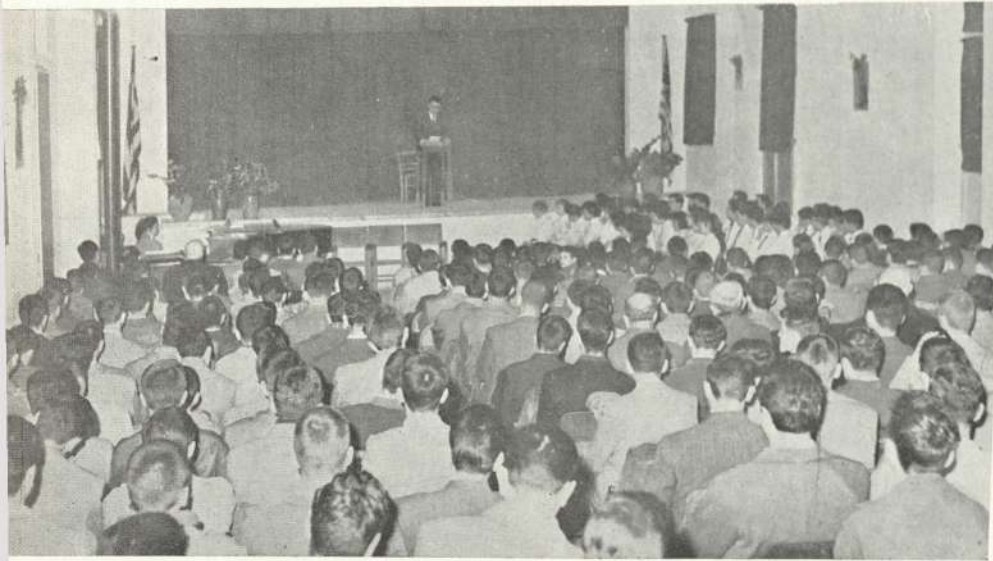

Ή αγώνας του basket ήταν σκληρός καί συναρπαστικός. Τό σκόρ 36-32. Ή νίκη μάς ήταν δύσκολη αλλά δίκαιη. Για πρώτη φορά είχαμε καί πολλούς θεατές.

25 μαρτίου

MARCH 25

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς ἀνάστασης τοῦ γένους μας γιορτάστηκε μέ ἐπιβλητικό-τητα. Ὁ προγονικός ἡρωισμός καί οἱ ἀκατάβλητοι ἀγῶνες γιά τή λευτεριά ἐξυμνήθηκαν στόν πανηγυρικό πού ἐκφωνήθηκε, σύμφωνα μέ μιᾶ ἐπιτυχημένη καινοτομία, ἀπό καθηγητὴ φέτος. Ἀκολούθησε παρουσίαση ἀπὸ τὸν «Παπαφλέσσα» δοσμένη ἀπὸ μαθητὲς τῆς πέμπτης. Στὴν ἐπιτυχία τῆς γιορτῆς συντέλεσε ὅπως πάντα ἡ χορωδία. Τὸ ἀπόγευμα τὸ σχολεῖο μας ἀντιπροσωπεύθηκε στή μαθητική παρέλαση ἀπὸ διαλεγμένο τμήμα μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. Ὁ ἑορτασμός ἐκλείσε μέ κατάθεση στεφάνου στὸ Ἅγαλμα τοῦ πρίγκιπος Νικολάου.

The celebration for the 25th of March took place again this year in Willard Hall. Some students read pieces concerning the day, others recited poems, and the program ended with some songs. In the afternoon, in spite of the bad weather, we had the usual school parade, and the next day each school laid a wreath on the Prince Costantine statue.

Στὶς διακοπὲς τοῦ Πάσχα παιδιά τοῦ σχολεῖου μέ τὸν νεο Πρόεδρό μας Dr. Johnston, ἐπισκέφθηκαν τὴ Μαυροράχη. Ἐκεῖ οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ μᾶς ἐπιφύλαξαν μιᾶν εὐχάριστη ἐκπλήξη. Ἀνέβασαν κι ἐπαίξαν μέ ἐπιτυχία τὸν «Ψευτοθόδωρο» τοῦ Δ. Ψαθά.

APR 23

Once again the committee visited the village with the new president-elect. There he addressed the villagers and we attended a play given for us.

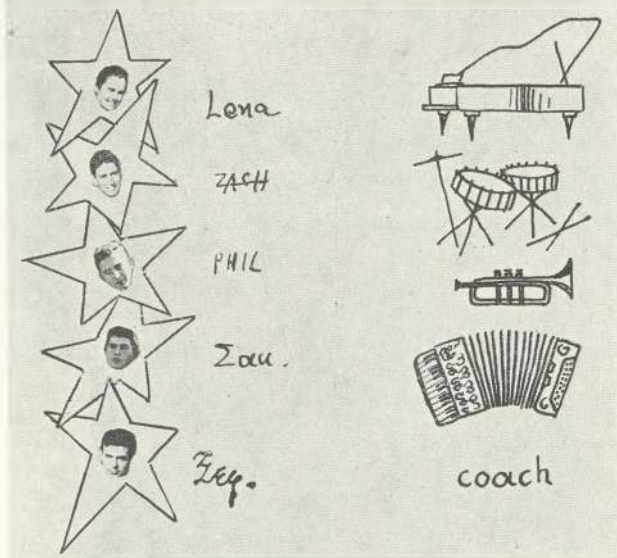

πρωτοβουλία

APR. 30

Ἐπιτυχία σημείωσε καὶ τὸ Assembly τοῦ Ἀπριλίου, στὸ ὁποῖο τὸ «Κουαρτετο τῆς ἔκτης» μετὰ ἀπὸ μιᾶ προσεγμένη εἰσαγωγή μᾶς ἔπαιξε μερικά γνωστά κομμάτια πού ἐνθουσίασαν τὸ ἀκροατήριο. Τὸ πῶς ἀξιοπρόσεχτο εἶναι ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς τέσσερεις μουσικούς μας δέν ἀσχολεῖται συστηματικά μέ τὸ ὄργανο πού ἔπαιζε.

The Jazz assembly was a novelty among our noon assemblies. The short preface about jazz, the decoration of the hall and the scene, as well as jazz pieces themselves, which were well known and well played, filled us with enthusiasm. All of the performers were students from our two schools.

you will be

unforgettable

Μετά από 45 χρόνια υπηρεσία στο σχολείο φεύγει φέτος ο Πρόεδρος μας κ. Carl C. Compton.

Σάν μιά μικρή αναγνώριση του μεγάλου έργου του παραθέτουμε μία σειρά φωτογραφιών από την πολύ-πλευρη ζωή του.

Our retiring president, Mr. Carl C. Compton is a many men in one: husband and father, teacher, speaker, sports enthusiast, gracious host and most of all, friend.

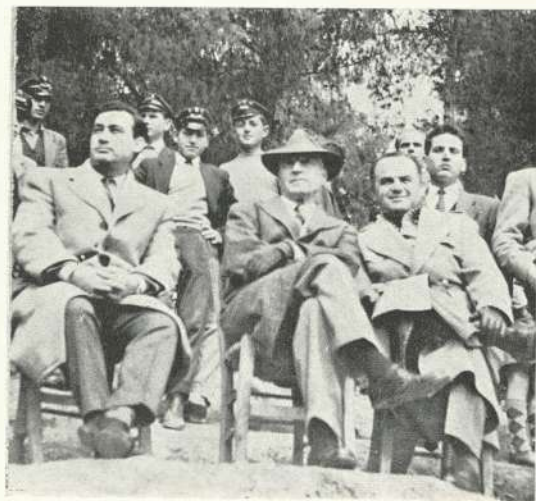
This year found him carrying on his busy fruitful life in many places on many different occasions.

The sixth form laid Mr Compton's picture on the wall of the second floor.

He was an excellent public speaker. People were often quoting his speeches.

His door was always open to every one—from diplomat to student

A sign of Mr. Compton's youth is revealed by his interest in the future.

After the supper that was given for the departing Comptons, and the coming Johnstons.

He made a practice of personally awarding prizes won at the annual field day.

"The old order changeth"

Αποχωρεί ακόμη φέτος και ο σεβαστός μας γυμνασιάρχης κ. Λάμπρος Παραράς. Τα όσα έκανε για το σχολείο μας είναι πολλά. Πρέπει να φύγει με την πεποίθηση ότι οι μαθητές του θα τον θυμούνται πάντα.

Our respected Mr. L. Pararas is retiring too this year.

ταξίδια

MAY 9-12

Our Chorale traveled directly to Athens, by train, to take part in the spring festival, held annually at Pierce College. They sang successfully—having members from both schools is a great advantage. Pierce College was excellent in hospitality, and we will never forget the fun we all had at the College the last night of our stay.

Για να πάρη μέρος στο μουσικό Festival που οργανώνει κάθε χρόνο το Pierce College ταξίδεψε στην Αθήνα για τρεις μέρες η Μεικτή Χορωδία μας. Η εμφάνισή της ήταν πολύ ικανοποιητική και τα σχόλια γι' αυτή στον καθημερινό τύπο, πολύ κολακευτικά.

πασχαλινές εκδρομές

Κατά την διάρκεια των διακοπών του Πάσχα παράλληλα με την καθιερωμένη πιά εκδρομή των τελειοφοίτων βρήκαν την εύκαιρία να εκδράμουν τάξεις κοριτσιών. Έτσι η Τετάρτη πήγε στον Βόλο και έπισκεφθηκε πολλά χωριά του Πηλίου, ενώ η Πέμπτη πήγε στα Μετέωρα. Η εύθυμία και η στενή γνωριμία των κοριτσιών ήταν τα κύρια χαρακτηριστικά των εκδρομών.

During Easter time many classes have the opportunity, of traveling to various places. This year the fourth form visited the villages in Pilion, which are famous for their beauty, and the fifth form went to Meteora for three days.

«Αν έπεισε έμένα, γιατί να μην πείση και τον Κάρολο, και τον Αρχιεπίσκοπο;»

Μεγάλη έπιτυχία σημείωσε το ανέβασμα του φετινού έργου του Θεατρικού Όμιλου στις τέσσερις παραστάσεις του. Παρ' όλο που το έργο διαρκούσε δυόμισι περίπου ώρες ό θεατής δέν κουραζόταν καθόλου, γιατί οι διάλογοι ήταν πολύ ζωντανοί και έξυπνοι, ό φωτισμός πολύ προσεγμένος και τα σκηνικά άψογα.

χορωδία

MAY 17, 19, 23, 24

«Απαιτώ να τής έπιβληθώ ή έσχάτη των ποινών!»

This year the two Drama Clubs decided to present a new play to the school. The play chosen was "The Lark" by Jean A nouilh, which was thought to be more successful than last year's "Our town". They loved the play and after hard practice and rehearsals they gave four presentations. The play held the interest of the audiences who followed it very carefully and applauded our performances.

«Αγιέ μου Μιχαήλ, λυπήσου με λυπήσου με Κύριέ μου!»

«Μά, άπ' ότι ξέρω ή Όρλεάνη βρίσκεται στα χέρια των Άγγλων. Πώς θα πάμε εκεί;»

«Δέν φοβάσαι να πεθά- νης;»

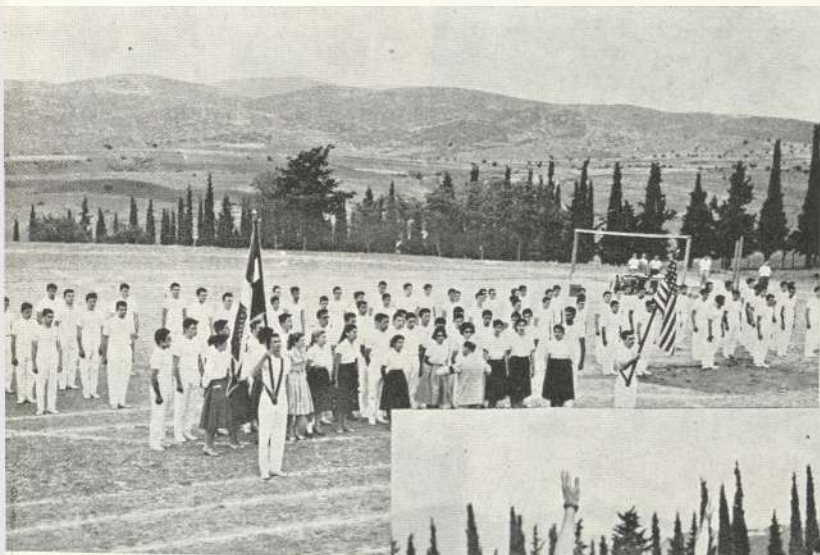

field day

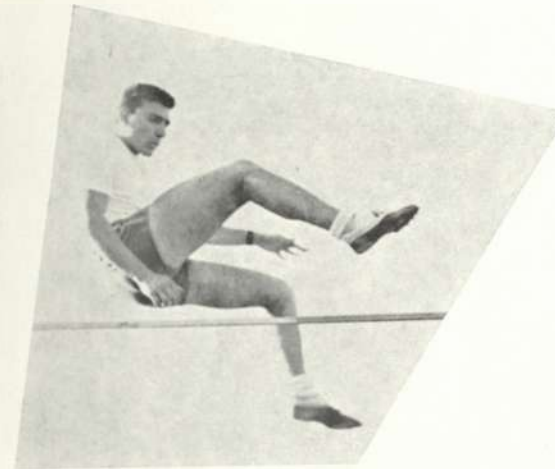
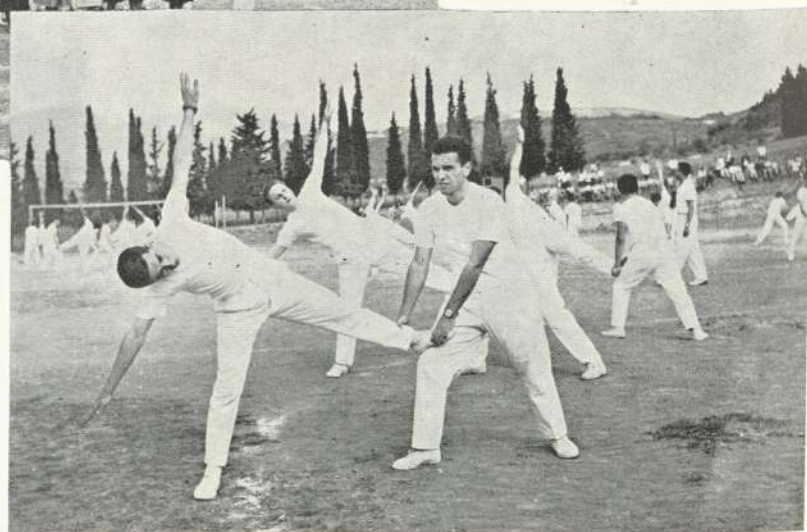

MAY 17, 18

Όπως κάθε χρόνο και φέτος είχαμε αγώνες στίβου και γυμναστικές επιδείξεις—πού καθιερώθηκαν από πέρυσι—στο Κολλέγιο. Μετά την παρέλαση ή χορωδία έψαλε τον ύμνο του Κολλεγίου και άμέσως άρχισαν οι γυμναστικές ασκήσεις από τους μεγαλύτερους μαθητές και γυμναστικά παιχνίδια από τις μικρότερες τάξεις. Ακολούθησαν αγώνες στίβου και ή άπονομή επάθλων στους νικητές. Τό πρόγραμμα έκλεισε με τον έθνικό μας ύμνο.

On these days of May the boys' yearly field day was held in the usual place. Fortunately the weather was good and many people watched the exercises and the usual track and field meets.

Βαθμολογία:

A' Κατηγορία

1η ή τάξη του '58	βαθμοί	93
2α » » » '60	»	92
3η » » » '59	»	14

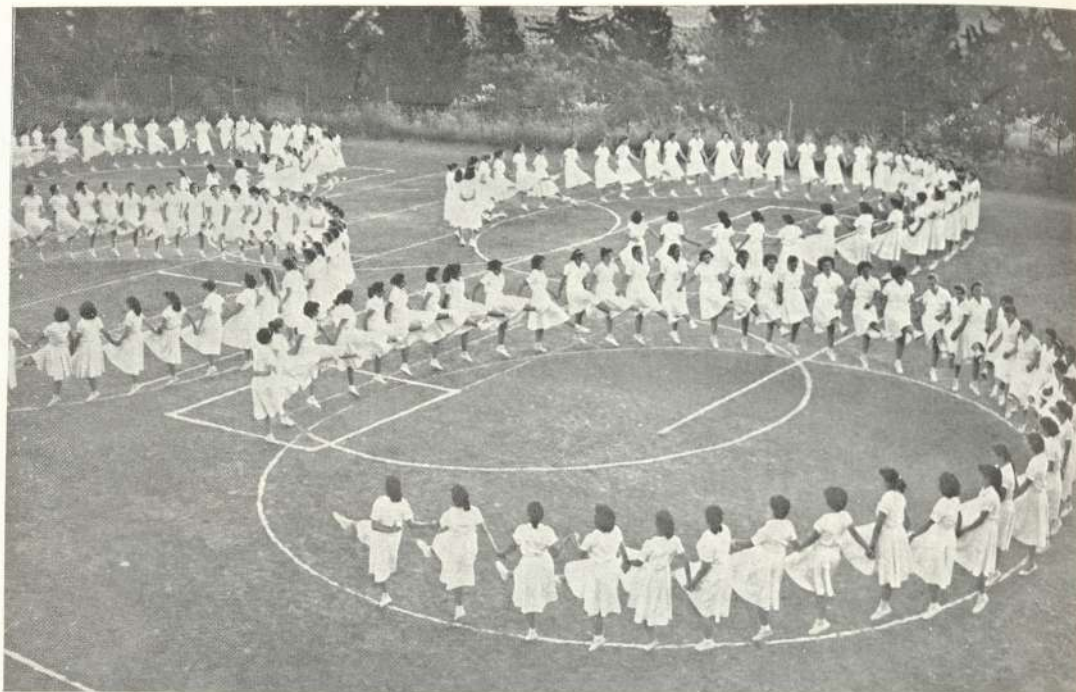
B' Κατηγορία

1η ή τάξη του '61	βαθμοί	93
2α » » » '62	»	48

Γ' Κατηγορία

1η ή τάξη του '63 A	βαθμοί	44
2α » » » '63 B	»	26
3η » » » '64	»	23

may day

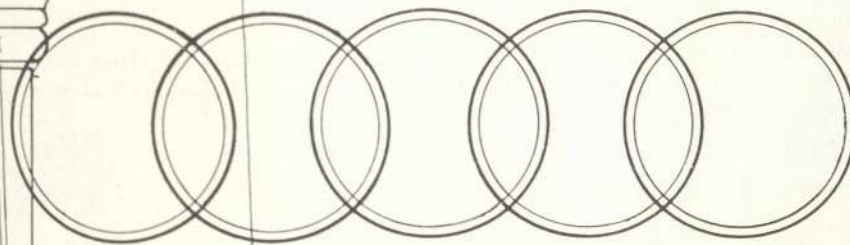
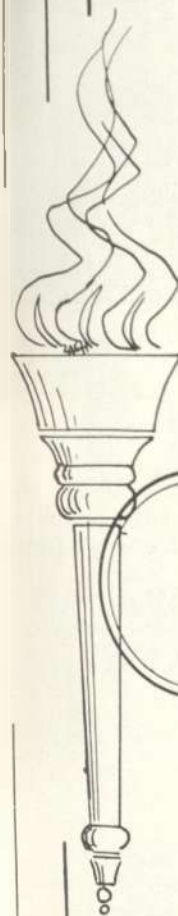
MAY 25

After hard and tiresome preparations the May Day program was given on May the 25th. The exercises, the games, the folkdances as well as the uniforms were very impressive and very much liked. Some said that it was the best May Day program presented during the last few years.

Μετά από πολλούς κόπους και προετοιμασίες, παρουσιάσθηκε την τελευταία εβδομάδα του Μαΐου το πρόγραμμα των γυμναστικών επιδείξεων των κοριτσιών που περιλάμβανε ασκήσεις, τούμπες, χορούς και παιχνίδια. Οί φιλοξενούμενοί μας ευχαριστήθηκαν ιδιαιτέρως και θαύμασαν την ακρίβεια της εκτελέσεως των ασκήσεων και του όλου προγράμματος.

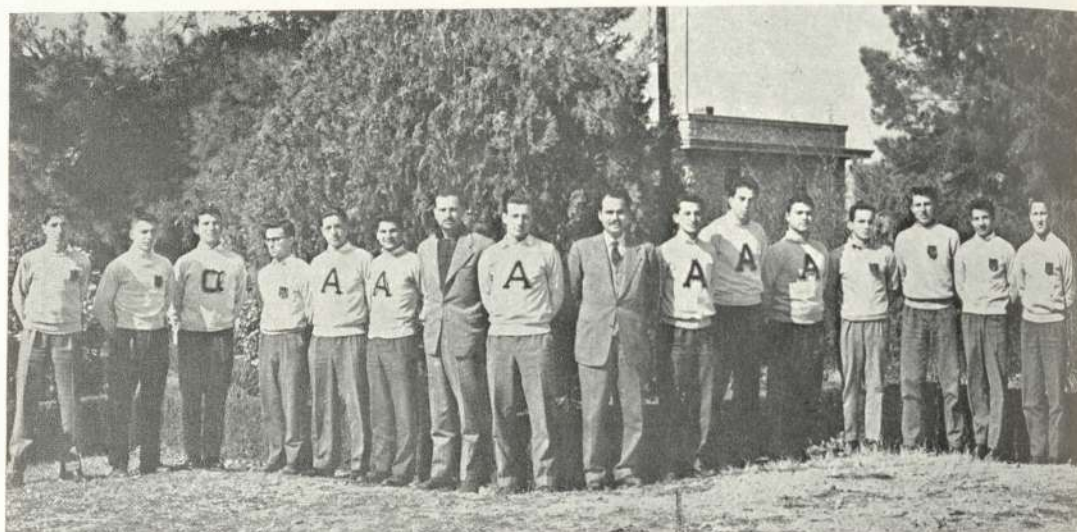

Athletics

Αθλητισμός

boys' athletic association

PRESIDENT: ANGELOS SKIZAS; VICE PRESIDENT: NICK ZELOSOSIDES; SECRETARY: JOHN VAKIANIS
ADVISORS: Mr. A. DOUKAS; Mr. E. KALFELIS.

Τὸ Ἀθλητικὸ Συμβούλιο Ἀρρένων ρυθμίζει τὴν ὅλη ἀθλητικὴ κίνηση τοῦ Ἀρρεναγωγείου καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς προέδρους ἀθλητικῶν τῶν τάξεων. Ἀκόμα ἀπονέμει κάθε χρονιά τὰ τιμητικὰ «Α» στὰ παιδιά ποὺ παίζουν δύο χρόνια στὶς μεικτὲς τοῦ σχολείου μας ἢ ἔχουν ρεκόρ Κολλεγίου στὸ στίβο.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ

A'. Κατηγορία:

Basket ball

1η ἡ τάξεις τοῦ '58
2α ἡ τάξεις τοῦ '59
3η ἡ τάξεις τοῦ '60
4η ἡ τάξεις τοῦ '61

Volley ball

1η ἡ τάξεις τοῦ '58
2α ἡ τάξεις τοῦ '61
3η ἡ τάξεις τοῦ '59
4η ἡ τάξεις τοῦ '60

Foot ball

1η ἡ τάξεις τοῦ '58
2α ἡ τάξεις τοῦ '59
3η ἡ τάξεις τοῦ '61
4η ἡ τάξεις τοῦ '60

B'. Κατηγορία:

Basket ball

1η ἡ τάξεις τοῦ '62A
2α ἡ τάξεις τοῦ '62C
3η ἡ τάξεις τοῦ '62B
4η ἡ τάξεις τοῦ '63
5η ἡ τάξεις τοῦ '64

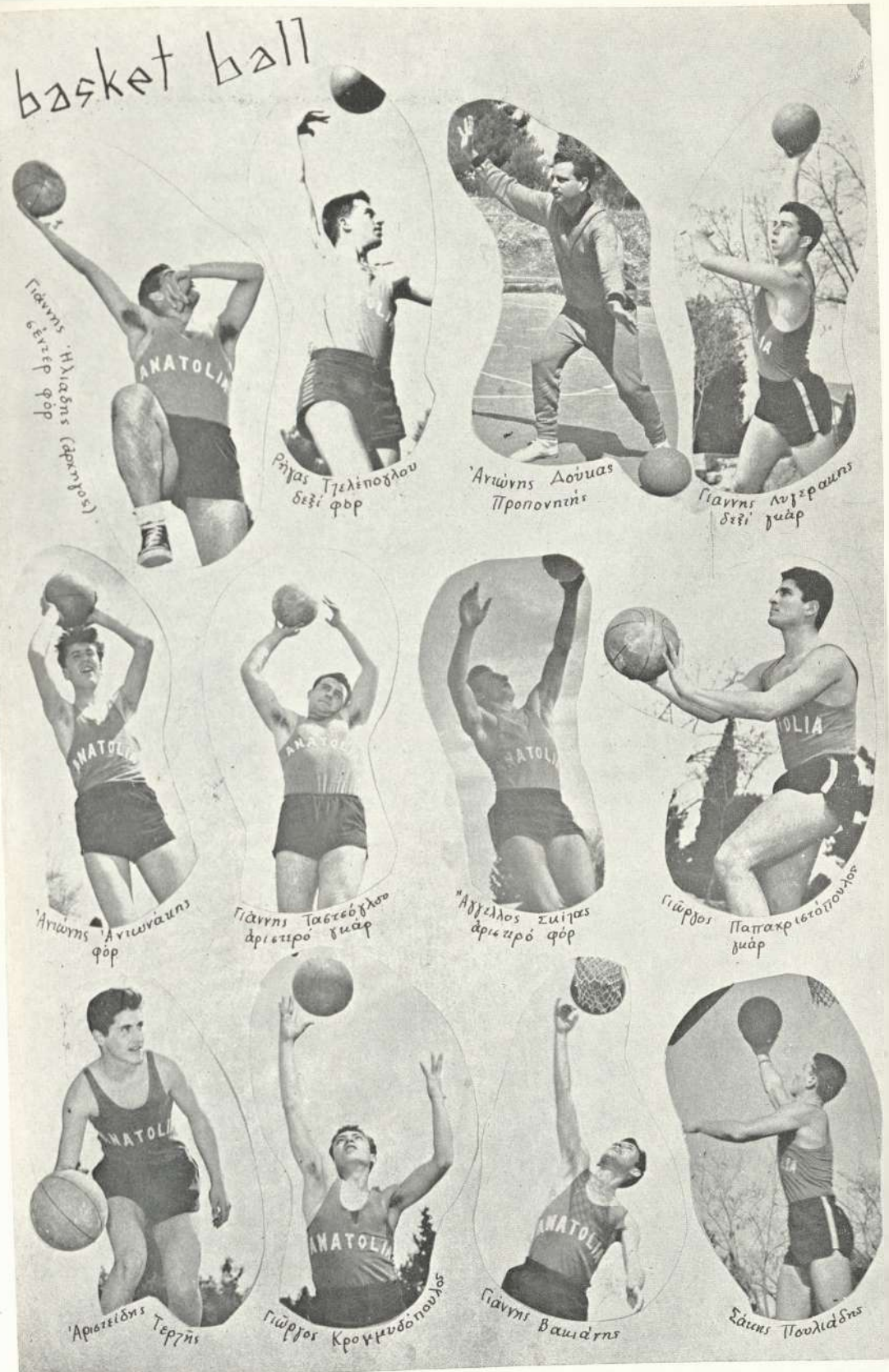
Volley ball

1η ἡ τάξεις τοῦ '62C
2α ἡ τάξεις τοῦ '62A
3η ἡ τάξεις τοῦ '63
4η ἡ τάξεις τοῦ '62B
5η ἡ τάξεις τοῦ '64

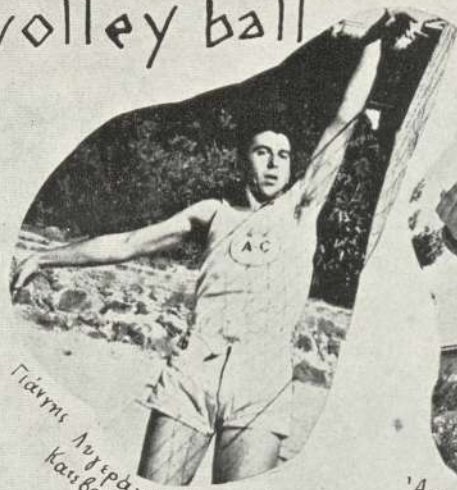
Foot ball

1η ἡ τάξεις τοῦ '63
2α ἡ τάξεις τοῦ '62C
3η ἡ τάξεις τοῦ '62B
4η ἡ τάξεις τοῦ '62A
5η ἡ τάξεις τοῦ '64

basket ball

volley ball

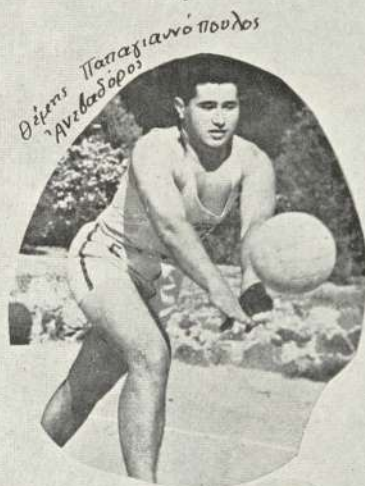
Γιάννης Λυγεράκης (άρχηγός)
κατεβαδός

Αντώνης Δούκας
Προπονητής

Χρήσιος Χαιρηδεωδύρου
κατεβαδός

Θέμης Παπαγιαννίδης
Ανεβαδός

Μιχαήλ Πεθανογιάννης
Ανεβαδός

Γιάννης Τασσόπουλος
κατεβαδός

Χρήσιμος Τερζής
κατεβαδός

Στέφανος Ζηκας
Ανεβαδός

Σταύρος Κουμινίδης
Ανεβαδός

foot ball

Νίκος Ξελομοσίδης (άρχηγός) μέσα αριστερά, Αποστόλος Αναστασιάδης τερματοφύλακας, Ήλιος Τερζόπουλος κεντρικός οπισθοφύλακας, Αλέκος Τσακισιρίδης μέσα δεξιά, Φίλιος Χαδάβης αριστερό χάφ, Βασίλης Μπίκος αριστερός οπισθοφύλακας, Αγγελος Σκίτσας έξω αριστερά, Γιάννης Αντύπας κεντρικός κυνηγός, Σάκης Παπαδημητρίου δεξιός οπισθοφύλακας, Αργύρης Παπαδόπουλος έξω αριστερά (άναπλ.), Νίκος Λαλαίσης έξω δεξιά, Νίκος Βακιάνης δεξί χάφ. Άναπληρωματικοί: Ναζαρέν Πουκεριζιάν, Κώστας Κρανιάς. Προπονητής: Αντώνης Δούκας.

ΦΙΛΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΙΚΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΜΑΣ

Basket ball:

Αμερικανοί	—	Ανατόλια	56 - 68
Albany	—	»	68 - 51
Γυμνάσιο Σερρών	—	»	56 - 105
Απόφοιτοι	—	»	64 - 59
Τζημουργάτα	—	»	50 - 57
Στρ. Ίατρ. Σχολή	—	»	56 - 62
Έμπορ. Σχολή	—	»	42 - 45
Αριστοτ. Βεροίας	—	»	48 - 54
Κολλέγιο Αθηνών	—	»	32 - 36
Αριστοτ. Βεροίας	—	»	40 - 44

Foot ball:

Γυμνάσιο Σερρών	—	Ανατόλια	4 - 1
Στουγιαννάκη	—	»	0 - 0
Γ' Γυμνάσιο	—	»	1 - 6
Κολλέγιο Αθηνών	—	»	1 - 4
Αριστοτ. Βεροίας	—	»	2 - 3
Τζημουργάτα	—	»	0 - 2
Αριστοτ. Βεροίας	—	»	6 - 1

Volley ball

Γυμνάσιο Σερρών	—	Ανατόλια	0 - 3
Κολλέγιο Αθηνών	—	»	0 - 2
Χ. Α. Ν.	—	»	1 - 2
Αριστοτ. Βεροίας	—	»	3 - 0
»	—	»	0 - 2
»	—	»	0 - 2

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Basket ball

Πρωταθλήτρια ομάς:	Κολλέγιο 'Ανατόλια	
Δελασάλ	—	'Ανατόλια 40- 43
Κωνσταντινίδη	—	» 26- 49
Στουγιαννάκη	—	» 0- 2

Volley ball

Πρωταθλήτρια ομάς:	Κολλέγιο 'Ανατόλια	
Ζαχαριάδη —	'Ανατόλια	0-2
Τζημουρῳάτα —	»	0-2
Στουγιαννάκη —	»	0-2

αθλητισμός

Τελευταίος :

- 1ος Ν. Λαλάτσης '61
- 2ος Ν. Βακιάνης '58
- 3ος Μ. Πικουλάκης '60

Βαθμολογία :

- 1η ή τάξεις του '61
- 2α ή τάξεις του '58
- 3η ή τάξεις του '60
- 4η ή τάξεις του '59

Ο ανώμαλος έγινε και φέτος κανονικά με σημαντική συμμετοχή αθλητών. Είχε όμως παράδοξα αποτελέσματα: το σπάσιμο του ρεκόρ από ένα τριταίο και σαν αποτέλεσμα την τρίτη θέση πρώτη στη βαθμολογία.

Στο διαγωνισμό ελευθέρων βολής ή συμμετοχή είναι απεριόριστη κι όποιος απ' αυτούς κατορθώσει να βάλει περισσότερες «προσωπικές βολές» παίρνει την πρώτη θέση. Πρωταθλητής βγήκε ο Α. Σκί-ζας ('59) με δεύτερο τον Λαμπάδη ('61) και τρίτο τον Κωστάκη ('61). Στην δεύτερη κατηγορία πρώτος ήλθε ο Τ. Οικονόμου ('62 C), δεύτερος ο Μπάρακλης ('62 B) και τρίτος ο Α. Λυγεράκης ('63).

Το έσωτερικό πρωτάθλημα πύκ-πύκ έγινε με σύστημα διπλού αποκλεισμού (double knock-out). Πρωταθλητής αναδείχθηκε ο Μπακόπουλος της 4ης, με δεύτερο τον Λυγεράκη της 6ης και τρίτο τον Μπεν-σασών, επίσης της 6ης. Στην δεύτερη κατηγορία πρώτος ήλθε ο Χρυσόχοιδης της '62 A με δεύτερο τον Παπαθανασίου της '63 και τρίτο τον Σπυρίδη της '62 B.

free shot

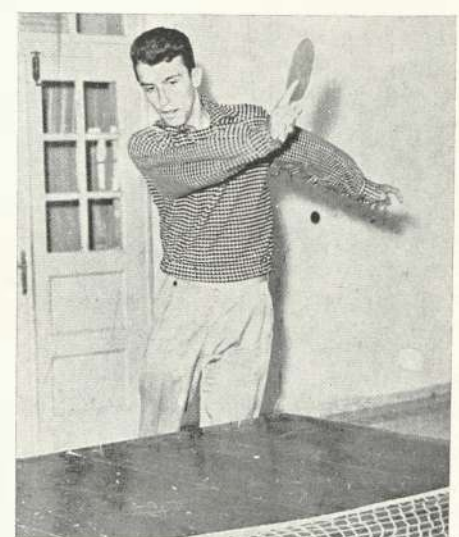
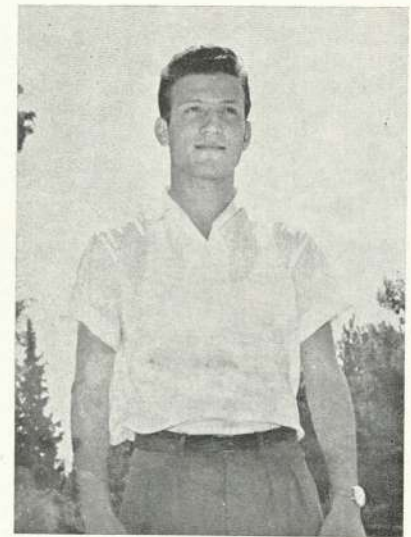
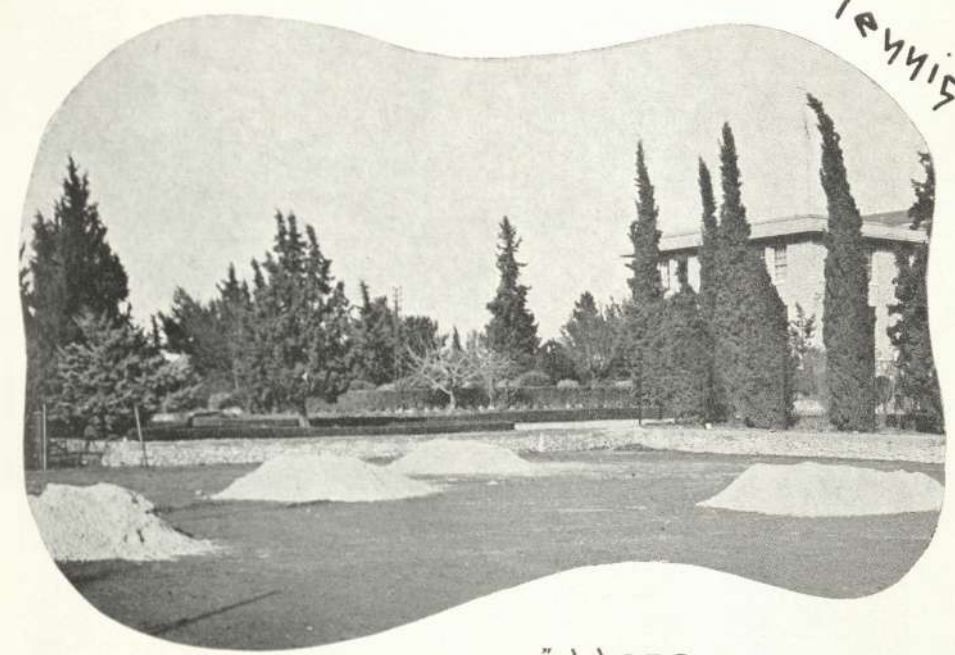

table tennis

tennis

άλλοτε...

και τώρα!

MAY 8, 13

On these days we had the track and field meets of the year. The participants were many and the competition rough. Result: some records were broken.

Πρωταθλητής στις ρίψεις αναδείχθηκε ο Τασσόγλου ('59) και δεύτερος ο Λυγεράκης ('58).

Στό άλμα πρώτος ήλθε ο Τερζής του '60 με δεύτερο τον Παπαδημητρίου του '58.

Στους δρόμους διέπρεψε η τάξη του '60. Πρώτος ο Γεωργιάδης και δεύτερος ο Βοσκερτζιάν.

PRESIDENT: NANA NALTSA; VICE PRESIDENT: EMILIA GARIP; SECRETARY: LENA MAKRI.
ADVISORS: Miss MARIKA KONTOZOGIOU; Miss RENA CHRISTODOULIOPOULOU.

Το 'Αθλητικό μας Συμβούλιο, που μόλις αριθμεί δύο χρόνια ζωής, σκοπό έχει να καλλιεργήσει το αθλητικό πνεύμα στις μαθήτριες, να αναπτύξει τις αθλητικές τους ικανότητες και να προωθησει γενικά τον αθλητισμό στο σχολείο μας. Ακόμα διοργανώνουμε αθλητικές συναντήσεις με άλλα σχολεία.

Φιλικές συναντήσεις:

Pierce College — Anatolia

basket ball 24-26

volley ball 0-2

base ball 9-22

Σχολικό πρωτάθλημα Γυμνασίων Θεοφάνειας

Basket ball:

Πρωταθλήτρια ομάδα: Anatolia

2η: Βαλαγιάννη

Volley ball:

Πρωταθλήτρια ομάδα: Άγιος Βικέντιος

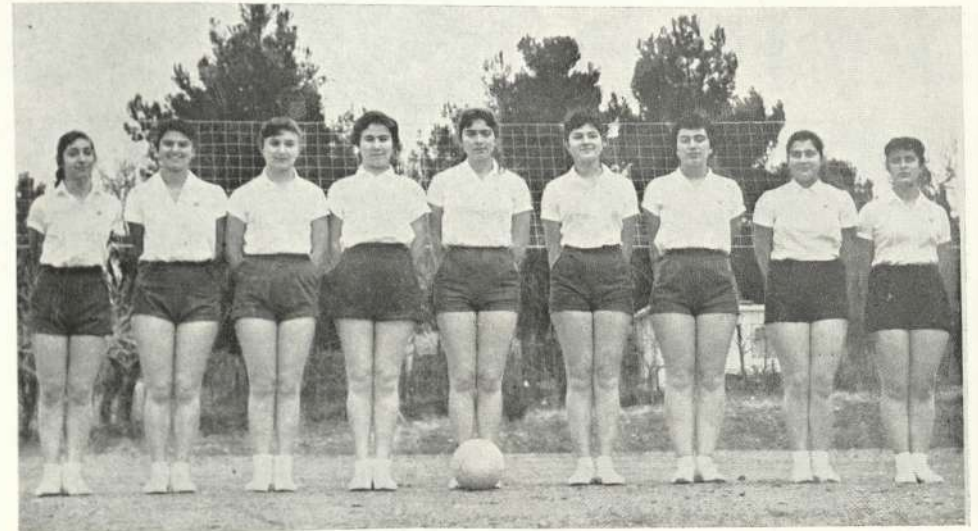
2η: Anatolia

basket ball

Ίουλίτσα Καλλιπολίτου, Αύγη Φασιανού, Λέλα Μάργιου, Άθηνά Μιχαήλ, Μάρθα Κουρνάβου (άρχηγός), Άλκιστη Νεράτζη, Έλσα Έσκιτζιάν, Έλσα Μουράτογλου, Ίωάννα Ίωαννίδου, Νανά Νάλτσα.

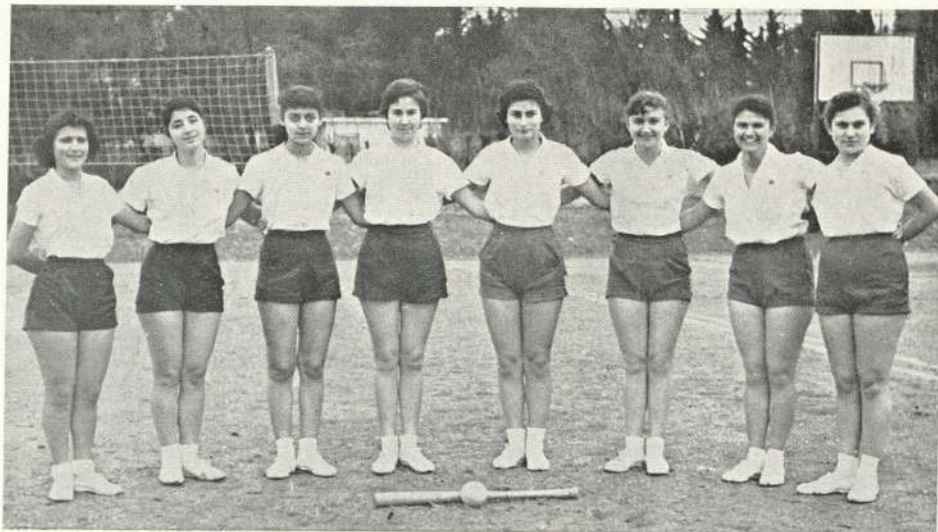
volley ball

Ίωάννα Ίωαννίδου, Βασιλική Θεοχάρη, Έφη Άσλανίδου, Λένα Μακρή (άρχηγός), Λίνα Άναγνωστοπούλου. Δέσποινα Χαϊτογλου, Ζέτα Φρέγκογλου, Αϊμιλία Γκαρίπη, Νίκη Προυσανίδου.

base ball

Ρούλα Ίωαννίδου, Τούλα Πεχλίδου, Joann Leitch, Λένα Μακρή (άρχηγός), Λένα Γιόγλου, Έφη Άσλανίδου, Βασιλική Θεοχάρη, Άννα Καλφοπούλου.

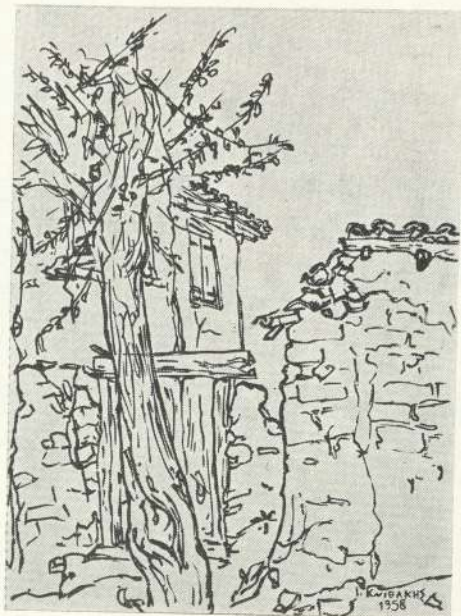
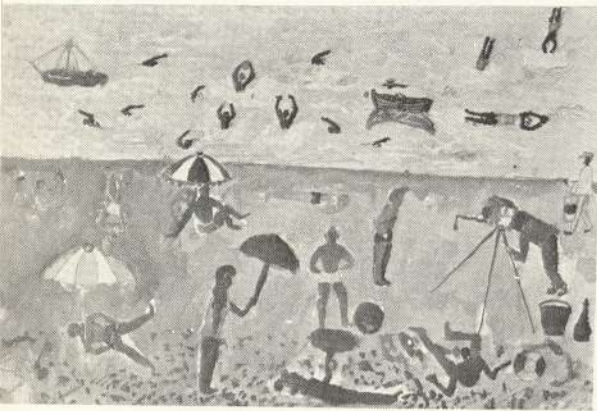
φιλικοί

Άπο τούς άγώνες μας με τό Pierce College.

ἀπὸ τὴν ὥρα
τῆς ζωγραφικῆς

ἄπρ ὀ οπτα

Ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴ μας...

The unpredictable!

painting

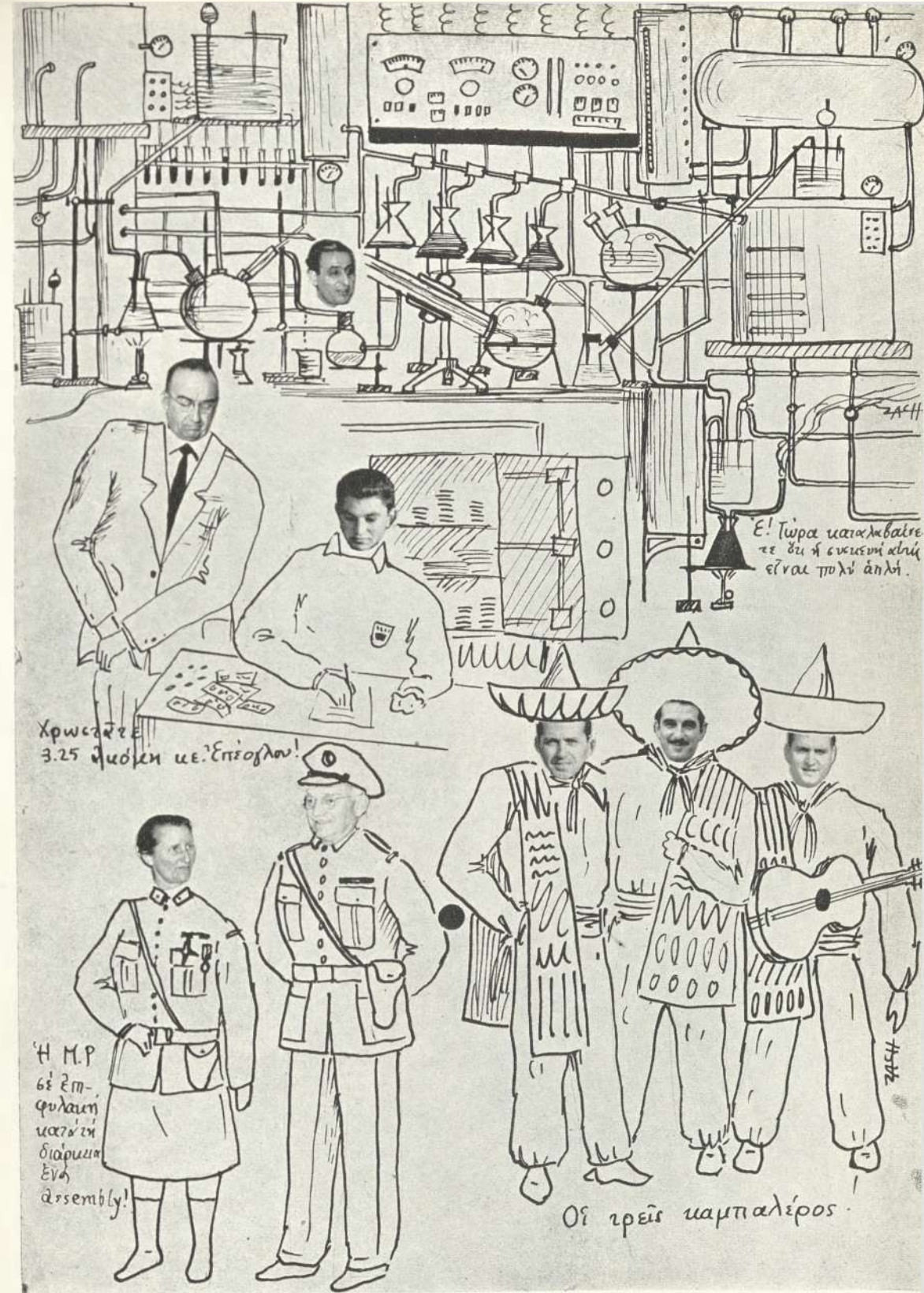
Τὸ Macedonia Hall μετὰ ἀπὸ ἓνα «ἀκίνδυνο» πείραμα στὸ χημεῖο!

Can
you
imagine
that
morning?

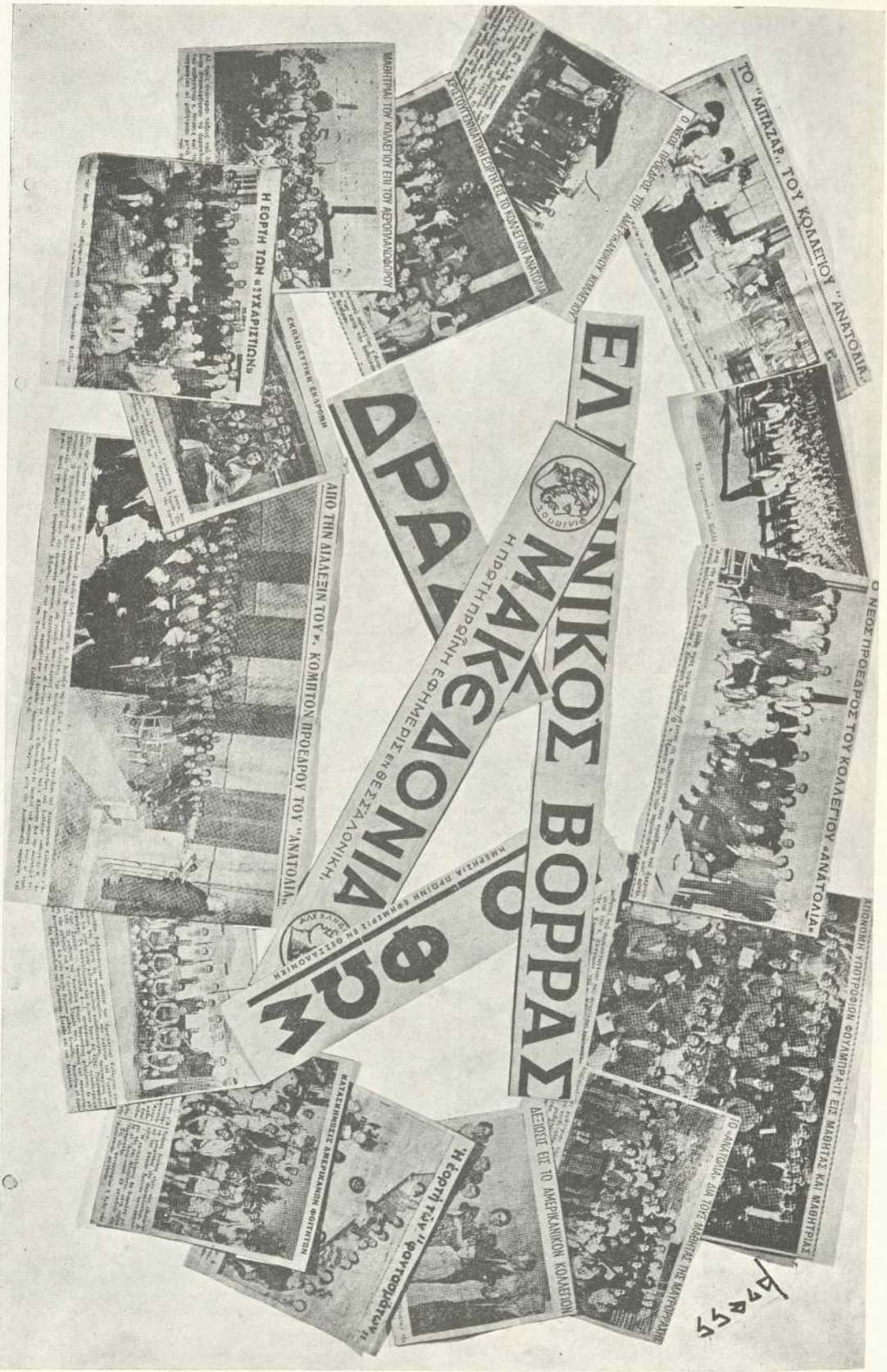
Ἀφοῦ περιμέναμε ὥρα καὶ δὲν ἦλθαν, συμπληρώσαμε μόνες μας τὴν ὁμάδα!!

What happend to
the others? Are
they ill?

Classes

Τάξεις

Ο τύπος της Θεσσαλονίκης ήταν πάντοτε καλά ενημερωμένος από τις δράσεις του σχολείου μας

**ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOY'S PREPARATORY FORM**

Τό σκονισμένο αυτόκίνητο έφτασε στον προορισμό του, στό καινούργιο μας σχολείο· κι εμείς, καθώς κατεβαίναμε, νιώσαμε ανάμεικτα συναισθήματα μέσα μας. Όλα σχεδόν ήταν άγνωστα και γι' αυτό ώραϊα μὰ καί περίεργα. Σκεφτήκαμε πώς κάποτε, αν είμαστε καλοί μαθητές, θά τελειώσουμε τό Κολλέγιο παίρνοντας τόσες γνώσεις απ' αυτό καί χαρήκαμε.

Στίς κατοπινές μέρες γνωρίσαμε καλύτερα τό σχολείο μας καί τούς συμμαθητές μας. Τά γήπεδα έγιναν τά μέρη πού πιό συχνά συναντιόμασταν παίζοντας καί γελώντας. Καί στήν τάξη γνωρίσαμε τά Άγγλικά πού μας παιδεύουν αρκετά στον πρώτο μας αυτό χρόνο. Έλπίζομε νά τά μάθουμε αυτά γρήγορα καί γρήγορα νά μεγαλώσουμε, γιά νά μή μας καταφρονούν οί μεγάλοι. Άλλά γιά νά τό καταφέρουμε αυτό θά φάμε πολλά ψωμιά ακόμη! Μαθήματα, παιχνίδια, διαγωνισμοί, χαρούμενες καί θλιβερές στιγμές, είναι ή πείρα πού αποκτήσαμε σάν Πρεπάκια.

CLASSES OF '64

Χρήστος Σταγάκης, Πώλ Παυλίδης, Δαβίδ Ταραμπουλούς, Άντώνης Στραφίδης, Δημήτριος Στεργίου, Δημήτριος Χατζηπουλίδης, Θεόδωρος Φουρνιάδης, Γιάννης Κουλούρης, Πλάτων Κιοκπάσσογλου, Μανόλης Βογιατζάκης, Γιάννης Μέγας, Νίκος Άποστολίδης, Νέστορ Άγγελίδης, Βασίλης Μπασσιούδης, Γιώργος Σιαμπάνης, Γιάννης Μπουτζιούκας, Γιώργος Τζιτζικώστας, Δημήτρης Τσοκαλάς, Νίκος Άντωνίου, Κωσμάς Άλμπάνης, Γρηγόρης Λόγγος, Γιώργος Βασιλειάδης, Δημήτριος Ζουρελίδης, Νίκος Έμμανουλίδης, Σπύρος Άντασιαδής, Άπόστολος Ήλιάδης, Άβραάμ Άοιριάν, Γιώργος Άντωνόγλου, Γιώργος Τορτοπίδης, Γιάννης Καρομήχος, Κωστής Πολυζωίδης, Θάνας Παπαχριστόπουλος (άντιπρ. α'), Άναστ. Παπακωνσταντίνου (πρόεδρ. α'), κ. Θεόδωρος Μουρόπουλος (σύμβ. β'), κ. Β. Μπογλάνης (σύμβ. α'), Σταμάτης Βασιλειάδης (πρόεδρ. β'), Σόλων Άλχανάτης (άντιπρ. β'), Άλέξανδρος Μογγήσαλης, Βασίλειος Βασιλειάδης, Γιώργος Έφρημίδης, Άπών: Γιώργος Βομβοκάς.

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '64

**ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' PREPARATORY FORM**

*Είμαστε τά πρεπάκια,
μικρά μὰ φοβερά,
χωρίς σκουήρες καί καημούς
εκτός απ' ε' Άγγλικά!*

*Τό νέο τό σχολείο μας
φέτος πρωτοδιαλέξαμε,
υπάρχει όμως ή αποψη
πώς άσχημα... έμπλέξαμε.*

*Τήν Κυλλεγιάνή ζωή
λέμε πώς συνηθίσουμε,
μ' ακόμα μία άσκηση,
μονήδες μας διόλυαμε!*

*Μά, πώς έχω τό έκανα;
θά σιματηρώ τώρα.
Λίγο έλειψε καί όλα μας
θά ιά 'βγυζα στη φάση.*

*Μά ξέρω. Είστε περίεργοι,
θέλτε νά ρωτησείτε
εάν πάρετε απόφαση
γιά νά μäs συναντήσετε!*

Άγγελική Χατζημαπιλιότου, Μίλη Σεφανίδου, Άγγέλα Κελεμουρίδου, Κική Δοκμετζή, Είρήνη Σκαλούμπα, Μιράντα Άναστασιάδου, Νένα Ήλέκτρα, Τασούλα Τσώνου, Ήρώ Μπουσιπούλου, Άγλαΐα Ίωαννίδου, Βαρβάρα Άντωνιάδου, Σουλτάνα Καμπουράκη, Μάρθα Γκατσώνη.

Μάχη Πανταζίδου, Βάλια Δημοσκοπούλου, Νίτσα Κυριακίδου, Έλσα Διαμαντοπούλου, Είρήνη Δικτυοπούλου, Ρούλα Γρηγοριάδου, Ίωάννα Κιταρά, Λένα Γεωργίου, Μαρία Ίωαννίδου, Δημητρα Σφενδόνη, Μαρία Μοργιρίτη, Πόπη Σιμιτζή.

Πόπη Ποσχαλίδου, Στέλλα Παπαστερίου, Θούλη Παπαδημητροπούλου, Λουκία Πελοσώφ (άντιπρ. β'), Λόλα Νισήμ (πρόεδρ. β'), δνίς Λίνο Στέφα (σύμβ. β'), δνίς Λαμπρινή Δημητριάδου (σύμβ. β'), Έφφ Κορίνη (πρόεδρ. α'), Νανά Νασίκα (άντιπρ. α'), Τίλτα Μπενβενίστε, Ρεσίνα Μπενβενίστε, Ευτέρπη Σαμαρά, Άπούσα: Νατάλια Κουγιουμτζιάν, Άριστούλα Κυπαρίσση.

Πάν' τὰ περσινὰ Πρεπάκια!
Φέτος οἱ δυναμικές Πρωταίες
ἤρθε ἡ σειρά νὰ δράσουν
κι ἐναντίον στίς Ἑκταίες,
πού μᾶς φώναζαν μὲ σιόμφο
ἔ.... πρεπάκια, ἔ.... μικρά.
νὰ 'μαστε τώρα μ' ἐκείνες
καὶ στὴν ἴδια τὴ σειρά!

Σὰν σύνολο παρουσιάζουμε μιὰ πολὺ καλὴ
τάξη. Στ' ἀθλητικά εἴμαστε ἡ τάξη πού τὰ 70%
τῶν μαθητῶν τῆς ἀσχολοῦνται μὲ τὸν ἀθλη-
τισμό. Ὡς τώρα καμμιὰ ἄλλη Πρώτη δὲν ἔδωσε
μέλη στὴ μεικτὴ Κολλεγίου. Ἀκόμη ἀσχολοῦ-
μαστε μὲ ποιήματα, τραγούδια, ἐκθέσεις,
καθετὶ πού ἀφορᾷ τὴ λογοτεχνία. Στὰ τε-
χνικά ὁ κ. Παραλῆς μᾶς τὼνίζει συνεχῶς ὅτι
ἔχει νὰ κάνη μὲ ταλέντα. Ἡ ἐπανελημμένη ἐμ-
φάνιση τοῦ βραβείου τῆς καθαριότητος στὴ
τάξη εἶναι, πιστεύουμε, καλὴ ἀπόδειξη τῆς
νοικοκυρῶσόνης μας. Τὸ μόνο τρωτό, ἡ διαγωγή
μας. Πάντως ἐλπίζουμε κι ἐκεῖ νὰ στρώσουμε!

Καίτη Βαρλά, Ἑλπίδα Καλλιπολίτου, Φω-
τεινὴ Κωτσόλα, Λένα Βαλετοπούλου, Ἑλένη
Γιαννακοπούλου, Ἀθηνά Χαριτζόγλου, Νένα
Δημακίδου, Μάρω Ταμπόχ, Νίκη Ἀηδονί-
δου, Στέλλα Χατζηγεωργίου, Βίκη Ποιμε-
νίδου, Δόμνα Χαραλαμπίκη, Χαρούλα Προ-
κοπίδου, Δέσποινα Ταλασίδου, Ἀγγελικὴ
Παναγιωτίδου, Χριστίνα Σιδηροπούλου.
Ἰωάννα Ἰσακίδου, Κική Μπόλα, Λούλα
Βλαχογιάννη, Μαρίνα Βραχνού, Ρούλα Ἀγ-
γου, Εἰρήνη Βελαλή, Ἀλέκα Μαυρομουστάκα,
Λουίζα Σικασλιάν, Σουλτάνα Χουβαρδᾶ,
Ρούλα Χατζηθεοδώρου, Φανή Χατζηοτρατῆ,
Φανή Τζώνου, Καίτη Σκανδάλη, Βάνγκη
Πεταλά, Μπέτη Ὁφλοῦδη.

Εὐαγγελία Κηλιβάκη, Τζούλια Γεραμιάν, Πό-
πη Μπίτση (ἀντιπρ. α'), Μπέττυ Μπαρτζι-
λά (πρόεδρ. α'), κ. Δέσποινα Καλογεροπού-
λου (σύμβ. α'), κ. Αἰκατ. Γόδη (σύμβ. β'),
Ἄννα Παπαφίλιππου (πρόεδρ. β'), Ἄννα
Χατζηγεωργίου (ἀντιπρ. β'), Ἀλίκη Τόγκα,
Ἀθηνά Ράμμου, Μορία Ράλλη, Ζιζή Παπα-
δοπούλου.

Ἀλέκα Καραδήμου, Μαρίνα Ἀθηνοδώρου,
Μάρω Κιτρινίτσα, Ἐφῆ Ἀντανιάδου, Νέλλη
Ἀθανασιάδου, Παυλίνα Λαζαρίδου, Ἰουλίττα
Ξανθοπούλου, Εὐαγγελία Κονιόρδου, Χρυ-
σοῦλα Χατζηδάκη, Λίνα Πράκουρα, Κική
Σωτηροπούλου, Μίνα Στεφανίδου.

Γιάννης Ποζατζίδης, Ἥλίας Εὐαγγελίδης,
Γιάννης Σακοῤῥης, Κώστας Λαζαρόπουλος,
Ραὺλ Μeyei, Κώστας Βογιατζάκης, Δημή-
τρης Σαμουῤῥος, Ἀντώνης Πολυζωίδης, Κώ-
στας Παπαγγελόπουλος, Παναγιώτης Σκελ-
λαριάδης, Μάρκος Γαβριηλίδης, Δημήτρης
Μπασιγιαννάκης.

Σωκράτης Θεοδώρου, Γιάννης Μουρατίδης,
Πέτρος Μακρίδης, Ἀλέκος Ἀλεξιάδης, Σπύ-
ρος Καρδόσης, Γιάννης Σφενδόνης, Ἄρα
Κολουσιάν, Φωτὴ Παπαθανασίου, Δημή-
τρης Μυρώνης, Σωτῆρης Μπανάνος, Σάβ-
βας Πεφτουλίδης, Ἀντίγονος Χατζηγεωργίου,
Κώστας Μπουτάρης, Νισὴμ Μπενωσσών, Ἀν-
τώνης Ξανθάκης, Δημήτρης Μέμος, Ἀγγε-
λος Λυγεράκης, Γιώργος Σούλας, Νίκος Βό-
σκογλου, Δημήτρης Πετρίδης (ἀντιπρ. α'),
Γιώργος Σαβιολάκης (πρόεδρ. α'), κ. Νίκος
Χουρμουζιάδης (σύμβ. β'), κ. Σ. Καραβέλας
(σύμβ. α'), Ἀλέξης Κράλλης (πρόεδρ. β'),
Γιώργος Μητακίδης (ἀντιπρ. β'), Δημήτρης
Δημόπουλος, Κώστας Μήτσας.

Χρήστος Χρυσάνθου, Γιάννης Βλοτίδης, Θα-
νάσης Παπαδόπουλος, Χρήστος Κασάπης,
Νίκος Βασιάνης, Γιώργος Σιδερής, Βασίλης
Δέλλιος, Ἄρης Μήντσος, Ἀπόστολος Καρρᾶς.

Ἄ π ὧ ν: Σόλων Φασσιανός.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' SECOND FORM

Ο καθείς μας ξεχωριστά αλλά και όλοι μαζί φτιάχνουμε τη τάξη μας. Από τό West-Hill, όπου βρισκόμαστε, βλέπουμε τό κεντρικό κτήριο κάπως απόμακρο και έτσι έχουμε κάποια μεγαλύτερη συνοχή μεταξύ μας. Νομίζω πως η τάξη μας έχει, περισσότερο από όλες τις άλλες, τους πιο διαφορετικούς τύπους. Πρώτα πρώτα θά δὴ κανείς τὸν Ἀδιάφορο, πού ὅλο κάτι σιγοτραγουδᾷ καὶ ρεμβάζει κοιτάζοντας ἀπ' τὸ παράθυρο. Ὁ Φωνακλᾶς χειρονομώντας προσπαθεῖ νά ἐπιβάλλῃ τὴ γνώμη του. Ὁ Σκεπτικός καθισμένος σὲ θρανίο του εἶναι βυθισμένος, ποιὸς ξέρει, σὲ τί σκέψεις... Καὶ πολλοὶ ἄλλοι ξεχωρίζουν. Τὰ νέα ταλέντα βρίσκονται ἀκόμα στὴν ἀφάνεια, παρὰ τὴν ἀγωνιώδη τους προσπάθεια νά μιμηθοῦν τὸ Πικάσο, ζωγραφίζοντας στὸν... πίνακα. Συχνὰ τὶς καλλιτεχνικὲς τους ἀπασχολήσεις διακόπτουν οἱ θερμόαιμοι, πού οἱ κλοτσιές καὶ οἱ μπουνιές τους συχνά ταραίζουν τὴν τάξη καὶ καταλήγουν, ἀν τύχη καὶ ρθῇ τὴ στιγμή αὐτὴ ὁ καθηγητής, σὲ ὁ Γραφεῖο.

Δέν φαντάζομαι νά'μαστε πολὺ διαφορετικοὶ ἀπὸ ἄλλες τάξεις· εἴμαστε μιά ἀπὸ τὶς τάξεις τοῦ σχολείου μας, ἀλλά, νομίζω, πὼς ἔχομε κάποιον ἰδιαίτερο χαρακτήρα

CLASSES OF '62

Δημήτριος Καραθόδωρος, Ἡλίας Κολέσκας, Ἀντώνης Κυριαζής, Λάκης Ἀθανασιάδης, Νίκος Τσινίκας, Λάκης Χρύσης, Ἄκης Ταρβάνης, Χρήστος Τσιλίκας, Βασίλης Κέκερης, Γιώργος Φιλίππου, Σωτήρης Χρυσάνθου, Λεὼν Ἀραῦχ, Κώστας Γεμεντζής, Τάσος Πυλαρινός, Τάσος Παρκσίδης, Λάκης Δικτυόπουλος, Ἄρης Κωνσταντινίδης, Χρήστος Δημαρέλος, Δημήτρης Λάμπρου, Ἀντώνης Ψωμάδης, Κώστας Μωυσιδής.

Ντίνος Δεσποτόπουλος, Κώστας Γραμμενίδης, Νίκος Χρυσοχολίδης, Ροφῆλ Μπενβενίστε, Ἀλέκος Τρουλλινός, Νάκης Μολαχιάς, Λάκης Μποτσιτς, Γιώργος Κελεμυρίδης, Ἀρίστος Φίκας, Βασίλης Μπαρκαλής, Λεωτέρης Κογκαλίδης, Μάκης Κασαμπαλίδης, Τάκης Τσεπελίδης, Τάσος Δαρβέρης, Λεωτέρης Ταβλαρίδης, Ἡλίας Εὐαγγελινός, Ἀλέξης Στεφανάτος, Γιάννης Σκαρλάδης, Γιάννης Εὐκλείδης, Γιώργος Τριβίζας, Γιάννης Λιάπης, Τζίμης Οἰκονόμου, Ἀλέκος Κατινάκης.

Θεόδωρος Κύρου, Νίκος Εὐθυμιάδης, Κλήμης Σεραφειμίδης, Νικήτας Ἀλεξανδρίδης (ἀντιπρ. α'), Τάσος Γαϊταντζής (πρόεδρ. α'), Γιώργος Καλομοίρης, Τηλέμαχος Κλεόπας, κ. Χρήστος Φράγκος (σύμβ. α'), Μάκης Λαγός (πρόεδρ. β'), κ. Δημήτριος Εὐστατιάδης (σύμβ. β'), Γιάννης Μανδρινός (ἀντιπρ. β'), Mr. D. McCormick (σύμβ. γ'), Χάρης Σπυριδής, Θεόδωρος Μάδης, Ἰγνάτιος Μαυρομάτης (ἀντιπρ. γ'), Ἄρης Νούλης (πρόεδρ. γ'), Θάνος Ἀποστολίδης, Πέτρος Βαμβακάς, Τάκης Λουπάκης.

Ἀπό ντες: Νίκος Καλαράκης, Δημήτριος Καρατζίκας, Ματθαῖος Καλφαγιάν, Ἀντώνης Ταϊράκογλου.

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '62

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' SECOND FORM

Τάνια Γέσιου, Σούλα Λαζαρή, Ἀφρούλα Μοκρίδου, Μαίρη Ἀποστόλου, Ἑλένη Μυλωνά, Βιργινία Γιαννάκη, Ἰομῆνη Πόλιου, Λένα Σκαυντζού, Ὀλγα Ζερβού, Μαρία Παπαδοπούλου, Σόνια Μαστοσιάρη, Δέσποινα Ἀδαμοπούλου, Ἰόλη Χαρατσάρη.

Ρένα Δρακοπούλου, Ἡρώ Κοσμίδου, Ἀγγέλα Θερνανού, Φαίδρα Τεζαψίδου, Σεμίραμις Διονυσίου, Μαρία Κουλιτσάνιδου, Μιμή Ἀγγελή, Βίλλη Κιούση, Σούλα Εὐαγγελίου, Δέσποινα Καλαϊτζόγλου, Σόνια Πυλώραφ, Πίτσα Βασιλειάδου, Βιβὴ Μαυρίδου, Μαίρη Πεταρούδα, Δανάη Τζερόμογλου, Νίκη Τρουπισόγλου, Βηθελέμ Πιπερίδου, Παυλίνα Σανταλιζίδου, Θεανώ Παπακωνσταντίνου, Ἑλένη Θούρναρη.

Ἄννα Μποτσιώτου, Ἰομῆνη Γιαννοῦλη, Μάτια Ξάνθου, Κική Καπρῆ, Ζέτα Θεοδωρίδου (ἀντιπρ. α'), Μαίρη Μαιτοκούδη (πρόεδρ. α'), κ. Ἀν. Ἀναγνωστίδου (σύμβ. α'), Δνίς Μαρία Ζήκα (σύμβ. β'), Ἀλέκα Σακελλίωνος (πρόεδρ. β'), Λουκία Παπαευγενίου (ἀντιπρ. β'), Σοφία Σύρτσιου, Τάνια Μελανίδου, Μαίρη Πετρολιά, Παυλίνα Σπουροπούλου, Κάτια Μικρού.

Ἀπό οὐσας: Φλώρα Ἀλταέχ.

ΤΡΙΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' THIRD FORM

GLASSES OF '61

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '61

ΤΡΙΤΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' THIRD FORM

Χαρούλα Στεργίου, Φλώρη Μαντζινέ, Μαρία Χρηστάκη, Κάτια Πετρίδου, Έλενη Μουράτογλου, Φρόσω Τσανάκα, Ίωάννα Άλχανίδου, Ίουλίτσα Καλλιπολίτου, Μαίρη Ζάχου, Μαίρη Καρατσινίδου, Joen Ielch, Βίκυ Δημητροπούλου, Νανά Τσοσούν, Ρένα Παπαγεωργίου, Λίτσα Άλεξανδρίδου, Ρούλα Καρτάλη, Δέσποινα Κιρίμλογλου

Καίτη Σισμπάνη, Καίτη Σιαφάκα, Βάσω Πέτρου, Σοφία Μπονάνου, Άννα Βιδάλη, Άθηνά Μιχαήλ, Έλσα Όρφανίδου, Μαίρη Μυρφίδου, Λέλα Μαργίου, Νάντια Μαρουκεϊάν, Αύγη Φοινοπού, Μαρίκα Εύθυμίου, Μαντελέν Κουγιουμτζιάν, Διρούι Καλφαγιάν, Άλκηστη Νεράντζη, Μάτα Φροντιστού, Δροσούλα Καρβουνιάρη, Έλσα Έσκιτζιάν, Τιτίκα Βουιλώνη, Στυρούλα Κωστακή, Μαίρη Τομπούλη, Μιράντα Ίωαννίδου.

Κλαίτη Σωτηριάδου, Μαίρη Φλίννη, Φυλλίς Σαμορά (άντιπρ. β'), Δέσποινα Χαϊτογλου (πρόεδρ. β'), Miss N. Scott (σύμβ. β'), Ονίς Άτέσσογλου (σύμβ. α'), Βασιλική Θεοχάρη (πρόεδρ. α'), Ίωάννα Ίωαννίδου (άντιπρ. α'), Έφη Άολανίδου, Μήρθα Κουρνάβου, Άννα Καλοπούλου.

Γεώργιος Κοννούτσος, Λεωνίδας Γαβριηλίδης, Άγγελος Φιλινδρής, Βασίλης Τσιβιλίκης, Μίκης Μπασιματζιάν, Βασίλης Παπακωνσταντίνου, Ήλίας Μουτάπουλος, Γιάννης Βεζύρογλου, Μιχάλης Κανελλόπουλος, Λάζαρος Τορτοπίδης, Νίκος Διμαντιδής, Νώντας Παντελεΐδης, Βασίλης Λαμπαδίτης, Γεώργιος Κωνσταντίνης, Στάθης Καρβελάς, Θάνος Πράκουρας, Σπύρος Κουκίδης, Κώστας Μαρμαράς, Δημήτρης Μέλλιος.

Ίωάννης Κνιθάκης, Άγγελος Σαχαριάδης, Γιώργος Βασιλειάδης, Γιώργος Τζιβελάς, Πέτρος Γιοφτοής, Κώστας Νικολαΐδης, Νίκος Κώττας, Στέλλιος Βελλίδης, Βασίλης Γιοβάνογλου, Νίκος Άριστογιάννης, Άλέκος Βασνάκης, Δημήτρης Δημητριάδης, Βασίλης Ανδρούτσος, Κρίτων Παπαργυρίου, Νίκος Λαλάτης, Σάββας Οικονομίδης, Βασίλης Ζαββής, Άνδρέας Χριστοδούλου, Μάκης Κωνσταντίνου, Βασίλης Ραπτόπουλος, Χαράλαμπος Μουρατίδης.

Χρήστος Μπουτζίτσος, Δημήτρης Κωστακής, Γιώργος Σιφαλέρας, Παύλος Χάιτας, Δημήτρης Πανδούλας, Παναγιώτης Φωτήλας (άντιπρ. β'), Γιώργος Παπαευθυμίου (πρόεδρ. β'), Mr. E. Nissen (σύμβ. β'), Άμνεντό (όντονι πρόεδρ. α'), Δημήτρης Κωνσταντίνου (άντιπρ. α'), Ίωακείμ Τσατάλας, Τάμπερλιν Φόνης, Άντωνής Άντωνάκης, Γιώργος Τζιάτος.

Άπών: κ. Ν. Παπαχατζής (σύμβ. α').

Είμαστε παιδιά όλων των ειδών που διαφέρουμε όχι μόνο εξωτερικά αλλά και εσωτερικά. Τηλεγραφόξυλα, πιτσιρίκοι, κούτσουρα, αθλητές, γελαστοί, σοβαροί βρίσκονται όλοι ανάμεσά μας. Τα μαθήματα και τα αθλητικά μας απασχολούν λοιπόν το ίδιο και διαθέτουμε για όλα ταλέντα. Σάν μικροί που είμαστε μπορεί βέβαια να μην παίρνουμε πολλά πράγματα στα σοβαρά, μα καταλαβαίνουμε πως μεγαλώνοντας ολοένα σοβαρεύουμε και σιγά-σιγά γινόμαστε πιο καλοί στη διαγωγή, οτά μαθήματα, στις έξωσχολικές δράσεις, παντού.

Πιστεύουμε πως άργότερα θα γίνωμε ακόμα καλύτεροι. Προς τό παρόν είμαστε στη «μέση» του σχολείου μικροί και μεγάλοι συγχρόνως. Τό Γραφείο, καθώς τό έχουμε δίπλα μας, διαπιστώνει συχνά ότι είμαστε αρκετά «ήσυχη» τάξη. Οί μικροφασαρίες και τά μικρομαλώματα δέν λείπουν, μά ούτε και οί σοβαρές κουβέντες. Οί διαφορετικοί χαρακτήρες μας δέν εμποδίζουν νά μ'αυτε όλοι αγαπημένοι φίλοι και έτσι νά νιώθουμε στην τάξη σάν στό σπίτι μας.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΗ ΑΡΡΕΝΩΝ
BOYS' FORTH FORM

Φτάσαμε στην Τετάρτη και έχει ο Θεός. Βέβαια, είμαστε σχετικά λίγοι—ή μικρότερη τάξη σε αριθμό παιδιών—αλλά αυτό μας κάνει όλους να είμαστε πολύ φίλοι μεταξύ μας. 'Απασχολούμαστε φέτος με το αν θα πάμε στο κλασσικό ή στο πρακτικό και καθώς έχουμε μεγάλες φιλοδοξίες, μπορείτε να υποκλιθώτε προκαταβολικά μπροστά στους μέλλοντες πυρηνικούς επιστήμονες, αεροναυπηγούς τεχνητών δορυφόρων και... μεγάλους λογοτέχνες!

Έχουμε αρκετά καλή επίδοση στα μαθήματα και θα είχαμε ακόμα καλύτερη αν δεν τεμπελιάζαμε συχνά κι αν πηγαίναμε λιγώτερο στον κινηματογράφο. Στα αθλητικά επιφυλασσόμεθα για το χρόνο, όπως λένε οι αθλητές μας, μιά και φέτος σταθήκαμε άτυχοι. Οι εξωσχολικές δράσεις μας τραβούν πολύ. Τό 'να τρίτο σχεδόν του Choral το αποτελούμε εμείς. 'Ικανοποιητική είναι η συμμετοχή μας και στις άλλες δράσεις.

Όπως βλέπετε λοιπόν είμαστε αξιόλογα παιδιά και θα 'χατε πολλά να κερδίσετε αν μας γνωρίζατε από κοντά!

CLASSES OF '60

Γιῶργος Φουρνιάδης, Μανόλης Μπακόπουλος, Γιάννης Μπουτάρης, Μάκης Σαμούχος, Μανόλης Πικουλάκης, Θεόφιλος Κυριακίδης, Ναζαρέτ Βοσκιρτζιάν, Θανάσης 'Αχταρίδης, Δανιήλ Σαπιδόνης, Μιλτιάδης Βέλλος, Δημήτρης Δόλγης, Δημήτρης Παπαστερίου, Αίμιλιος Στεφανίδης, Δημήτρης Ξουρής, Δημήτρης Τριανταφύλλου, Κώστας Χατζημαθιού, Βαγγέλης Κεχαγιάν, Γιῶργος Κρομμυδόπουλος, Παύλος 'Ηλέκρης, Κώστας Χατζηγιαννάκης, Στέργιος Χατζημιχάλογλου, Μιχάλης Φωτιάδης, Μανόλης Κυρατζόγλου, Δημήτρης Δημητρίου, Παναγιώτης Καρουσάκης (άντιπρ. α'), Θανάσης 'Αναγνώστου (πρόεδρ. α'), κ. 'Αριστέλης Κυριακάκης (σύμβουλος), 'Αριστέλης Τερζής (πρόεδρ. β'), Γιῶργος Γεωργιάδης (άντιπρ. β') Γιῶργος Παρισάκης, Βασίλης Μπίκος.
'Α π ῶ ν : Δημήτρης Βρασίδης.

ΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ '60

'Αννα Μιχαηλίδου, 'Ελσα Μουράτογλου, Βιργινία Βαλάση, 'Εριφύλη Καλαφάτη, Νανά Βολιώτη, 'Αβρα Κωνσταντοπούλου, Σούλα Σαμαρά, Μαριάννα Ροζίδου, 'Αργυρώ 'Αργυρίου, 'Ελένη 'Αντωνιάδου, Μαίρη Παυλίδου, Κίτσα 'Αδαμίδου, Παυλίνα Μπασματζίδου, 'Ελλη Μουράτογλου

Μαρία Ραπτοπούλου, 'Εφη Παπατζίκου, 'Αγάθη 'Αναγνωστοπούλου, 'Αθανασία Παμπόρη 'Αγλαία Μόδη (πρόεδρος), κ. Μ. Φράγκου (σύμβ.), Καίτη Γκέκα, Μάγια Φουντοπούλου, Κούλα Πατουρίδου, Σούλα Πολυχρόνη, Φωτεινή Μουρατίδου

'Α π ο ῶ α : Δέσποινα Τσούρκα (άντιπρ.).

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS FORTH FORM

Τέλεια; 'Αναμφισβήτητα, αν βέβαια παραδέχεται τελειότητα επί της γης. 'Ασογη από τη κορφή ως τα νύχια: Χτενισιά, κορμοστασιά, καθαριότητα, τάξη, ακρίβεια.

Ευθυμη; Νά είσαι βρέ παιδί μου, αλλά όχι και έτσι! Δέκα λεπτά ύστερα από το τέλος κάποιου άστειου ακούγεται κάτι, σά να χοροπηδάνε βατραχάκια. Μή φοβηθήτε όμως, είναι το γέλιο της 'Ελένης που...συνεχίζεται.

Ταλαίπωρη; 'Ισως στην κυριολεξία να μην υπάρχει καμιά! πάντως είναι η λέξη που συχνά ακούμε οι τεταρταίες. Τώρα θά μου πείτε για να λέγεται πρέπει και κάπου να αναφέρεται. Αυτό όμως είναι άλλο ζήτημα. 'Απαθής; Πολλές φορές ναι. Συχνά αντικρίζεις μάτια απλανή, ανέκφραστα, ανοιχτές πόρτες για να δείξουν μιά σκέψη, που είναι από καιρό σε άργια.

Ρήτωρ; 'Εδώ η αποδεδειγμένη από το παρελθόν ρητορική μας δεινότητα δεν είναι σε θέση να έκφραση αυτή μας τη δυνατότητα.

Τεμπέλα; Και βέβαια, αυτό είναι το καμάρι της κάθε πολύπλευρης προσωπικότητας. Γιατί, φυσικά, όταν δεν είναι διαβασμένη τά βολεύει με άλλον τρόπο.

'Ησυχη; 'Ας μην είμαστε απέναντι απ' το Γραφείο και τότε βλέπαμε.

Νίκος Παραλής, Μιχάλης Λιάτσος, Γιώργος Σολεμετζίδης, Μίμης Λαμπράκης, Μίμης Καπόν, Νίκος Καρνασιώτης, Διονύσης Κανελλόπουλος.

Γαβριήλ Γαβριήλογλου, Κωστής Μασκώφ, Γιώργος Δημητριάδης, 'Ηλίας Τερζόπουλος (πρόεδρ.), κ. Σπύρος Λέκκος (συμβ.), Κώστας Κρανιάς, 'Αγγελος Σκίτσας, Γιάννης Στυλιανού.

'Από τη Ε' τάξη διαλέγουμε για πρώτη φορά τον κατοπινό μας δρόμο στη ζωή. 'Απ' αυτή χωρίζομαστε σε Κλασσικό και Πρακτικό, προσανατολιζόμενοι έτσι στο μελλοντικό επάγγελμά μας. Τό τμήμα μας, το Κλασσικό, φιλοξενεί σχεδόν όλους τους «κλασσικούς» σε ότιδήποτε: στο διάβασμα, στο καλαμπούρι, στην τεμπελιά, στην παραξενιά... Προσπαθούμε, μέσα και έξω απ' τη τάξη, να φιλοσοφούμε. 'Η επί αρκετά τώρα χρόνια «συμβίωση», μας έχει κάνει όλους φίλους και έτσι είναι διάχυτη στο τμήμα μας μία οικογενειακή ζεστασιά.

Σάν όλα τα παιδιά στην ηλικία μας, ο καθένας μας έχει τα δικά του ζητήματα και τις δικές του σκέψεις και φροντίδες. Τα ερωτηματικά που νιώθουμε μέσα μας σχετικά με τη ζωή και τα προβλήματα της βρίσκουν διέξοδο σε ατελείωτες συζητήσεις στην τάξη που νομίζουμε πως μας δίνουν αξία τον τίτλο του... Κλασσικού. 'Επειδή στην ηλικία μας είμαστε ανήμποροι να λύσουμε μόνοι τα προβλήματά μας ή θερμή «διά λόγου» συμπαράσταση των κ.κ. Γεωργοπαπαδάκου και Παπαχαιζή μας κεντρίζει αρκετά στις παραπέρα «φιλοσοφικές» μας αναζητήσεις. Μά εκτός από την σαν σύνολο όψη τούτης τούτης τμήματός μας έχουμε και ατομικά ταλέντα. 'Ο Παραλής με την ζωγραφική του, ο 'Αγγελος στα αθλητικά, ο 'Ηλίας, σαν πρόεδρος της τάξης, οιά πολιτικά, ο Γαβριήλ, ο Γιαννάκης και ο Κωστής, που συνέχεια συζητούν φιλοσοφικά ζητήματα—τρέμε Πλάτωνα!—ο Μίμης με τα άτυχα του έργα, ο Νίκος, ο Νιόνιος και ο Λάμπρης—ή δυναμική τριάδα που μας δίνει τόση ζωή. Οι Γιώργηδες με τα καλαμπούρια τους, και ο καλλιφώνος, μά λιγομίλητος, Μιχάλης, ο σκεπτικός και κυνικός Κωστήκης... 'Όλα τα πρόσωπα τούτα έχουμε περάσει τόσες στιγμές όμορφες μαζί! Αυτή είναι η οικογένειά μας, οι Κλασσικοί πεμπταίοι

Γιώργος Χρηστίδης, 'Ακης Τασσόγλου, Φαίδων Τότσας, Βασίλης Μαρκόπουλος (πρόεδρος), κ. Γιώργος 'Ιωαννίδης (σύμβ.), Γιώργος 'Αντύπας, Δημήτρης Νάκος, Μιχάλης Γιοβάνογλου, Δώρης Σίνης.

Σπύρος Μαστρογεωργόπουλος, Γιώργος Σταγάκης, Φαίδων Οικονομίδης, Βασίλης Ραβάνης, Θανάσης Μαστούρας, Δημήτρης Χάιτας, Γιώργος Παπαχριστόπουλος, Τζοβάνι Σακκο.

Φτιάσαμε στην Πέμπτη. Καθόλου παράξενο, αν λάβη κανείς υπόψη του πόσο ξεπνυα παιδιά είμαστε. Χάσαμε βέβαια αρκετούς στο μεγάλο τούτο πεντάχρονο ταξίδι μας. Αυτοί που μείναμε είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε ως το τέλος. Γενναία παιδιά!...

Φέτος—ένεκα τα χρόνια—έχουμε καλύτερέψει αρκετά. Οι επισκέψεις στο Γραφείο έχουν τόσο αραιώσει, ώστε ο Mr. Small παραπονείται ότι τον ξεχάσαμε! Αυτό οφείλεται και στο ότι το Πρακτικό χρειάζεται διάβασμα. Μά αν και όλοι διαβάζουμε, έχουμε ποικιλία προσωπικοτήτων ανάμεσά μας. 'Ο Γιώργος με τα καλαμπούριά του κάνει να περνούν ευχάριστα οι ώρες της φυσικής. 'Ο Φαίδων κάνει τα τζάμια συχνά να τρίζουν με την υπέροχη φωνούλα του και ο Δώρης με τα άστεία του συναγωνίζεται τον χειμώνα να κάνει τον ήλιο να βγει από το μπαλκόνι. Οι τρεις αυτοί κορυφαίοι συνοδεύονται από άλλα δεκαπέντε «γερά» νιατίκο βαρδάρη. Οι τρεις αυτοί κορυφαίοι συνοδεύονται από άλλα δεκαπέντε «γερά» μυαλά, που δεν σταματούν να κατεβάζουν φαινές ιδέες για να φαιδρύνουν την ατμόσφαιρα της τάξης. Φυσικά και η κλασσική μόρφωση—αν και πρακτικοί—προσφέρεται σθεναρά στην... ευρύτητα του μυαλού μας. 'Ετσι βγαίνοντας απ' τις εξισώσεις, τους τύπους της Χημείας και τα πειράματα της Φυσικής καταλήγουμε να «σκιζόμαστε» στα 'Αρχαία.

'Η πολύπλευρη μας ενεργητικότητα και στις εξωσχολικές δράσεις προς το παρόν εκδηλώνεται μόνο στην κατάρτιση σχεδίων για το χρόνο που ως εκταίοι θα έχουμε να παίξουμε σημαντικό ρόλο σ' όλες τις δράσεις του σχολείου. Προς το παρόν μαθαίνουμε κάτι απ' όλα για να 'μαστε έτοιμοι για τότε.

ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ ΘΗΛΕΩΝ
GIRLS' FIFTH FORM

CLASS OF '59
ΤΑΞΗ ΤΟΥ '59

Ἑλλη Μικροπούλου, Δέσποινα Κουρομιχάλη, Ἀναστασία Ψώνη, Ζέτα Φρέγκογλου, Βαρβάρα Τσιλικά, Μαρίνα Τσίκουλα, Ἀριάδνη Παπαδοπούλου, Βασιλική Τρουπσόγλου, Νίκη Προυσανίδου, Ἀντωνία Ἀντωνιάτου, Τούλα Δεληδημήτρη.

Γλυκαύλα Μακρῆ, Λίνα Ἀναγνωστοπούλου, Ἐφη Πλατάκη, Νινώ Βάσιου, Ντία Ζυγούρα, Μαίρη Ἀποστολεπούλου, Ἑλισάβετ Σαρῆ, Σεσίλ Παρτεμιάν, Αἰκατερίνη Βασιλειάδου, Τούλα Ἀναγνωστοπούλου, Αἰμιλία Γαρίπη, Αἴγλη Οἰκονόμου, Σούλα Ἀγγελίδου, Καίτη Μιχοῦδη (ἀντιπρ.), κ. Μαργαρίτα Φάλαρη (σύμβουλος), Ρίο Σαββοπούλου (πρόεδρ.), Χρυσούλα Βουγιουκλή, Ζωή Παπαϊωάννου, Εἰρήνη Πετρίτη.

Ἀποῦσε: Τούλα Πελίδου, Λουίζα Ρουμελιώτου.

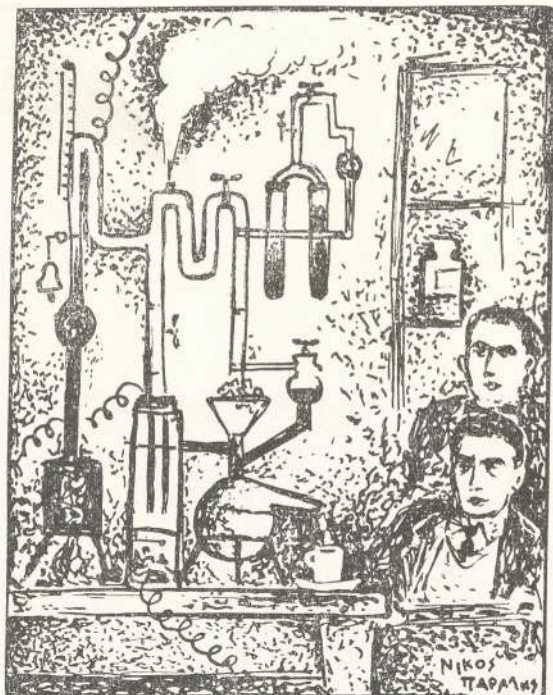
1958

FIFTH
FORM

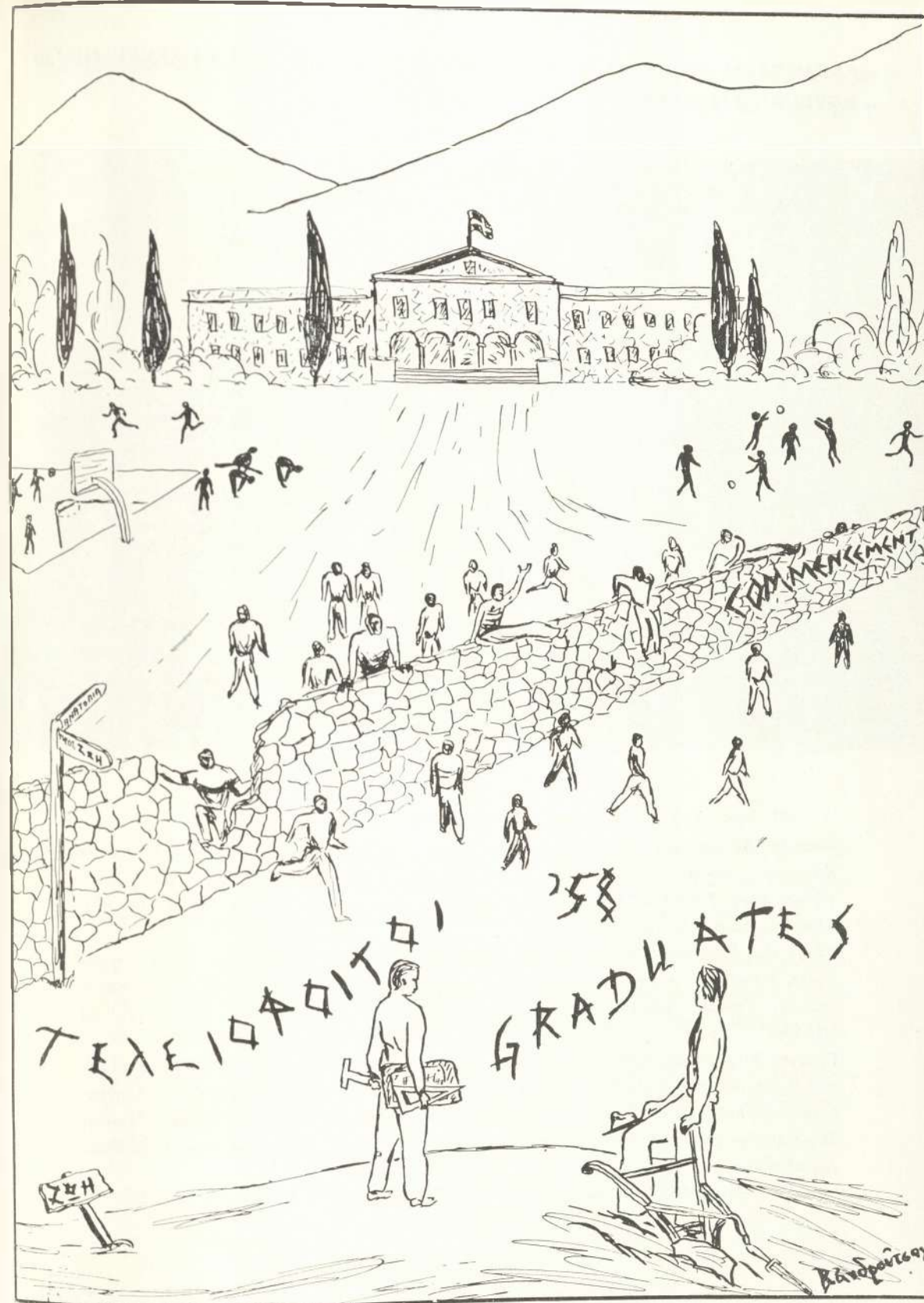
*It was many and many a
years ago
In this kingdom by Arsakli,
That some maidens there lived
whom you may know,
By the name of Prep A'
and B'
And these Maidens lived with
no other thought
But in the fifth form to be.*

Οι
πρακτικοί
εκπαιδεύονται
στο
Χημείο

Μέθοδος παρασκευής... καφέ.

(Οι κλασικοί με πλάγια στοιχεία, οι πρακτικοί με όρθια).

Σοφοκλής Θεοδωρίδης, Κώστας Άρβανιτάκης, Νίκος Βονοφάκος, Φίλιος Χαδάβας, Νίκος Ζελομοσιδής, Μίμης Σεγούρας, Νίκος Εύμοιρίδης, Γιώργος Καραμάνος, Νίκος Σιπη-
τάνος, Λάκης Τσιτώτας, Άργύρης Παπαδόπουλος, Σταύρος Κοκκινίδης, Τάκης Άδα-
μόπουλος, Δαμιανός Λαμπίδης.

Σάκης Παπαδημητρίου, Γιάννης Μίσιος, Πάνος Φούρναρης, Λάκης Άναστασιάδης, Στέφανος
Ζήκας, Θίμης Παπαγιαννόπουλος, Γιάννης Μικρού, Δήμος Βουδούρογλου, Μάκης Μπεν-
σασών, Γιάννης Βακιάνης, Γιάννης Χουρμουζιάδης, Ρήγας Τζελέπογλου, Γιάννης
Ήλιάδης.

Γιάννης Λυγεράκης, Χρήστος Σίσκος, Θανάσης Ζάχος, Σάκης Πουλιάδης (άντι-
πρόεδρος πρακτ.), κ. Εύαγγελος Καλφάλης (σύμβουλος πρακτ.), Χρήστος Χατζηθεο-
δώρου (πρόεδρος), κ. Άναστάσιος Γεωργοπαπαδάκος (σύμβουλος κλασ.), Γιάννης
Περισιάνογλου (άντιπρόεδρος κλασ.), Θεόδωρος Σαρακηνός, Άλέκος Τσακισιγής, Μπάμης
Παπαδόπουλος.

Ά π ώ ν: Ξενοφών Άναστασίου.

Καίτη Πετρίδου, Σιμόνη Ζαχαροπούλου, Βιόλα Μπαλή, Ρούλα Δημητριάδου,
Άλίκη Παπαευγενίου, Λένα Ψωμογερίδου, Λένα Γιόγλου, Ζερμαίν Ίσπριάν, Έφη
Κυρατζή, Άλκμήνη Σταυρίδου, Ντίνα Κίσκηρα, Όλη Κωνσταντινίδου.

Βέτα Κοέν, Άρμινέ Διαριάν, Ρούλα Ναΐδου, Νένη Καρακατσάνη, Καίτη Κουΐδου,
Λένα Μακρή, Λουλού Παπαδοπούλου, Εύα Άναστασιάδου, Σούλα Κολέσκα,
Ίωάννα Τσουγκράκη, Νανά Νάλτσα, Λίτσα Σακελλαρίδου, Μαρία Μπαρή.

Λένα Τζίμα, Σάντα Νούσια, Σούλα Στεφανίδου, Καίτη Φράγκο, Βούλα Νασούδη,
κ. Βενετία Χατζητζανή (σύμβουλος), Μένη Γιαννακού (πρόεδρος), Ράνια Λαδά,
Άμαλία Ίωαννίδου, Εύη Εύκλειδου, Σούλα Στυλιανού.

Ά π ο ύ σ ε ς: Ρούλα Βερβελίδου, Κική Δήμου.

ΤΑΚΗΣ
ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

Είναι από τα πιο αξιαγάπητα παιδιά της τάξεως. "Αμα είσαι λυπημένος ό Τάκης μ' ένα ταχυδατυλιστικό κόλπο ή ένα καλαμπούρι του, θά σε κάνη νά ξανάβρης την ευθυμία σου. Ίδιαίτερος του άρέσει ή μουσική, άλλό την όποία πάλι προτιμά την χορευτική. Άκόμα ασχολείται και μέ τό basket. Σκοπεύει νά σπουδάση Γιατρος στήν Φιλανδία.

"Ήσυχος στήν τάξη, συμπαθητικός, εργατικός και μανιώδης φίλος του ποδοσφαίρου" συνεχώς συζητά γιά τό άγαπημένο του σπόρ. Άλλά και στήν πράξη δέν πάει πίσω. Έχει σημαντική θέση στήν μεικτή του σχολείου μας—τερματοφύλακας. Έκτος άπό τό άθλητικά δέν ενδιαφέρεται γιά τις άλλες έξωσχολικές δράσεις. Σχεδιάζει νά δώση έξετάσεις στήν Στρατιωτική Ίατρική Σχολή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

Α. ΓΕΩΡΓΟΠΑΠΑΔΑΚΟΣ

ΦΙΛΟΙ

«Νά μή σβηστούν ποτέ άπό την ψυχή σας τά ιδανικά πού τό σχολείο προσπάθησε δλον αυτόν τόν καιρό νά χαράξη, όποιες—δήποτε δυσκολίες κι άν συναντήσετε στή ζωή», νά τί θά ήθελα νά σας πώ, στερνό λόγο, σάν δάσκαλός σας πού, άρκετά χρόνια τώρα, στενά συνδέθηκα μαζί σας. Οί δυσκολίες πού όπως—δήποτε θά συναντήσετε στή ζωή, θά πρέπει νά σταθούν ό μεγάλος έρεθισμός πού θά κινήση τά ιδανικά, θά ξυπνήση μέσα σας τις δυνάμεις γιά νά πηδήσετε τό εμπόδιο πού ύψώθηκε ξαφνικά μπροστά σας. Κι όι δυνάμεις πού θά ξυπνήσουν, νά είστε βέβαιοι, δέν θά είναι μονάχα δικές σας, μονάχα ανθρώπινες.

Γιά κάθε άνθρωπο πού φιλοδοξεί νά κάμη στή ζωή του κάτι περισσότερο άπό τό νά ίκανοποιή τις άνάγκες του σώματός του, ύπάρχει σαφής ή ύποχρέωση νά είναι ή ζωή του τέτοια ώστε κάθε στιγμή νά αισθάνεται έσωτερικά ήσυχος και ίκανοποιημένος. Τό αίσθημα αυτό τό δοκιμάζει μονάχα εκείνος πού καθημερινά γίνεται καλύτερος, πνευματικώτερος, χρησιμώτερος στήν πατρίδα του και στούς συνανθρώπους του, αγωνίζεται παντού και πάντα γιά τό άγαθό και τό άληθινό.

Ό τέτοιος προορισμός του ανθρώπου πιθανόν νά ακούσετε πώς είναι πιά «ξεπερασμένος»· είναι, έν τούτοις, ό μόνος πού μπορεί νά σταματήσει την άβεβαιότητα και την άγωνία του σημερινού ανθρώπου. Τί μπορούν νά μάς ώφελήσουν όι τεχνικές κατακτήσεις, όταν όι ίδιοι αισθανόμαστε κουρασμένοι, πικραμένοι, άπελπισμένοι; Θεωρείται σήμερα έπιτακτική ή άνάγκη νά προσαρμοσθή τό ανθρώπινο πνεύμα πρός την έπιστημονική πρόοδο πού συντελέστηκε ως τά τώρα. Καί ή προσαρμογή αυτή δέν μπορεί νά γίνει παρά μόνο μέ βάση τά παραπάνω ιδανικά πού είναι και διδάγματα της θρησκείας μας.

Τό σχολείο, μαζί μέ τις γνώσεις πού σας έφωδίασε, τέτοιους προσπάθησε νά σας διαμορφώση δλα αυτά τά χρόνια: αγωνιστές του άγαθού και του άληθινού. Έμεϊς όι δασκάλοι σας θά δοκιμάζωμε τη μεγαλύτερη ίκανοποίηση όταν μαθαίνωμε πώς στον άγώνα αυτόν, όπου κι άν βρϊσκεστε, είστε πρωτοπόροι. Νά είστε βέβαιοι πώς έτσι ένεργώντας έχετε εξασφαλίσει και την προσωπική σας έπιτυχία πού, μ' όλη μου την καρδιά, την εύχομαι.

Α. ΓΕΩΡΓΟΠΑΠΑΔΑΚΟΣ
Σύμβουλος των κλασσικών τελειοφώτων

ΥΑΓΓ. ΚΑΛΦΕΛΗΣ

ΜΑΣ.

Είναι άλήθεια πώς όλοι σας αφήνετε τό σχολείο μ' όνειρα κι έλπίδες, αλλά και μέ φόβους κι άγωνίες, γιατί μεταπολεμικά είναι πιο δύσκολο γιά ένα νέο νά βρῆ τό δρόμο του και νά οτιάζη τη ζωή του. Στις δυσκολίες αυτές, πού και σεις θά συναντήσετε, δέν πρέπει ν' άπογοητευθήτε. Ή έπιτυχία έχει μεγαλύτερη άξια, όταν κατορθώνεται μέ κόπους και δυσκολίες. Τά όνειρα, πού πλάθετε, εάν δέν πραγματοποιηθούν κατά την πρόβλεψη σας, νά μήν άποθαρρυνθήτε και νά μήν πάψετε νά πλάθετε άλλα κι άλλα καινούργια. «Τόλμα νά πλανās τόν έαυτό σου κι όνειρα νά πλέκης», λέγει ό ποιητής. Κι αυτό ίσχύει προπαντός γιά τούς νέους.

Ας μή σας παραπλανā και σās γοητεύη ή εύκολη έπιτυχία, πού είναι άρρώστια της έποχής μας, ή έπιτυχία μέ κάθε μέσον. Τό ρητό, «ό σκοπός αγιάζει τά μέσα», δέν δικαιώνεται σε καμιά περίπτωση. "Ό,τι θά έπιτύχετε, νά τό έπιτύχετε μέ τίμιο άγώνα κι ήθικά μέσα. Μπορεί βέβαια ν' άργήση ή έπιτυχία έτσι, άλλ' όμως θά έχη πιο άξια και πιο μεγάλη σταθερότητα.

Βάλτε στή ζωή σας σκοπούς εύγενικούς, ύψηλούς, πού ή πραγματοποίησή τους θά σας δώση την πραγματική εύτυχία. Πολλές φορές αυτή καθεαυτή ή έπιδίωξη ενός σκοπού άνωτέρου μάς γαμίζει τη ζωή και μάς δίνει την εύτυχία, άσχετα μέ την πραγματοποίηση ή όχι του σκοπού.

Μήν ξεχνάτε όμως δι η ύλική εύημερία δέν άποτελεί την εύτυχία και δέν πρέπει νά είναι ό κύριος σκοπός της ζωής του ανθρώπου. Εύγενέστερες φιλοδοξίες κι ύψηλότερα ιδανικά ας τρέφουν κι ας κατευθύνουν πάντοτε τη ζωή σας.

Μπορεί τέλος νά δῆτε τά ιδανικά σας, μέ τά όποια σās έγαλούχησε τό σχολείο, νά καταπατούνται άπ' ώρισμένους ανθρώπους άτιμώρητα και νά θριαμβεύη τό κακό. Μπορεί στήν προσπάθειά σας νά σταθῆτε ψηλά, νά ύποφέρετε. Αυτό όμως ας μή σας πτοήση, ας μή κάμψη τη ψυχική σας άντοχή.

Είναι ώραίο νά μήν παρասύρεται κανείς άπ' την εύκολία του κακού, αλλά ν' αγωνίζεται γιά την έπιτυχία του άγαθού. Αυτές τις ιδέες σās ένεφύτευσε τό σχολείο και μ' αυτά τά ιεά νικά σās άπολύει, γιατί πιστεύει δι έτσι βαθίζοντας ό νέος και γιά τόν έαυτό του είναι ώφέλιμος και γιά τούς άλλους. Εύχόμενος σ'όν καθένα σας την έπιτυχία πού όνειρεύεται και την εύτυχία στή ζωή, σās κατευδώνω πρός τη νέα σας ζωή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΦΕΛΗΣ
Σύμβουλος των πρακτικών τελειοφώτων

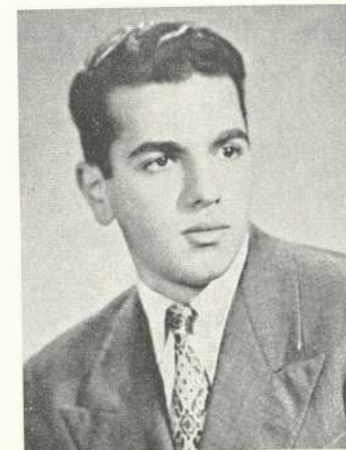

ΕΙΝΟΦΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Πρόθυμος, μέ χαρούμενη διάθεση και καλή καρδιά, είναι άγαπητός, όχι μόνο σ' όσους σχετίζονται μαζί του, μά και σ' όλους τούς άλλους. Καλός στα μαθήματα, εργατικός, στοχαστικός και προσεκτικός σέ δι,τι άνταμβάνει, είτε αυτό είναι πρωινή όμιλία, είτε Assembly, θέατρο, συνεργασία στο περιοδικό. Τις ελεύθερες ώρες του άσχολείται μέ το δίδωσμά λογοτεχνικών βιβλίων ή ακούει μουσική, ιδιαίτερα jazz. Θα σπουδάση Μηχανικός.

Μέ αξιόλογη έπίδοση στα μαθήματα, μέ άνεπτυγμένο κριτικό πνεύμα, ζωηρός συζητητής, παιδί πού δύσκολα γνωρίζει, αλλά πού άξίζει νά γνωρίσης. Ό Κώστας, πρόεδρος του Λογοτεχνικού όμίλου, βρίσκειτα σε καθετί πού έχει σχέση μέ την λογοτεχνία σ'ό σχολείο μας, είτε πρωινή όμιλία, είτε Assembly. Άγαπημένες του άπασχολήσεις, ή ποίηση, ή μουσική, ή τεχνοκριτική και τό κλασσικό μαλάτο. Θα σπουδάση Γιατρική.

ΚΩΣΤΑΣ
ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΒΑΚΙΑΝΗΣ

Ήσυχος και λιγομίλητος στην τάξη, σπάνια δίνει αφορμή για παρετήρηση. Έν τούτοις όσοι έκαναν παρέα μαζί του βρήκαν σ' αυτόν ένα ευχάριστο φίλο. Τα clubs δεν του κίνησαν το ενδιαφέρον, ασχολήθηκε όμως με τα αθλητικά μέλος της μεικτής basket, άπαρσις στην μεικτή ποδοσφαίρου, θεωρείται ως φαβορί του άνωμάλου. Φέτος εξέλεξε γραμματέας του Athletic Association. Θα σπουδάσει Ήλεκτρολόγος Μηχανολόγος στην Γερμανία.

Θετικός και μετρημένος σ' όλα του, από τα μαθήματα—όπου διακρίνεται—έως τις μικρότερες εκδηλώσεις της καθημερινής ζωής του. Έτοιμος να σου άφηγηθή ένα περιστατικό, να προσφέρει την πένα του και λύσεις σε ζητήματα της ηλικίας μας. Του άρέσει η λογοτεχνία, ιδιαίτερα το διήγημα, το θέατρο και ο κινηματογράφος. Θα σπουδάσει Νομικά.

ΝΙΚΟΣ
ΒΟΝΟΦΑΚΟΣ

ΤΕΛΕΙΩΣΑΜΕ ΠΙΑ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

Ίσως νά'ναι ο φόβος για το άγνωστο. γι αυτά που είναι να 'ρθουν, αυτό που αναστατώνει τούς ανθρώπους, που τούς κάνει να δυσανασχετούν όταν είναι ν' αποχωριστούν κάτι γνωστό, όταν πρόκειται ν' αρχίσουν ένα καινούργιο τρόπο ζωής. Κι αυτό θά'ναι που τούς κάνει να προσπαθούν να επιβραδύνουν όσο μπορούν αυτή την αλλαγή, να θέλουν να ξαναζήσουν αυτά που έχουν ζήσει, εκεί που τα έζησαν.

Αυτή θά'ταν κι η αίτια που κι εγώ χωρίς να το καταλάβω, βρέθηκα προχθές να τριγυρνά στα γνώριμα τα μέρη. Πήρα το δρομάκι που βγάζει στο Οικότροφείο, στάθηκα στα γήπεδα και χάζεψα τούς μικρότερους που κυνηγούσανε τη μπάλα μ' ένθουσιασμό. Θυμήθηκα και τα δικά μας παιχνίδια λίγα χρόνια πριν, κι ένιωσα κάτι σά λύπη, νοσταλγία, γι αυτά που πέρασαν και που ποτέ δε θά ξανάρθουν, κι ίσως και ζηλεια γι αυτούς που τα χαίρονται ξένοιαστοι άκόμη. Έφθασα στο γυμναστήριο έρημιά. Κι όμως σά νά'κουσα πάλι τις φωνές, τα γέλια και το ξελαρυγγιστικό τραγούδι που κάναμε κάθε Σάββατο πριν άπ' τη γυμναστική μετά τα μαθήματα της βδομάδας. Χώθηκα στο δασάκι. Όλα ήταν τόσο ήσυχα εκεί όπως πάντα. Και πλανήθηκα λίγο απομονωμένος άπ' όλους, κι η ψυχή μου ξεχείλιζε, κι ήρθαν στο νοού μου τόσες θύμησης από πρόσωπα και πράγματα παλιά κι άγαπημένα. Ήρθαν πολλά μαζί, χωρίς σειρά χρονολογική, χωρίς λογική συνοχή άνάμεσα τούς, σημαντικά κι άσημαντα άνακατεμένα. Κι ήταν η πρώτη φορά που τόσα πολλά και τόσο διαφορετικά μεταξύ τούς συναισθήματα διαδεχόνταν το ένα τ' άλλο μέσα μου, με καταπληκτική ταχύτητα. Κι άπ' το μέρδεμα εκείνο ξεχώριζε ένα μουντό πρωινό που άγουροξυπνημένοι οί περισσότεροι μαζευτήκαμε στο Willard Hall και κάναμε την πρώτη διαδήλωσή μας για την Κύπρο. Και σά νά'νιωσα ξανά τ' ανατρίχιασμα που'χα νιώσει και τότε, καθώς τρέχαμε προς την πόλη με την σημαία μπροστά.

Κι άμέσως μετά, χωρίς κανένα λόγο, θυμήθηκα τη γάτα που βρέθηκε νά... παρακολουθή ένα μάθημα, και γέλασα όπως είχα γελάσει και τότε.

Κι έπειτα είδα όλους έμάς, που τώρα νιώθουμε τόσο μεγαλώνει, ντροπαλά παιδάκια με κοντά παντελόνια, να προσπαθούν να πλησιάσουν με κάποιον τρόπο ο ένας τόν άλλο, τις πρώτες μέρες τις ζωής μας εδώ...

Μά όλα πέρασαν τόσο γρήγορα, όσο γρήγορα φαίνεται να πέρασε καθετί ευχαριστο όταν το κοιτάζεις άπ' το τέλος του.

Τελειώσαμε πιά και μείς. Συγκίνηση, περηφάνεια ίσως, φόβος μαζί και χαρά πλημμυρίζουν την ψυχή μας. Όμως αυτό είναι τόσο φυσικό, τόσο ανθρώπινο όσο ανθρώπινο είναι και το να προσπαθούμε να δώσουμε μόνοι κουράγιο στον εαυτό μας, ανμασώντας τριμμένα και χιλιοειπωμένα λόγια. Η άλήθεια είναι ότι φεύγοντας από δω θα χωρίςουμε, και πολλοί ίσως να μην ξαναειδωθούμε ποτέ πιά. Σέ λίγο θα μπορούμε σ' έναν άγώνα σκληρό, άπαιτητικό, που θα μας άναγκάσει να πάρη καθένας το δικό του, ξεχωριστό δρόμο. Όμως οί άναμνήσεις, ευχαρίστες ή δυσάρεστες, της ζωής που πέρασαμε εδώ, θα διατηρούνται πάντα ζωντανές μέσα μας, κι αυτές θα μας κρατούν ένωμένους. Κι ο άγώνας μας θα είναι εύκολότερος μ' όλα αυτά που όλοι μας και καθένας χωριστά, παίρνει μαζί του τώρα φεύγοντας: αγωνιστική διάθεση, τις άπαραίτητες γνώσεις, έμπιστοσύνη στον εαυτό μας και στον άνθρωπο, μαζί μ' άπειρη εύγνωμοσύνη γι αυτούς που τόσο γενναιοδωρα πάντα μας τα πρόσφεραν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ
Πρόεδρος τών τελειοφοίτων τού '58

ΔΗΜΟΣ
ΒΟΥΔΟΥΡΓΛΟΥ

Μάλλον άδιάφορος γι την εμφάνισή του, άλλά με εύγενικούς τρόπους και με φωνή που πάντα παίρνει ένα τόνο έρωτηματικό. Έπιιδώκει την άκρίβεια χωρίς να νά τα καταφέρει, γιατί είναι πολυάσχολος Chorale, πιάνο, Χριστιανική Μαθητική Ομάδες... Οι καλύτερες μάλιστα έχουν έπιδράσει πολύ στον χαρακτήρα του. Τόν χαλαροποιεί άμέλεια και θετικότητα. Σκοπεί να δώσει έρετάσεις στο Πολιτεχνείο.

ΝΙΚΟΣ
ΖΕΛΟΜΟΙΔΗΣ

Από τούς καλύτερους μαθητές τού κλάσσεως, ο Νίκος είναι παντα πρώτος νά έξηγη φυσικομαθηματικούς συμμαθητές του. Εθιμος να δίνει εύχαριστο στην παρέα. Διακρίνεται γι το κομψό του νεύσιον και το λεπτό του γούστο. Έπί δύο χρόνια άρχηγός της μεικτής ποδοσφαίρου, ξεχωρίζει γι το τεχνικό παιχνίδι του. Άντιπροσέως τού άθλητικού συμβουλίου, χωρίς στην ημεμετικότητα του θα σπουδάσει στην Άνω τέτη Έμπορική της Άθηνας.

ΝΙΚΟΣ
ΕΥΜΟΙΡΙΔΗΣ

Σπάνια θά' δής τόν Νίκο νά φωνάζει ή νά διαμαρτύρεται, χωρίς αυτό να σημαίνει πως πάντα συμφωνεί. Συχνά έχει άντιρρήσεις τις όποιες όμως προβάλλει με σοβαρό και ήρεμο τρόπο. Σοβαρός και μετρημένος, άσπένγει τα πολλά λόγια και τις άσκοπες συζητήσεις. Τις περισσότερες ώρες του άμειρώνει στα μαθήματα. Σκέφτεται να σπουδάσει Πολιτικός Μηχανικός

Ο Στέφανος είναι το παιδί με το οποίο μπορείς να πής κάτι σοβαρό άλλά και κάτι εύθυμο. Άξιοσημείωτη ή έπίδοσή του στο Άγγλικά. Άπό τόν άθλητικό τομέα τόν ένδιαφέρουν το ποδοσφαίρο και το basket. Ως hobby έχει τα «rocket books» και τόν κινηματογράφο. Σκοπεί να σπουδάσει στην Άμερικη Business Administration

ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΖΗΚΑΣ

Άπό την πρώτη γνωριμία φαίνεται ότι είναι ο άνθρωπος της καλλιτεχνικής έκφρασης, είτε αυτή έχει σχέση με την ηθοποιία είτε με το τραγούδι είτε με τη ζωγραφική. Άπό χρόνια μέλος τού Chorale και τού Drama Club. Χαρακτηριστικοί οί τρόποι του και η πολιτική του. Περισσότερο άπ' όλα άναπό τη ζωγραφική με την οποία ασχολείται ιδιαίτερα. Έκμανοποιώντας τις καλλιτεχνικές του τάσεις θά σπουδάσει πλαστική χειρουργική

ΘΑΝΑΣΗΣ
ΖΑΧΟΣ

Καλός στα μαθήματα, άλλά προπαντός καλός στην καρδιά. Παιδί με ποικίλα ένδιαφέροντα: πρόεδρος τού Chorale, άρχηγός της ομάδας basket τού σχολείου μας και της τάξεως, και άθλητικώς συντακτής στα «College News». Τις ελεύθερες ώρες του τις περνά δίπλα στους δισκούς του, —έλαφράς και κλασσικής μουσικής— στις τακτικές προπονήσεις basket της Χ.Α.Ν.Θ. Σκέπτεται να σπουδάσει Φαρμακευτική στο έδώ Πανεπιστήμιο.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΗΛΙΔΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ

Ο πιο «πρακτικός» από τους πρακτικούς. Μπορεί να σου λύσει διει τεχνικό ζήτημα του παρουσιαστέ με ευκολία πού σε ξαφνιάζει. Του άρεσει πολύ ή εφαρμοσμένη Φυσική, ιδίως ο ηλεκτρισμός όπου έχει ειδικευθή. Με καλό χαρακτήρα και έτοιμος πάντα να καλαμπουρίσει, αποτελεί ένα ενδιαφέροντα τύπο. Σκοπεύει να σπουδάσει Θετικές Έπιστήμες.

Με τις φωνές και τὰ δυνατά γέλια διακρίνεται στην παρέα ο Σοφοκλής. Τύπος πολύ συναισθηματικός, στοχαστικός, με πλατειά ενδιαφέροντα και κλίσεις. Του άρεσει ή ζωγραφική καθώς και ή κλασσική μουσική, χωρίς βέβαια να παύει να τον ένθουσιάζει και ή τζάζ. Άγαπά ή γυμναστική και τις εκδρομές. Φέτος εκλέχτηκε πρόεδρος του Christian Association και δούλεψε πολύ για το βαζαρί. Θα σπουδάσει Ίατρική.

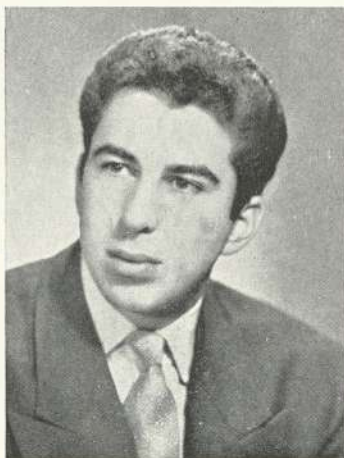

ΣΟΦΟΚΛΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

ΔΑΜΙΑΝΟΣ
ΛΑΜΠΙΔΗΣ

Άγαπητό παιδί, εϋθύμος, πάντα έτοιμος για καλαμπουρί, φέρεται φιλικά στους άλλους και αποτελεί ευχάριστο τύπο για παρέα. Είναι μέλος της μεικτής ομάδας του basket και ο καλύτερος της μεικτής του Βόλλεϋ, όπου είναι άρχηγός. Τις ελεύθερες ώρες του τις περνά συνήθως ακουγοντας μουσική, πού την αγαπά. Τὰ σχέδιά του είναι: σπουδές στο Πολυτεχνείο Άθηνών.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΛΥΓΕΡΑΚΗΣ

Γενικά ντροπαλός, δείχνεται τολμηρός στο εμπόριο. Στην καντίνα, στο βαζαρί, παντού ο φιλότιμος Δαμιανός δουλεύει με όρεξη και συντελεί στην επιτυχία. Ένδιαφereται για την Άθλητική ενέργεια και ασχολείται με τη Χημεία κάνοντας πειράματα δέν του λείπουν οι ιδέες, αν και δέν τις κολουσιζτά. Είναι λιγομίλητος. Ένα παιδί πού είναι προθυμο πάντα να σε βοηθήσει. Τὰ σχέδιά του για τὸ μέλλον τὰ κρατεί μυστικά.

ΣΤΑΥΡΟΣ
ΚΟΚΚΙΝΙΔΗΣ

Ο Σταύρος είναι τύπος ζωηρός και εϋθύμος. Μέτριος στα μαθήματα περνάει τις τάξεις χωρίς σοβαρές δυσκολίες. Άσχολείται με τὸ ποδόσφαιρο και τὸ volley, φέτος μάλιστα είναι και μέλος της μεικτής μας. Του άρεσει άκόμη τὸ τραγουδι. Θα σπουδάσει Μηχανολόγος στη Γαλλία.

Είναι ο τύπος του καλού μαθητή πού του συγκαταβατικὸ ἀνθρώπου. Ο Γιάννης ξέρει τί θέλει και τὸ επιδιώκει με επιμονή. Τὸ θέατρο, τὸ ἀγαπημένο του hobby, παίζει μεγάλο ρόλο στη ζωή του και στη σχέση του. Φέτος ως πρόεδρος του Drama Club βρήκε την ευκαιρία να αναπτύξει περισσότερο τὸ τολέντο του. Πάντα καλοντυμένος και με ευγενικούς τρόπους, σου θυμίζει gentleman παλιῆς εποχής. Σκοπεύει να σπουδάσει Γιατρική.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΙΚΡΟΥ

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΙΣΙΟΙΣ

Πάντοτε γελαστός και χαρωπός, ασχολείται με τὸ... «νὴ καθαρὴν» τις υποθέσεις του. Άθλητικός τυπός (ή γυμναστική είναι ή ἀγαπημένη του ἀσχόληση) με ιδιαίτερη ἀδυναμία στον πρωινό ύπνο... Φαίνεται ότι είναι ὁλοδὸς τὸ «enivre pericolosamente», γιατί είναι ἀποφασισμένος να δώσει εξετάσεις στην Σχολή Ίκάρων. Μετῖ, ἀπὸ την Στρατιωτική Άεροπορία, σκέπτεται γιὰ μεταπηδήση στην Πολιτική.

Χυμογελαστός, ἀνιχντόκαρδος ο Μπάμπης, δέν παρεξηγείται ποτέ, ἀκόμα και όταν τον πειράζουν. Ο Άπλὸς χαρακτήρας του τον κάνει ευχάριστο σε πολλούς και δυσάρεστο σε κανέναν. Οι ἑξασχολικές δρασεις δέν του κίνησαν τὸ ενδιαφέρον. Άγαπημένες του ασχολίες είναι ή ελαφρά μουσική, η ποδόσφαιρο και τὸ σχέδιο, όπου δείχνει μεγάλη ἡξειοτεχνία. Θα δώσει εξετάσεις στην Σχολή Ευελπίδων.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΚΗΣ
ΜΠΕΝΙΣΑΣΩΝ

Χαρακτηριστικός τύπος του πρακτικού τμήματος. Λατρεύει τὰ μαθηματικά ενώ τὰ αρχαία δέν του κινούν τὸ ενδιαφέρον. «Μυρρίζεται» κυριολεκτικά τη λύση των ἀσκήσεων και κάνει ὁλογογισμούς με καταπληκτική γρηγοράδα. Διαιχειριστής της καντίνας φέτος, δούλεψε με πολύ ὀρεξη σ' αὐτήν. Σ' ἀντίθεση μ' αὐτὰ ἔρχεται ή ἀγάπη του για τὸ πιάνο στο ὁποιο περνά τις ελεύθερες ὥρες του. Θα σπουδάσει Πολιτικός Μηχανικός.

Παίδι με χαρακτήρα ευθύ, εὐκρινής, ἀποφασιστικός και πάντα χαρούμενος. Δείχνει μιὰ ξέχωρη ἀγάπη για τη λογοτεχνία, ιδιαίτερα τὴ νεοελληνική. Άθλητικός τύπος, ασχολείται με τὸ ποδόσφαιρο—μέλος της μεικτής ἐδῶ και 3 χρόνια—τὸ στίβο και τὸ water - polo. Φέτος εκλέχτηκε πρόεδρος του Μεντο-ισchi Committee. Σκεφτεται να σπουδάσει Οικονομικές και Πολιτικές Έπιστήμες.

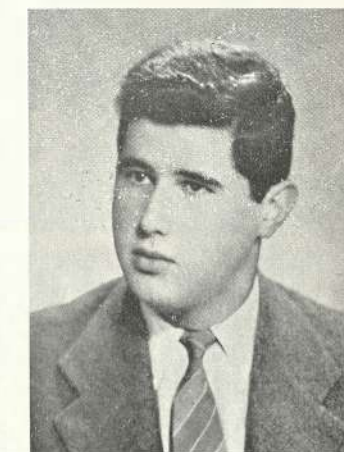
ΣΑΚΗΣ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ο Άργύρης ἄλλοτε ξεσπάει σε τρανταχτά γέλια κι ἄλλοτε σε ξαφνικούς θυμούς. Άγαπά τη στρατιωτική ζωή και θαυμάζει την ἀντρείοσύνη. Η ἀγάπη του για τὰ σόνετα τὸ Μαβίλη δείχνει ότι τὸ λογοτεχνικά του ενδιαφέροντα συμβαδίζουν με τις ἀντιλήψεις του. Άσχολείται με τὸ κυνήγι και διακρίνεται πτό ποδόσφαιρο και στον ἀνωμαλο. Έτοιμάζεται για την Στρατιωτική Ίατρική Σχολή.

ΑΡΓΥΡΗΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΜΗΣ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Λιγομίλητος—δέν φωνάζει για να σου δείξει την παρουσία του—έχει δικές του ἀντιλήψεις για τη ζωή. Του άρέσουν τὰ βιβλία και διαβάσει τὰ έργα τὸ Κασαντάκη με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Έπιδίδεται στον ἄθλητισμό: ποδόσφαιρο, τέννις, βίλλεϋ είναι εκείνα πού του άρέσουν, ιδιαίτερα τὸ τέννις όπου ασχολείται με επιτυχία. Θα ἀκολουθήσει ένα κλάδο των Θετικών Έπιστημών.

ἀπο τὴν
τὴν παλαιο

Ζωή μας
την άχρηστη

ΜΙΑ ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

Μερικά χρόνια πίσω κάποιος γέρος που είχε μία πολύ φωτεινή αντίληψη της ζωής, μου είχε πει: «Μοναχά ή ένταση μιας ακραίας στιγμής αξίζει αληθινά σε όλακινη την έκταση μιας ζωής». Σήμερα που φεύγουμε από το σχολείο ξαναθυμούμαι τον λόγο τουτο με συγκίνηση και νιώθω πως είναι όρθος.

Η σχολική ζωή τόσα χρόνια δέν μας προσέφερε το έντατικό ζήσιμο της ζωής, γιατί από την ίδια της την φύση δέν μπορεί νά σου δώση τίποτα τό έκτακτο και τό ξεχωριστό. Στάθηκε δειλή νά σου χαρίση τόν κραδασμό και την δόνηση της ύπαρξης, τό δυνατό συναίσθημα που συναντᾷς σέ τόσες άλλες έκδηλώσεις της ζωής.

Άλλά συνάμα τό σχολείο μπορεί νά περηφανεύεται γιά τοῦτο: γιά τό ότι σου χάρισε ἀπλόχερα την γνώση. Σου ἔδειξε τόν σταθερό δρόμο που οδηγεί σ' αὐτήν και που έχει πιά κατοχυρωθῇ από τόν χρόνο και την ἐπιστήμη. Ἐσύ τώρα μέ βάση αὐτά που βρήκες και ἔμαθες στό σχολείο, θά κινήσης νά δημιουργήσης και νά ὀλοκληρώσης την προσωπικότητά σου, τόν ἐσώτερο ἑαυτό σου.

Τώρα που ξεμακραίνεις από τό σχολείο γυρίζεις πίσω μέ ὕγρο βλέμμα και ἀτενίζεις δλη την προηγούμενη ζωή σου, τίς ἐπιτυχίες και τίς ἀπογοητεύσεις, τίς πρώτες ἀμφιβολίες και ἀμφισβητήσεις, ὀλόκληρη την περασμένη σου ζωή. Τότε ἀναρωτιέσαι ἀνήσυχος: μήν τάχα ἀδίκησα τοῦτη τή ζωή; μήπως είχε κάτι τό ξέχωρο, τό διαλεχτό που ἔγώ δέν μπόρεσα νά τό δῶ και νά τό νιώσω; Τοῦτη τή στιγμή δέν μπορούμε νά κάνουμε πραγματική ἀξιολόγηση της ζωής ἐφτά χρόνων. Βαθειά μέσα μας ὅμως νιώθουμε την συγκίνηση.

Μά τό παράδοξο ἀπ' ὅλα εἶναι τοῦτο: την ὥρα που φεύγεις και ἀφήνεις γιά πάντα τή σχολική ζωή, την ὥρα που ἀπελευθερώνεσαι ἀπό τίς ὑποχρεώσεις της σχολικής ζωής, την στιγμή τοῦτη την κορυφαία — ναι, εἶναι την παράδοξο — συγκινεῖσαι βαθεία. Νιώθεις δυνατά μέσα σου κάτι τό ἀκαθόριστο: θλίψη, χαρά, αἰσιοδοξία, δύναμη. Κάτι έντονο πλημμυρίζει την ὑπαρξή σου την ὥρα αὐτή. Την ὥρα που φεύγεις γιά πάντα ἀπό τό σχολείο. Ζῆς μέσα σέ μία μοναδική, ἀνεπίστρεπτη στιγμή. Ἄλλά — τοῦτο εἶναι τό ἀνεξήγητο — γιατί νά συγκινεῖσαι ἀφοῦ ἀφήνεις μία ζωή που δέν ἔνωθες τόσο πολύ εὐτυχισμένος και χαρούμενος; Γιατί ἐδῶ ἀφήνεις ἕνας μέρος ἀπό τό εἶναι σου, τά πρώτα σκιρτήματα, τούς πρώτους ἀβέβαιους προσανατολισμούς και τό πρώτο ἀντίκρισμα της ζωής. Γιατί τό μέρος τοῦτο δέθηκε μ' ἕνα κομμάτι ἀπό την δλη σου ζωή, ἔστω και ἂν αὐτό δέν ἦταν τό πιό διαλεχτό, τό πιό ξεχωριστό.

Και ἀκόμα γιατί, μέ τό τέλος τοῦ σχολείου, κλείνει οὐσιαστικά και ἕνα μεγάλο κεφάλαιο της ζωής σου — ὄχι βέβαια τό πιό ἀξιόλογο οὔτε και τό πιό σπουδαῖο — ἡ ἐφηβεία. Τό σχολείο σ' ὅλο αὐτό τό διάστημα σου ἔδινε ἀσταμάτητα την γνώση. Την γνώση την γνώριμη και την σταθερή. Σ' ἔσένα τώρα μένει πῶς θά την χρησιμοποιήσης. Μέ την γνώση τοῦτη σάν βάση μπορείς νά προχωρήσης σέ νέους ὁρίζοντες και προσανατολισμούς, νά γίνης πιό ἐσωτερικός, πιό αἰσθαντικός, πιό πνευματικός.

Νά γιατί θλίβεσαι ἀλλά και συνάμα νιώθεις ἰσχυρός και δυνατός. Νά γιατί σου στοιχίζει ἕνας τέτοιος χωρισμός και συγκινεῖσαι την στιγμή που ἀφήνεις τό σχολείο. Πάλλεσαι γιά λίγο μέ μία ζεστή, γλυκεία και πρό παντός ἀνθρώπινη συγκίνηση. Τοῦτη ἡ συγκίνηση δέν έχει μέσα της τίποτα τό ἀρρωστημένο, οὔτε και τό βαθεῖα συναισθηματικό.

Την κορυφαία στιγμή που ξεμακραίνουμε ἀπό τό σχολείο, γυρνᾷς πίσω και ἀτενίζουμε τά περασμένα χρόνια μας μέ ἡρεμη ματιά. Μετά, βλέποντας ἐμπρός μ' ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό μας και στίς δυνάμεις μας, σκύβουμε, φιλοῦμε την σχολική ζωή μέ σεμνότητα και συγκίνηση και την ἀποχαιρετοῦμε γιά πάντα.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
ἔκτη πρακτικῶ

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΕΡΙΣΤΑΝΟΙΛΟΣ

Πάντοτε παίρνω μέρος σεις συζητήσεις, δπου δείχνει ἀξίολογη εὐερεφία. Κριτικᾶς τῶ καθετί και μέ ἐπιμονή ὑποστηρίζει τίς ἀπίψεις του. Καλός μαθητής, ἐξελεγχ φέτος πρόεδρος τοῦ κλασικοῦ τμήματος. Περνᾷ τίς ἐλεύθερες ὥρες του διαβάζοντας βιβλία. Ἀπό τούς συγγραφείς τοῦ ἀρέσει ὁ Παπαδιαμάντης. Στόν ἀθλητικό τομέα έχει ἀξίολογη ἐπὶδραση στίς μίψεις. Σκέπεται νά σπουδάση Ἱλεκτρολόγος Μηχανολόγος.

ΙΑΚΗΣ
ΠΟΥΛΙΑΔΗΣ

Παῖδι που ἔχει νά κάνει χιούμορ και νά ἡμορφᾶνι την πρῶτα μέ την συμβολή του. Προσαρμόζεται εὐκολα σέ κάθε περιβάλλον και πάντα θά βρῇ κάτι νά πῇ, χωρίς ποτέ νά χάση τό κέφι που τον διακρίνει. Φέτος ἐξελεγχ πρόεδρος τοῦ Ἱρακτικού. Τοῦ ἀρέσουν τά sports: ἰδιαίτερος ἀσχολεῖται μέ τὸν στίβο, τὸ basket, ποδόλατο και κολύμπι. Θά σπουδάση Μηχανικός.

ΘΟΔΩΡΟΣ
ΙΑΡΑΚΗΝΟΣ

Πήρνοντας μέρος στίς συζητήσεις της τάξεως δείχνει ὅτι εἶναι παιδί μέ ἀντίληψη. Μὴ ἔχοντας ὅμως στέδια γιὰ ἀνώτερες σπουδές — θά ἐπιδραθῇ στό ἐμπόριο — δέν φροντίζει ποτέ νά διακριθῇ σὰ μαθηματα ἀλλά στην καζούρα. Ὅσοι σχετίζονται μέ τὸν Θόδωρο βρήκαν σ' αὐτόν ἕναν ἀνοιχτόκαρδο και εὐκρινῆ φίλο. Τοῦ ἀρέσει ὁ Καζαντζάκης και περνᾷ τίς ἐλεύθερες ὥρες του διαβάζοντας βιβλία ἡ διασκεδάζοντας.

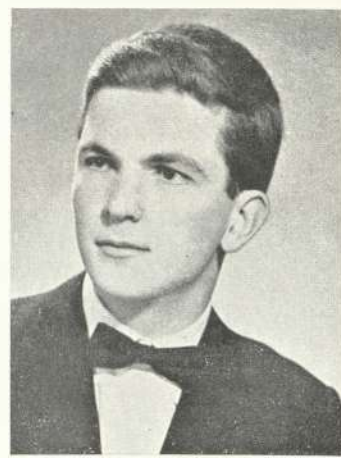
ΜΙΜΗΣ
ΙΓΙΟΡΓΑΣ

Χαρακτηρᾶς έντιμος και εὐκρινῆς. Τον διακρίνει μία ἔξωρη στοχαστικότητα και εἶναι δυνατός συζητητής. Εἶναι ὁπὸ τα λίγα παιδιά που ἔχουν διαβάσει πολὺ και ἔχουν σκεφτῇ πολὺ. Τον συγκινοῦν τά μεγάλα προβλήματα του καιροῦ μας και φιλοδοξεῖ νά συμβάλει κάποτε σὴ λύση τους. Τοῦ ἀρέσει νά βλέπῃ τή ζωή ἀπὸ την εὐδημη πλευρά, χωρίς νά του διαφεύγῃ και ἡ τραγική. Θά σπουδάση Μηχανολόγος στην Ἑλβετία.

ΝΙΚΟΣ
ΖΙΗΙΑΝΟΣ

Πάντα ἐτοιμος νά ἀνοίξη συζήτηση και νά ὑπερασπίζει τίς ἀπίψεις του μέ λογικά ἐπιχειρήματα. Χαρακτηρᾶς ὁσθεπρὸς και σταθερὸς, ἐργαζεται μέ συστημα και σχεδὸν πάντοτε πετυχαίνει αὐτό που θέλει. Στίς ἐλεύθερες ὥρες του διαβάζει βιβλία ἡ μελετᾷ μαθηματικά, ὅπου ἡ ἐπὶδραση του εἶναι πολὺ καλή. Σκέπεται νά δώση ἐξετάσεις στοῦ Πολυτεχνεῖο Ἀθηνῶν.

ΧΡΗΣΤΟΣ
ΙΙΣΚΟΣ

Ἀπὸ τα πιό ἡσυχᾶ παιδιά στήν τάξη. Πρώτος πάντα νά βοηθήση και πολὺ προσεκτικός και ἄγος στίς δουλειές του. Τὸ μεσημέρι θά τὸν βρῇς πάντο στην τάξη νά μαστᾷ ἄργᾶ και νά συζητῇ ἡσυχᾶ γιά διάφορα θέματα. Ἱταλὸ μέλος τοῦ Μονιτοραρί Committee, ἀντιπρόεδρος φέτος, δοῦλεψε πολὺ γι' αὐτήν. Θά σπουδάση Γεωπόνος.

ΡΗΓΑΣ
ΤΖΕΛΕΠΟΓΛΟΥ

Έχει αποκτήσει συμπάθειες, τόσο ανάμεσα στους μαθητές όσο και στους καθηγητές, χάρη στους καλούς τρόπους και την εμφάνισή του. Σημαντική η απασχόλησή του με τις εξωσχολικές δρασεις: αρχισυντάκτης του «Anadolu», συντάκτης των Νέων στα «College News», υπεύθυνος για τα μουσικά πρωινά. Παράλληλα τον τραβούν τα σπορ: η ορειβασία, το σκι, το μπάσκετ—μέλος της μεικτής 4 χρόνια—τένις κλπ. Το άρεσει η μουσική, ιδίως η jazz και ο χορός. Θα σπουδάσει Θεωρητικές Έπιστήμες.

Ο Άλεκος είναι παιδί που βρέθηκε διέξοδο και στις πιο μπλεγμένες καταστάσεις. Άνθρωπος που δύσκολα γελιέται. Χάρη στην πραγματικά αξιολογη φωνή του, είναι στέλεχος του Chorus, το οποίο και αντιπροσωπεύει στο Μαθητικό Συμβούλιο. Έκπαισ είναι παλιός παίκτης της μεικτής ομάδας του ποδοσφαίρου και πρόεδρος αθλητικών στο τμήμα του. Θα σπουδάσει Θετικές Έπιστήμες στο εξωτερικό.

ΑΛΕΚΟΣ
ΤΣΑΚΤΣΙΡΛΗΣ

Η ΖΩΗ ΜΑΣ

ΕΠΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΜΠΑΛΑ

Μ
Α
Υ
Τ
Ο
Δ
Ε
Λ

Ανάμεσα στις σχολικές αναμνήσεις μας ξεχωριστή θέση έχει η επτάχρονη ζωή μας στα γήπεδα. Πρωί· πρωί, πριν καλά σταματήσει το λεωφορείο του «Πετεινού», πετάγονταν μερικοί δυναμαλλιασμένοι κοντοπαντελονάκηδες και με την μπάλα σφιχτά στα χέρια έτρεχαν να «πιάσουν γήπεδο». Ύστερα από πέντε συνεχείς πρωινές ώρες κουραστικό μάθημα, με το φαγητό ακόμα στο στόμα, βρίσκαμε την μόνη διασκέδασή μας στο παιχνίδι—τα clubs και η βιβλιοθήκη μας τράβηξαν αργότερα, μεγαλύτερους. Βρισκόμασταν στα γήπεδα είτε ήταν λασπωμένα, είτε έβρεχε ή φουσουσε· θυμάμαι μάλιστα μία φορά που παίζαμε με... χιόνια. Σάν περνούσε το τελευταίο λεωφορείο, η «νεκροφόρα» όπως το λέγαμε, ήταν σημάδι πως θα κτυπούσε το κουδούνι τότε σταματούσε το παιχνίδι με τις ζητωκραυγές των νικητών ή τις αιτήσεις παρατάσεως και τις ένστάσεις των νικημένων. «Κογκό», «Κίνα», ονόματα ομάδων που υποστηρίζαμε με φανατισμό· κάποτε δημοσιεύσαμε τα αποτελέσματα και στις έφημερίδες! Στους σχολικούς αγώνες πάλι, με τεράστια πανώ, κουδούνια, γαργάρες και τίς... φωνές μας, αγωνιζόμασταν το ίδιο μέσα ή έξω απ' το παιχνίδι, ο καθένας με τον τρόπο του. Άλησμόνητο θα μας μείνη το τράκ στους πρώτους αγώνες στίβου και ακόμα κείνο το συναίσθημα του νικητού σάν παίρνει το βραβείο μέσ τις ζητωκραυγές των συμμαθητών του.

Η τάξη μας ήταν σχεδόν μισή, μπρός στην πολυπληθέστερη αμέσως μεγαλύτερή μας κι έτσι αρκούμασταν πάντα να τους ακολουθούμε στη βαθμολογία· φέτος όμως, μόνοι πιά, πήραμε όλα τα έσωσχολικά πρωταθλήματα. Σ' αυτό το διάστημα είχαμε πολλές «ατυχίες», πολλοί και καλοί αθλητές μας άφηναν κάθε χρόνο. Ίτσι που σχηματίσθηκε μία γνώμη, πως επιμελής μαθητής και καλός αθλητής είναι ασυμβίβαστα.

Οι καθημερινές προπονήσεις στο ποδόσφαιρο μας έκαναν άρκε· τ'α καλούς, ώστε να έχουμε τα τελευταία χρόνια 5·7 παίκτες στη μεικτή του σχολείου—όλοι παλιά στελέχη του «Κογκό» και της «Κίνας». Τέρμα στην ομάδα μας έπαιζε στις μικρές τάξεις ο Παπαγιαννόπουλος και στις υπόλοιπες ο Άντιστασιάδης, που δείχτηκαν αποτελεσματικοί με τις ξάπλες τους. Η άμυνα έπαιζε σκληρά και βαστούσε στις ξένες επιθέσεις· σέντερ μπάκ ο Παπαδημητρίου με τις σωτήριες ποδάρες του, έχοντας συμπαρά-

στάτες του τον Άρβανιτάκη στα δεξιά και τον Ζήκα στ' αριστερά. Χάφ έπαιζαν οι Τσακτισιρλής και Χαδάβας που «όργωναν» κυριολεκτικά το γήπεδο κυνηγώντας την μπάλα. Στην επίθεση είχαμε σέντερ· φόρ το «άτου» μας τον Ζελομοσίδη—άρχηγό της ομάδας μας και της μεικτής του σχολείου—μέσα δεξιά τον άκουραστο και πάντα αποτελεσματικό Βακιάνη. Μέσα αριστερά έπαιζε ο Μπαμπης Παπαδόπουλος, το νέο αστέρι μας, έξω δεξιά ο Φούρναρης και έξω αριστερά ο Άργύρης Παπαδόπουλος, με τα άναποδα ψαλίδια και τις σέντρες του.

Στο μπάσκετ η ομάδα μας σχεδόν πάντα απέδιδε λιγώτερο από όσο μπορούσε. Αυτό οφείλονταν στο ότι δεν παίζαμε ομαδικά κι είχαμε χαλαρή συνοχή. Φέτος πήραμε σχετικά εύκολα το έσωτερικό πρωτάθλημα, ενώ τις άλλες χρονιές παίρναμε ανάλογες θέσεις χωρίς να παρουσιάζουμε έκπληξεις. Η πεντάδα μας άποτελείται δηλαδή από μέλη της μεικτής του σχολείου, με άρχηγό τον σέντερ φόρ Ήλιάδη, πάντα αποτελεσματικό οδηγό στην επίθεση. Δεξιά έπαιζε ο παλαιόμαχος Τζελέπογλου με τις «πάσες χρονόμετρο» και αριστερά ο Βακιάνης με τα fast-breaks του. Στην άμυνα είχαμε τον Λυγεράκη, με τα fullon του και τον Πουλιάδη που διακρινόνταν για το «μάζεμα» της μπάλας κάτω απ' το καλάθι. Την ομάδα συμπλήρωναν οι Ζήκας, Χαδάβας, Άδαμόπουλος και Μπενεσσών.

Στο βόλλεϋ είχαμε καλή ομάδα χάρη στον Λυγεράκη, άρχηγό μας και κύριο πάντα συντελεστή στις νίκες. Άνεβαδόροι έπαιζαν οι Παπαγιαννόπουλος, Ζήκας, Κοκκινίδης και κατεβαδόροι οι Χατζηθεοδώρου και Παπαδημητρίου.

Στον άνωμαλο τ'α καταφέραμε πάντα καλά. Στην τετάρτη και πέμπτη τάξη ήρθαμε πρώτοι στη γενική βαθμολογία, ενώ στην τρίτη και στην έκτη δεύτεροι. Ο Βακιάνης ήρθε δύο φορές δεύτερος· ακόμα πολλούς βαθμούς έδιναν οι Τσακτισιρλής, Ζελομοσίδης, Παπαδόπουλος, Ζήκας, Λαμπίδης, Πουλιάδης κ.ά.

Όσο για τον στίβο, ποτέ δεν βγάλαμε μεγάλους πρωταθλητές, παίρναμε όμως πάντα τιμητικές θέσεις. Ο καλύτερος αθλητής μας Άχιλ. Κόκκας, δεν έλαβε μέρος στο περσινό field-day έπειδή άρρώστησε και φέτος λείπει στην Άμερική. Έτσι η μοναδική πρώτη νίκη πέρυσι ήταν του Παπαδημητρίου στο άλμα τριπλούν και μοναδική δεύτερη του ίδιου στα 200 μ. Γενικά είχαμε τον Κόκκα στα 100 μ., 200 μ., μήκος και πένταθλο, τους Βακιάνη, Τσακτισιρλή, Λαμπίδη, στους δρόμους άντοχής και τους Περιστανόγλου, Λυγεράκη και Χουρμουζιάδη στην σφαίρα, δίσκο και άκόντιο. Άκόμα τον Πουλιάδη στο άλμα εις ύψος και στα 100 μ. τον Φούρναρη, Χατζηθεοδώρου στο ύψος και μήκος και τους Παπαδημητρίου, Λυγεράκη στο τριπλούν και άπλου.

Στο πύκ·πόγκ είχαμε πάντα πρωταθλητές στο μονό και στο διπλό. Οι Μπενεσσών, Πουλιάδης και Περιστανόγλου προσέφεραν πάντα αποτελεσματικά τις υπηρεσίες τους.

Φεύγοντας ίσως να μην αφήσουμε πολλά ρεκόρ με τα ονόματά μας ή της τάξης μας, γιατί μας βασάνιζε και μας τ'ό έθνικό μας ελάττωμα, ο ατομικισμός, μά σίγουρα θα μείνουμε μία τάξη που έζησε στα γήπεδα και τ'άγάπησε στο σύνολό της, όπως αγάπησε κι ολόκληρο το σχολείο.

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
έκτη κλασσικού

ΛΑΚΗΣ
ΤΣΙΤΩΤΑΣ

Ο καλλιτέχνης του εκλασσικού. Κάθε μέρα, οι πίνακες γεμίζουν από το δημιουργικό τάλεντο του. Στις συζητήσεις στην τάξη παίρνει πάντα μέρος με τις έξυπνες ερωτήσεις ή τις σοφιστικές απαντήσεις του. Οι εξωσχολικές δρασεις δεν τον τράβηξαν ποτέ, ώστίσσο βοήθησε τα clubs με την συμμετοχή του στο basket. Θα σπουδάσει Αρχιτεκτονά Διόκοσμητης.

Χαροκτήριος ήρεμος, ποτέ δεν θύμωσε, ποτέ δεν μάλωσε με κανένα. Πάντοτε πρόθυμος να ο'έξυπνησει και να ο'βοηθήσει ο'έτι τοι ζητήσης. Άκόμη τοι άρέσει ο αθλητισμός· επιδίδεται στο ποδόσφαιρο και στο άλμα εις ύψος, στο άσπο είναι και ο καλύτερος της τάξεως μας. Ο Πάνος προετοιμάζεται για εξετάσεις στην Άντικη Σχολή.

ΠΑΝΔΙΩΤΗΣ
ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ

ΦΙΛΙΟΣ
ΧΑΔΑΒΑΣ

Ξανθός, λιγνός, χαμογελαστός τις περισσότερες φορές, μοιάζει περισσότερο γιά ξένος. Άνοιχτόκαρδος και άφελής, γρήγορα γίνεται αγαπητός. Ίδιαίτερη του αγάπη ή ελαφρα μουσική και ο χορός. Μέλος της μεικτής ποδοσφαίρου, άσχολείται παράλληλα με το base ball. Ο Φίλιος θά σπουδάσει Ίατρική στη Νέα Υόρκη, όπου σκοπεύει νά εγκατασταθή μόνιμως.

ΧΡΗΣΤΟΣ
ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ

Είναι όμολογουμένως από τά πιο αξιόλογα παιδιά της τάξης, με πολλές ικανότητες. Η πολυάπλευρη συμμετοχή του στις εξωσχολικές δρασεις ποτέ δεν στάθηκε εμπόδιο στην εξαιρετική επίδοσή του στα μαθήματα. Καλύτερος μαθητής από χρόνια, πρόεδρος της τάξης και του μαθητικού συμβουλίου λογοτεχνικός συντάκτης των «College News» και business manager του «Apeleiotian». Επιδίδεται στο Volley και είναι μέλος της μεικτής. Τα μελλοντικά του σχέδια, σταθερά σαν τον χαρακτήρα του, δεν άλλαξαν από χρόνια: θά σπουδάσει Πολιτικός Μηχανικός.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ

Ο Γιάννης έχει δικό του τύπο. Είναι κάπως κλειστός, χωρίς αυτό νά τον εμποδίζει νά φέρεται φιλικά σ' όλους τους συμμαθητές του. Μελετηρός και προσεκτικός στην τάξη, μάς ξαφνιάζει καμιά φορά με τά άπρόοπτα καλίσματα του. Στα προκτικά μαθήματα ποτε καλός. Θα σπουδάσει Μηχανολόγος στην Γερμανία.

Συνεδρίασις της τάξεως.

Όπου όλα τά προβλήματα βρίσκουν λύση.

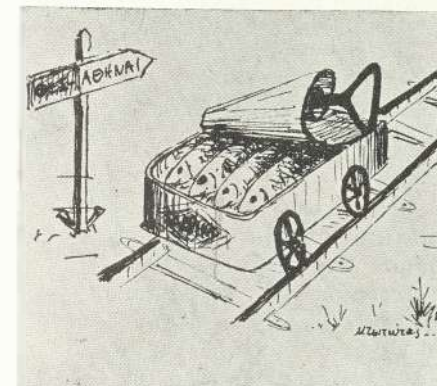
Υποστήριξις της «sister class» στο sports week, με λόγια και με... έργα.

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

«... στο σταθμό...»

«... το ταξίδι μας ήταν άνετο...»

Τό κάθε ταξίδι περικλείει μέσα του μίαν άνεξηγήτη γοητεία και όμορφιά. Δέν είναι τόσο ό τόπος πού θέλεις νά πας, ούτε τά μέρη άπ' όπου θά περάσης. Ούτε ακόμα τό ότι θά γνωρίσης, θά μάθης κάτι καινούργιο και θά πλατύνουν οι όρίζοντές σου και θά μεγαλώση ή έμπειρία σου. Τό πιο πολύ είναι οι νοσταλγικές εκείνες στιγμές πού περνάνε ανάμεσα στο όνειρο και στην πραγματικότητα. Είναι οι στιγμές πού πάλλεσαι και συγκινείσαι από ξεχωριστές καταστάσεις της ψυχής σου, πού προσφέρει τό κάθε ταξίδι: από την εύχарιστη συντροφιά και ζεστασιά της παρέας, τό λίκνισμα και την ταχύτητα του τραίνου, τις όμορφιές της φύσης, τις προσωπικές μονώσεις του καθενός, αποτέλεσμα έσωτερικής προσταγής σε ώρισμένες στιγμές του ταξιδιού.

Τέτοιες στιγμές και καταστάσεις μάς πρόσφερε αρκετές ή έκδρομή μας στην Αθήνα. Ίσως γιατί ούσιαυτικά ή έκδρομή αυτή είναι ή τελευταία έκδήλωση της τάξης, τό ταξίδι των τελιοφοίτων παίρνει ένα έντελώς ξεχωρο χρώμα.

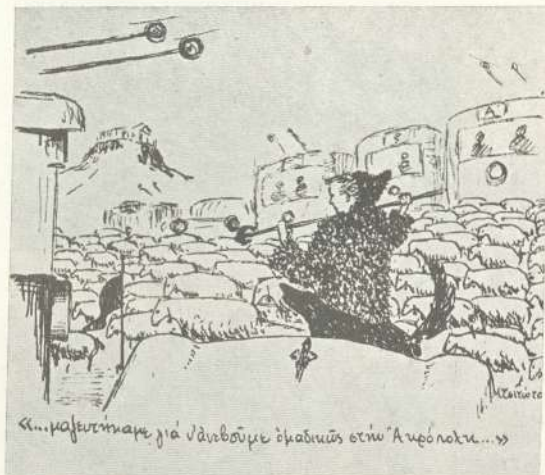

Δευτέρα πρωί ώρα 9:30 Ελεγε τό πρόγραμμα, στον σταθμό. Από δω αρχίζει τό άνετο ταξίδι μας. Από δω αρχίζουμε νά ζούμε με την φαντασία μας αυτά πού θά δούμε κι ύστερα αρχίζουν νά ξετυλίγονται όλα τά γεγονότα, στην πραγματικότητα καμιά φορά διαφορετικά άπ' ό,τι τά έπλασε ή φαντασία μας.

Η ώρα διάβηκε γρήγορα μέσα στο τραίνο με την χαρούμενη συντροφιά, τά άστεία, τις φωνές. Πού και πού έσπαζε ή καταθλιπτική μονοτονία του τοπίου πού κυριαρχούσε και τότε συγκεντρωνόμασταν στη φύση πού άλλοτε είχε έπιβολή με τά άπότομα ψηλώματα και τις χαράδρες και άλλοτε με όμορφες και λεπτόγραμμες βουνοπλαγιές.

Ο χρόνος κύλησε γοργά. Οι ώρες έτρεχαν άσταμάτητα μαζί με τον θόρυβο του τραίνου. Πέρασε τό μεσημέρι, ήρθε τό απόγευμα, βράδιασε. Τό τραίνο ολοένα έτρεχε. Σκοτεινίασε πιά καλά. Πέρα μακριά άρχισε νά φαίνεται μιά ατέλειωτη σειρά από φωτά, ή Αθήνα...

Στόν σταθμό με τον θόρυβο, τά σκουνητήματα, τις φωνές κι ύστερα στο ξενοδοχείο, όπου έγινε και ή τακτική βραδινή επιθεώρηση. Έτσι τελείωσε τό πρώτο μέρος, ό έρχομός μας στην Αθήνα. Μπροστά μας βρισκόταν σχεδόν πέντε ολάκερες μέρες πού μάς φαίνονταν ατέλειωτες.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ μαζευτήκαμε γιὰ ν' ἀνεβούμε ὁμαδικὰ στὴν Ἀκρόπολη. Ἐμεῖς τὶ νὰ ποῦμε μπροστὰ σ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιτεύματα τοῦ πνεύματος ὅταν τὰ δοῦμε; Τί ἔχομε νὰ δείξουμε; Τί ἄλλο παρὰ νὰ ἐκφράσουμε τὸν θαυμασμό μας καὶ νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴν μεγαλωσύνη ποὺ εἶχε κάποτε ἡ ἀπόμακρη ἐκείνη ἐποχὴ. Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ πιστέψαμε στὴν μεγάλη, στὴν ἀπέραντη δύναμη τῆς ἁρμονίας καὶ τῆς συμμετρίας. Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ πειστήκαμε ὅτι τὸ ὀγκώδες, τὸ καταθλιπτικό, τὸ βαρὺ δὲν προξενοῦν τὴν ἐντύπωση ποὺ δίνει τὸ λεπτό, τὸ λίγο ἀλλὰ τὸ ὁμορφο. Ἡ λεπτότητα ξεπερνáει τὸν ὄγκο καὶ ἐπιβάλλεται πióτερο. Νὰ τὶ βγάλαμε ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολη, τὸ Ἐρέχθειο, τὶς Καρυάτιδες, τὸν Παρθενῶνα, τὸ Διονυσιακὸ Θέατρο.

Ἐκεῖ τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα γέμιζαν, ξεχειλίζαν μέ τὴν παρουσία τους τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα. Ἕνας συνδυασμός ἑλληνικοῦ χρώματος τῆς σύγχρονης ζωῆς μέ τὴν βλάστηση καὶ τίς πράσινες πλαγιές καὶ μέ τὸ ξακκλήσι τοῦ Ἁγίου Ζαχαρία στὴν κορφή του. Ὁ ἀγέρας ἔφερνε ἀπὸ πέρα τὴ μυριδιὰ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια τῆς περιοχῆς. Καὶ γύρω γύρω παλιές πλάκες, τὸ τελεστήριο, τὰ ἀναθήματα παλιῶν, περασμένων καιρῶν. Σὰν ἀπὸ ἀντίθεση, μετὰ τὴν αἰσθησιὶς τῆς περασμένης ἐποχῆς στίς ἀρχαιοτάτες τῆς Ἑλευσίνας, πῆγαμε νὰ γνωρίσουμε τὴν πιὸ ἀληθινή, τὴν πιὸ χειροποίησι τὴν πιυχὴ τῆς σύγχρονης ζωῆς: τὴν κυρίαρχα τῆς μηχανῆς.

Για πρώτη φορά ίσως μπαίναμε μέσα σέ τέτοιο καταπληκτικό όγκο, σέ τέτοια ατμόσφαιρα πού είχε τό εργοστάσιο τσιμέντων «TITAN».

Τί μοναδικός, άπερίγραπτος θόρυβος κυριαρχούσε έκεί! Γέμιζε ολόκληρο τό είναι σου. Ήχοι άκανόνιστοι πού πότε ανέβαιναν, πότε κατέβαιναν σέ άπίθανα, άστάθμητα ύψη. Καί οί πέτρες κυλούσαν καί έφευγαν μέσα, καί έπεφταν άταχτα, άκανόνιστα μέσα στο μεγάλο χωνευτήρι καί χάνονταν, αφήνοντας τελευταίο ίχνος τό θόρυβο. Τοúτο γίνεται ολάκερη τήν μέρα δίχως καμιά διακοπή, μέ τήν ίδια ένταση, μέ τούς ίδιους ήχους, σκορπίζοντας πάντοτε τήν ίδια αίσθηση καί συγκίνηση, τήν ίδια ποίηση πού αναδίνει ή μηχανή. Φύγαμε γοητευμένοι. Ναι, γοητευμένοι αλλά καί έντρομοι συνάμα. Ό ίλιγγος τής σύγχρονης ζωής, ή ένταση τής βιομηχανοποίησης, ή παντοδυναμία τής μηχανής, ήταν κάτι σχεδόν ασύλληπτο. «Ζωή! Ζωή! Κραδασμός, δόνησις είναι τό πάν...» κραύγαζε όλη ή περιοχή τοú τεράστιου εργοστασίου. Για πολλή ώρα άντηχούσε μέσα μας ή φωνή αυτή. Κι ύστερα ήρθε πάλι ή πόλη μέ τά έστιατόρια, τά ξενοδοχεία, τά κέντρα, τά θέατρα, τούς περιπάτους στούς ωραίους δρόμους. Διάβαινε ό καιρός, πέρασαν οί μισές μέρες. Καί μαζί μέ τό διάβα τοú χρόνου έρχόμασταν σ' έπαφή μέ νέες συγκινήσεις καί αίσθήσεις.

Όστερα ήρθε ή σειρά τής φύσης. Έκδρομή στο Σούνιο. Μιά τοποθεσία έξοχη. Όνας συνδυασμός θάλασσας καί ξηράς από αύτούς πού πολύ σπάνια συναντούμε. Ό δρόμος ξετυλίγεται σά μία μεγάλη γυριστή κορδέλα πού προχωρούσε λίγο ψηλότερα από τή θάλασσα. Από τήν μία μεριά τό χώμα, τά ύψώματα μέ τίς πέτρες καί τά λιγιστά δέντρα, από τήν άλλη τό νερό, τό γαλανό νερό, ή όμορφιά τής θάλασσας πού λαμπύριζε, καθώς οί άχτίδες τοú ήλιου έπεφταν επάνω της κι έκαναν ν' ανάβουν καί νά λάμπουν, μέσα στήν πανδαισία πού έέχυνε γύρω τό φώς, χίλια δυό άστεράκια.

Πουθενά ή μονοτονία. Παντού ή άλλαγή. Πάντα κάποιο καινούργιο μέρος τής φύσης ξανοίγεται καί κάτι νέο φαντάζει σέ κάθε γωνιά τοú δρόμου. Γύρω μας επικρατεί τό μέτριο. Τό κανονικό. Ούτε δυσθεώρατα ύψη, ούτε καί χαμηλή, κοινή τοποθεσία. Κάτι άνάμεσα. Κάτι πού δίνει όμορφιά στο μάτι καί εύφραίνει τήν ψυχή.

Στό άκρο ένας άρχαίος ναός τοú Ποσειδώνος. Τό τοπίο γύρω έπιβλητικό. Ψηλά σ' ένα βράχο βρίσκεται ό άρχαίος τοúτος ναός πού παίρνει ξέχωρη θέση μέσα σ' ένα τέτοιο περιβάλλον.

Φύγαμε γοητευμένοι. Αυτή τήν φορά από τήν όμορφιά τής πατρίδας μας, από τήν άρμονία τής φύσης μας.

Τό άλλο πρωί έπισκεφθήκαμε τό Άρχαιολογικό Μουσείο. Θαυμασμός, έντονος θαυμασμός για κάθε

καλλιτέχνημα πού είδαμε, για τό κάθε γλυπτό, για τό κάθε άγγείο. Θαυμασμός καί περηφάνεια ότι δώσαμε καί μείς στον κόσμο κάποτε πολλά, πολλά καί εκλεκτά. Τοúτο επιβεβαιώνεται από τό πλήθος τών ξένων πού έρχονται από τά πιό απόμακρα μέρη για νά τά δουν καί νά τά χαρουν.

Οί μέρες πέρασαν, έφυγαν, χάθηκαν. Σάββατο βράδυ, ώρα 10 μ.μ. Έπιστροφή. Πόσο διαφορετική ή επιστροφή από τήν μετάβαση! Πόσο άλλιώςικα αισθάνεσαι όταν παίρνεις ξανά τόν δρόμο τοú γυρισμού! Ή άναμονή καί ό πυρετός τής προετοιμασίας έχει οβήσει. Μέσα σου άρχίζουν νά κατασταλάζουν άργά άργά οί συγκινήσεις, οί έντυπώσεις, τά αίσθήματα πού δοκίμασες, ό,τι καινούριο είδες καί γνώρισες, μέ μία λέξη ό,τι έζησες σ' ολόκληρο τό ταξίδι. Κατασταλάζει μέσα σου κάτι πού καταλαβαίνεις πώς άργότερα θά είναι ίσως ή πιό γλυκειά σου θύμηση. Γιατί τί άλλο θά μείνη μέσα μας ύστερα από γρόνια, έξόν από τούτη τήν γλυκειά θύμηση πού θα μετουσιώνεται άργά άργά μέ τόν χρόνο, από μία άπτη πραγματικότητα σ' ένα απόμακρο όνειρο πού ζήσαμε καί είδαμε όλοι μαζί στο τέλος μιάς ζωής έφτά χρόνων.

Κ. Α.

ΕΥΑ
ΔΗΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ

Ή Εύα είναι μια άπύ τις πιό πολυοίνθειες κοπέλες στήν τάξη. Ίκανό-τητα σέ κάθε της έπίθεση, άνάμειξη στα έξωσχολικά καί γνώσεις πλατιές έγκυκλοπαιδικής, δειμένα βλα μέ τήν όρθή κρίση της συνθέτουν τήν προσοικνική τητά της.

ΛΕΝΑ
ΓΙΟΓΛΟΥ

Όπως ή σοβαρότητα νά δείχνει ώριμότητα, μά ή ευθυμία δείχνει καλωσύνη, πού είναι κάτι πού χαρακτηρίζει τή Λένα μας. Συνηθίζει νά γελι και νά σκορπύ γύρω της τή χαρά. Τό γέλιο πού είναι έτοιμο νά φανερωθι κάθε στιγμή από πρόσωπό της, είναι μία εύθυμη νότα στήν τάξη.

ΡΟΥΛΑ
ΒΕΡΒΕΛΙΔΟΥ

Χαρακτήρας πολύπλευρος, μυαλό θετικό, διαβασμένη πολύ καί μέ ικανότητες πλατιές ή Ρούλα, είναι τό κορίτσι μέ τις περισσότερες έξωσχολικές δράσεις. Τύπος κλειστός καί ωστόσο καλή μέσα στήν παρέα, λατρεύει το σχέδιο καί τήν τέχνη καί ή άσχοληθή μέ τήν Άρχιτεκτονική.

ΡΟΥΛΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

Τύπος καλός καί άνοιχτόκαρδος ή Ρούλα, προσπαθεί πάντα νά μας εύθυμήσει καί νά φανη μία καλή φίλη. Ψηλή, δυνατή καί ζωηρή δέν έφενγε ποτέ από τά γήπεδα ως τώρα. Φέτος όμως άρχισε νά διαβάξη σοβαρά γιατί θά σπουδάσει Γεωπονία.

ΜΕΝΗ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

Γερο μυαλό καί γερό κορίτσι! Από τις πρώτες στήν τάξη καί πρόεδρος μας για πολλά χρόνια τώρα. Μας αγαπά καί τήν άγαπούμε κι έμεις το ίδιο. Είναι πάντα πρόθυμη νά σε βοηθήσει καί νά σε νιώσει. Τελευταία μās άποκάλυψε πώς θά γίνει Φυσικός.

ΚΙΚΗ
ΔΗΜΟΥ

Το χιούμορ καί ή πειρακτική διάθεση είναι τά δυό κύρια γνωρίσματα τής Κικής. Όσάκις πολλές φορές παίρνει μέρος μέ πολλή σοβαρότητα σεις διάφορες συζητήσεις. Κύρια ένδιαφέροντά της τό θέατρο καί ή Άγγλική Λογοτεχνία. Θ' άσχοληθι μέ τό δεύτερο.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

Β. ΚΑΤΖΗΤΖΑΝΗ
σύμβουλος

Είναι ή χαρά του ότι μεγαλώνουμε και γινόμαστε άνθρωποι υπεύθυνοι κι ή λύπη του ότι χωρίζουμε, που συγκρούονται και προκαλούν αυτό το άκαθόριστο αίσθημα μέσα μας; Ή μήπως ο φόβος για το άγνωστο που μας περιμένει και που έρχεται σε αντίθεση με την προκαθορισμένη από άλλους ως τώρα ζωή μας; Ποιος μπορεί να πη;

Είναι κάτι που μοιάζει με χαρά κι είναι μαζί μελαγχολία φαίνεται σαν να 'χ η φτάσει το τέλος κι όμως νιώθουμε ότι βρισκόμαστε μόνο στην αρχή. Αυτό μας γεμίζει σκέψεις, θά 'ναι το αύριο εύνοϊκό, θά δώσουμε όσα περιμένουν οι άλλοι από μας, Κι αρχίζει ή αγωνία, ή άβεβαιότητα, το σοβαρό αίσθημα της ευθύνης κι όλα μπλέκονται μέσα μας και δεν μπορούμε καλά να πούμε τι ακριβώς είναι εκείνο που κυριαρχεί. "Ενα είναι σίγουρο ότι όλες θά θέλαμε, αν ήταν βολετό, να γευτούμε δυο πράγματα συγχρόνως: Να δοκιμάσουμε την ζωή, να της δώσουμε ό,τι καλό έχουμε πάρει σαν έφοδιο τα χρόνια που είμαστε στο σχολείο, μα συνάμα να μπορούμε, σαν αυτό να 'ναι κάτι φυσικό, να ξαναγαυρίσουμε στα θρανία, όταν συναντήσουμε κάτι βαρύ και δύσκολο.

Ο δρόμος όμως είν' αλλιώςτικός' τραβάει μπροστά χωρίς ν' αφήνει καιρό για υποχωρήσεις. Είμαστε αναγκασμένες να τον τραβήξουμε ολόγισια, γιατί αυτός είναι ο δρκος που δίνουμε, κι ακόμη να τραβήξουμε μαζί μας και τους ανήμπορους. Μας μένει όμως κάτι, που διαλύει τον φόβο και μαλακώνει την λύπη μας. Είναι ή ιδέα πως αν κάποια από μας κουρασθή ή σκοντάψει στο δρόμο, θά 'χ η δίπλα της όλες τις άλλες, που ίσως μερικές θά περπατούν κάπως πιο μπρός της άλλες πιο πίσω, μα που πάντα θά της απλώσουν με αγάπη το χέρι, γιατί αυτό μάθαμε να κάνουμε ή μια για την άλλη. Το μάθαμε στα έρτά χρόνια που είμαστε μαζί και πιο πολύ στο κομμάτι αυτό της σχολικής μας ζωής που μας κρατήθηκε για το τέλος. Όπως γίνεται πάντα με το καλύτερο. Σε λίγο τελειώνουμε, αυτό είναι κάτι που το περιμέναμε απ' την ώρα που αρχίζαμε, μα που μόνο τώρα μας φαίνεται άπιστευτο.

Ίσως να 'ναι ο δεσμός που δημιουργήθηκε ανάμεσά μας τόσο στενός, που δεν θά μας κάνει να νιώσουμε το τέλος αυτό σαν χωρισμό, γιατί στο βάθος θά 'μαστε ένωμένες. Μπορεί ακόμη να 'ναι κι ή περιέργεια για το καινούργιο που μας περιμένει, αυτό που δεν μας αφήνει να τον πολυκατάλαβουμε. "Ο,τι και να 'ναι αυτό, ένα είναι βέβαιο: "Οτι αυτές είναι μερικές από τις πιο έντονες στιγμές της ζωής μας, που θά μας μένουν πάντα ζωντανές στην θύμηση, για να μας φέρνουν πίσω στο περιβάλλον το γνώριμο και κοντά σε κάθε τι που αγαπήσαμε και για μια στιγμή αισθανθήκαμε πραγματικά δικό μας.

ΜΕΝΗ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ
Πρόεδρος της έκτης τάξεως

ΑΡΜΙΝΕ
ΔΙΑΔΙΑΝ

Την Άρμινε όσο περισσότερο την γνωρίζεις τόσο περισσότερο την αγαπάς. Είναι κορίτσι που μπορείς να βασιστείς στο λόγο του. Για πολλά χρόνια διακρίθηκε για την πρωτοτυπία της και την δεξιοτεχνία της στο Παζάρι.

ΖΕΡΜΑΙΝ
ΙΣΠΙΡΙΑΝ

Κύριο χαρακτηριστικό της Ζερμαϊν ή αγάπη της για την τέξη, που την εκδηλώνει με κάθε τρόπο και σε κάθε ευκαιρία που της δίνεται. Περισσότερο από κάθε άλλη λυπάται για το τέλος της μαθητικής μας ζωής, αν και πάντα της έρεσε ν' ασχοληθεί περισσότερο με τα Creative-Arts και λιγώτερο με τα μαθήματα.

ΕΥΗ
ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ

Η Εύη έχει πάντοτε την οίσθηση του καθήκοντος και της ευθύνης μ' ότι κι αν καταπιαστή. Λίγο ευαίσθητη, συναισθηματική και πολύ αγαπητή. Σέρει καλή μουσική, διαβάσει τα καλύτερα βιβλία και δίνει τη γνώμη της σχεδόν σε κάθε θέμα. Κορίτσι με πολλή κατανόηση και πολλές ασχολίες.

ΑΜΑΛΙΑ
ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

Ξεχωρίζει ανάμεσά μας με την καλή της καρδιά και την κατανόηση που δείχνει. Το Christian Ellis της έδωσε την ευκαιρία να αναπτύξει αυτά της τα χαρίσματα. Δείχνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την μουσική και την ψυχολογία με τα όποια σκοπεύει να ασχοληθ ή στο μέλλον.

Από τ' «αηδόνια» της τάξης με σημαντική συμμετοχή στο Chorus. Καλό κορίτσι, καλή φίλη, με δική της πάντα γνώμη και πραγματική λατρεία για τα βιβλία του Καζαντζάκη. Σκέπτεται να επιδοθ ή στο τραγούδι.

ΣΙΜΟΝΗ
ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Βαθιά συναισθηματική κοπέλα ή Νένη, εκφράζει τον εσωτερικό της κόσμο με το πιάνο. Όλο της το ενδιαφέρον συγκεντρώνεται στη μουσική και μ' αυτήν σκοπεύει ν' ασχοληθ ή παράλληλα με την Φιλολογία.

ΝΕΝΗ
ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ

NTINA
KISKHRA

Διακρίνεται για τις φιλολογικές της γνώσεις. "Ανθρωπος του καθήκοντος και έτοιμη πάντοτε να σε βοηθήσει στο μάθημα. Με ιδέες κατασταλαγμένες δείχνει ότι θα γίνει μια γεμάτη κατανοηση καθηγήτρια.

BETA
KOEN

OLY
KONSTANTINIDOU

Πολύ σοβαρή και κλεισμένη στον εαυτό της η "Όλυ, όταν ξανοίγεται μάς φανερώνει ωριμότητα σκέψης και κρίση σωστή. Γά ένδιασφέροντά της είναι ποιήματα και της άρεσει πολύ να ψυχολογήτους γύρω της. Γι' αυτό σκεπτεί να σπουδάσει Ψυχολογία στην 'Αμερική.

KATH
KOULDOU

SYLLA
KOLISKA

Φρόνιμη, σοβαρή και αρκετά μεγαλωμένη ξεχωρίζει από τις περισσότερες μας. Ποτέ δεν έδωσε άφορη να δυσαρεστηθώ καμμία μάζι της. Ούτε μωθήτρια, ούτε καθηγήτρια. "Όλες μας θα θυμόμαστε τις γεμάτες ζωντάνια διηγήσεις της την ώρα του μεσημεριού.

FHM
KYRAIZH

Νεοφερμένη στην τάξη μας γεμίζει κάπως τη θέση αυτών που μάς έφυγαν. "Ησυχια και συνεσταλαγμένη είναι ωστόσο πάντα έτοιμη να δώσει απαντήσεις. Θα σπουδάσει 'Ιατρική στην 'Αμερική, όπου ζουν οι δικοί της.

PANIA
LADA

Πρωταγωνίστρια στα μεγάλα έργα που ανέβασε το Drama Club, λατρεύει το θέατρο και το μεγάλο της ύνειρο είναι να σχοληθώ μ' αυτό. Χαρακτήρας εύθους και μάς δ' όλα πάντα, προσθέτει και ιδιαίτερο αήν ατμόσφαιρα της τάξης.

MARIA
MPARH

Μας ήρθε με πλεξοφδες και κανείς δεν μπορούσε να φαντασθώ ότι το σοβαρό και ήσυχο παιδί θα εξέλισσονταν σε ένα σκανδαλάκι με κοντά μαλλιά. 'Επιφανειακά πνεύμα άνεργοίγας. Μελλοντικό όνειρο: άρχιτέκτων η...νοικοκυρά.

LENA
MAKRI

"Ησυχια συνήθως, με ύφος σκανδαλάκι που πολλές φορές σε ξεγελά, η Λένα κρύβει πολλά προτερήματα. Φύση καλλιτεχνική διαβαζει και γράφει ποιήματα με μεγάλη επιτυχία και άγαστά την μοντέρνα μουσική. Θέλει πολύ να σπουδάσει Διοκοσμητική.

NANA
NALTA

"Η γαλαξοόματη της τάξης μας. "Η ευγένεια είναι το χαρακτηριστικό της "Ορμητική στις εκδηλώσεις της, δείχνει πνυμή σ' όλα τα ζητήματα και τη διακρίνει το άθλητικό πνεύμα. πρῶγμα που την άνίδειξε πρόεδρο του 'Αθλητικού Συλλόγου.

BIOBA
MBAM

"Λαελής μ' ανοικτόκαρδο χαρακτήρα ή Βιόλα άπαρκά εύκολα φίλεις. Λεπτή και πεπειχή, δίνει παντα κέφι και ζωντάνια στην παρέα. Για το μέλλον δεν έχει καθωρισμένα σχέδια.

ROYLA
NALDOU

Το χαρακτηριστικό της γέλιο διαταράζει καμία φορά την ήσυχια της τάξης. Καλόβουλη κοπέλα κι εύθυμη, είναι σ' όλες μας πολύ αγαπητή. "Επίτιμο μέλος του Choral, άσχολείται κυρίως με τις ξένες γλώσσες, όπως με τα Γερμανικά και... τ' 'Αρχαία 'Ελληνικά.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ήταν μιά μέρα του Σεπτεμβρίου, επτά χρόνια πριν, σάν βρεθήκαμε για πρώτη φορά όλες μαζί στο Κολλέγιο. Χίλιες τρέλες κι όνειρα αμέτρητα φτερνίζαν μέσα στο νου μας τή μέρα εκείνη. Κι ή καθεμιά έτρεχε, φώναζε δυνατά, γέλαγε, χαιρόταν τήν ξενοιασιά της.

Σήμερα, καθώς ρίχνω μιά ματιά γύρω, δέν βλέπω τίποτε πού νά μου θυμίξη τήν εικόνα πού παρουσιάζαμε τότε. Άναζητώ στη θύμησή μου τή Μαρία και τή Μένη και τή Σύλβια κι όλες τις άλλες και τις βρίσκω τόσο πολύ διαφορετικές. Είναι βεβαία τό φόρεμα πού'γινε τώρα πιο σοβαρό και τά κοιτίδια πού κόπηκαν πριν λίγα χρόνια—τουτά όμως είναι επιφανειακά. Νιώθω πώς «κάτι» άλλο είν' αυτό πού άλλαξε. Μπορεί νά 'ναι ή μικρή πείρα των επτά χρόνων πού αποκτήσαμε ή οι χαρές και οι πίκρες πού γευτήκαμε ή ακόμα και τά προβλήματα πού συναντήσαμε, πού 'δωσαν αυτή τήν έκφραση στα πρόσωπά μας, τήν ίσως πιο ώριμη.

Χαίρονται τούς ανθρώπους πού μέ τό κύλημα των χρόνων μπορούν και μένουμε παιδιά στο βάθος τής καρδιάς τους. Σήμερα ο άνθρωπος έχει μέ τόσα «πώς» και «γιατί» νά βασανίση, νά κουράση τήν ψυχή του, πού αμφιβάλλω αν μπορεί νά 'ναι ξενοιαστος και χαρούμενος πάντα του. Είναι ωραίο νά 'χης προβλήματα κι αμφιβολίες. Είναι ωραίο νά προσπαθής νά βρής απάντηση στα ερωτήματά σου, ένα σωστό δρόμο ν' ακολουθήσης, κάτι λαμπρό νά βάλης σά σκοπό στη ζωή σου· γεμίζουν τόσο τήν ύπαρξή σου όλ' αυτά.

Σκέφτομαι πώς αργότερα, τότε πού ή καθεμιά θά ζή μέ μόνες τις αναμνήσεις, θά θυμάται ανάμεσα στ' άλλα τις συζητήσεις τις ατέλειωτες πού στήναμε τό μεσημέρι στο γρασίδι. Πιανόμασταν από κάτι μικρό, ασήμαντο και καταλήγαμε σέ θέματα σοβαρά και σπουδαία πού δέν τά καλοχώραγε ο νους: ευτυχία, κοινωνία, Θεός. Μιλούσαμε ώρα πολλή, θαρρείς και θά λύναμε έμεείς όλου του κόσμου τά προβλήματα κι αποκτούσαμε όλες μιά μικρή σοφία.

Τώρα έτοιμαζόμαστε για τό Commencement. Ή καθεμιά πήρε μιάν απόφαση για τό τί θά κάνη στο μέλλον. Τό παρελθόν πέρασε, ξεχάστηκε κι έσβησε κάπως. Τό παρόν είναι δώ, τό ζούμε έντονα, προσπαθούμε νά γευτούμε καθεμιά από τις τελευταίες στιγμές του. Μά τό μέλλον μάς άνησυχεί. Μας φαίνεται μακρινό κι άγνωστο. Λαχταρούμε νά μάθουμε για τις μέρες, τά χρόνια πού θά 'ρθουν. Σχέδια πολλά κι ιδανικά στής καθεμιάς τή σκέψη. Άναρωτιέμαι. Πόσες άραγε θα πετύχουνε στο σκοπό τους; Πόσες θά μπορέσουν νά νιώσουν τό άγγελμα τής ευτυχίας σέ πέντε, σέ δέκα χρόνια, κάποτε; Είν' άραγε ή εκπλήρωση των κρυφών επιθυμιών τό χαρούμενο τέλος πού περιμένουμε όλες μας; Καμμία δέν προσπαθεί νά πιάση τ' αστέρια. Θά 'τανε άσκοπο νά ζητούσαμε άπ' τή ζωή κάτι πού δέν μπορεί νά μάς δώση. Είναι χειροπιαστό κι αληθινό, ό,τι ζητάμε και ξεκινάμε μέ δύναμη, αυτοπεποίθηση κι ελπίδα.

Σέ δέκα χρόνια αποφασίσαμε νά σμίξουμε πάλι και οι σαράντα μέσα σ' αυτή τήν ίδια τήν αύλή του σχολείου. Θά ενώσουμε πάλι τά χέρια και θά θυμηθούμε μέ κουβέντες τά παλιά. Κι ίσως σέ μερικών τά μάτια νά φανή ένα δάκρυ και ν' άργοκυλήση. Μακάρι νά 'ναι δάκρυ χαράς ή αγαπημένης αναμνησης μόνο κι όχι λύπης.

ΡΟΥΛΑ Β.

Ή «άπό τραπεζίου» διδασκαλία του κ. Dennis.

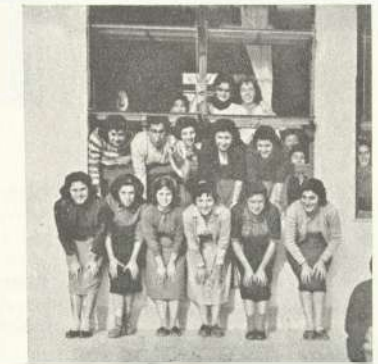
Ή ώρα του cha - cha - cha!

Οι επάνω γελούν, οι κάτω προσπαθούν νά γελάσουν.

Τά καημένα τά νιάτα...

Και λέμε πώς δέν μάς άρέσουν οι πόζες!

Ή... «γέφυρα τής όμορφιάς»

‘Ο «Δημοσθένης» τῆς τάξης μας. Κοπέλα μέ ξεχωριστές Ικανότητες, εργατική καὶ δραστήρια, σταθερή στὴ φιλία της. Μελλοντικὰ σχέδια: μιὰ γενική ἐπαγγελματικὴ κατάρτιση καὶ καποινὴ ἐργασία

ΒΟΥΛΑ
ΝΑΣΟΥΔΗ

Θεωρητικὲς καὶ πρακτικὲς γνώσεις μαζί μέ μιὰ ξέχωρη καλλιτεχνικὴ ἐπίδοση συγκεντρώνονται στὴ Σάντα Ἀγοπημένη τῆς ἀπασχόληση εἶναι ἡ ποίηση. Γελαστὴ καὶ δραστήρια, μπορεῖς νὰ βασιστῇς σ’ αὐτήν. Αἰώνια ταμίας τῆς τάξης καὶ μέλλουσα ὁδοντίατρος

ΣΑΝΤΑ
ΝΟΥΣΙΑ

Ἡ αἰωνίως καθυστερημένη καὶ λαο-πυνιάρα τῆς τάξης μας Ἐπὶ χρόνια ἐσωτερικὴ σὸ Κολλέγιο, ἀγάπησε τὴ ζωὴ τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ φροντίζει γι’ αὐτὸ ἰδιαίτερα φέτος σὰν πρόεδρος. Ὅνειρό της εἶναι νὰ σπουδάσῃ Ἀγγλικὴ Λογοτεχνία στὴν Ἀμερικὴ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ ἀηδάνι τῆς τάξης μας, παλιὸ μέλος τοῦ Choroie Δίνει τὸ κέφι σὲ κάθε συντροφιά μέ τὸ τραγοῦδι της καὶ μέ τὴν εὐθυμία πού τὴν χαρακτηρίζει. Ἐνδιαφέρεται πολὺ γιὰ τὴν Ψυχολογία τὴν ὥποια σκέφτεται νὰ σπουδάσῃ στὴν Ἀμερικὴ.

ΣΟΥΛΑ
ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

Ἐφωδιασμένη μέ ὅλα τὰ προσόντα μιᾶς καλῆς νοικοκυρᾶς, δὲν σκέπτεται νὰ σπουδάσῃ. Πάντα καλὴ, καταδεκτικὴ καὶ ἄλλη στοὺς τρόπους της, εἶναι ἀγαπητὴ σὲ ὅλες μας.

ΣΟΥΛΑ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Πάντα ἦταν ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα παιδιὰ τῆς τάξης μας. Πρόσωπο χαρούμενο μ’ ἀβηστο χαμόγελο στὴν ἐκφραση. Σοβρὴ ἐκεῖ πού χρειάζεται, αἰσιόδοξη καὶ πρόθυμη. Μέλος τοῦ Ἀθλητικοῦ Συμβουλίου καὶ μέλλουσα Γιατρός.

ΛΕΝΑ
ΤΖΙΜΑ

Ἡ εὐγλωττία τὸ χαρακτηριστικὸ της— τριακόσιες λέξεις σὸ δευτερόλεπτο! Εὐλιερνὴς καὶ αὐθόρμητη, ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀνοιχτόκαρδους τύπους τῆς τάξης μας, σκορπάει σ’ ὅλες μας τὴν εὐθυμία καὶ τὴν ξεγνοιασιά.

ΔΙΚΗ
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Προικισμένη μέ τις πιὸ ἀπλόανες ἐγκυκλοπαιδικὲς γνώσεις μᾶς καταπλησσει συχνὰ μέ τις παρατηρήσεις καὶ ἀπαντήσεις της. Τὸ ἐνδιαφέρον της συγκεντρώνεται στὸν ὀδηγισμό, ὅπου ἔχει διακριτὴ Σκοπεύει νὰ φοιτήσῃ σὸ Ἰνστιτούτο Ξένων Γλωσσῶν.

ΛΙΤΣΑ
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

Ὑπόδειγμα μαθήτριας. Σταθερὴ στὶς ἀρχές της καὶ εὐγενικὴ σ’ ὅλες μὲς. Ξεχωρίζει γιὰ τὸν ὀκράιο χαρακτῆρα της καὶ τὴν καλλιτεχνικὴ τῆς ἐπίδοση. Πρόεδρος τοῦ σχολείου μας ἐκλήρωσε μέ εὐσυνειδησία τὰ καθήκοντα της. Θὰ σπουδάσῃ Φιλολογία.

ΔΑΚΜΗΝΗ
ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Ἡ Κρῆσα μας εἶναι ἡ πιὸ κλειστὴ καὶ παράξενη ἀνάμεσά μας. Ἔχει διαβάσει τὰ περισσότερα βιβλία πού ἀσχολῶς ἐπέδρασαν στὴ διαμόρφωση τοῦ χαρακτῆρα της. Τὴ συγκινεῖ ἡ ποίηση. Τὸ ἐνδιαφέρον της γιὰ τὴ Μαυροράχη τὴν ἀνέδειξε ἀντιπρόεδρο τοῦ Club

ΙΩΑΝΝΑ
ΤΣΟΥΓΚΡΑΚΗ

Ἐκεῖνο πού χαρακτηρίζει τὴ Σὺλβια εἶναι μιὰ παιδικότητα καὶ εὐλιερνία πού τὴν κάνουν πολὺ συμπαθητικὴ σ’ ὅλες μας. Λαμβάνει ἐνεργὸ μέρος σὲ κάθε ἐκδήλωση τῆς τάξης καὶ ἐκτελεῖ μέ συνέπεια ὅ,τι ἀναλαμβάνει. Ἰδιαίτερα φέτος ἐδίει μετὰ ἐνεργητικότητας σὸ θέατρο, σὰν ταμίας.

ΣΥΛΒΙΑ
ΦΡΑΓΚΟΥ

Ἡ μουσικὸς τῆς τάξης μας. Ἀπὸ τὰ παιδικὰ της χρόνια ἀκόμο τὸ πιάνο ἦταν ἡ ἀγαπημένη τῆς ἀπασχόληση. Κατοπιάζεται μέ πολλὰ πράγματα μέ ἐπιτυχία. Πάντα ὑπῆρξε πολὺ εὐχαριστη στὶς συντροφίες μας. Θὰ σπουδάσῃ Ἱστορικὴ.

ΛΕΝΑ
ΨΩΜΟΓΕΩΡΓΙΟΥ

Πονηκονήσι. Λένε πως αν μπής στην εκκλησιά κάνοντας μιά εὐχή θά βγῇ ἀληθινή. Ἐμεῖς κάναμε τὴν εὐχή μας καὶ τώρα προσμένουμε.

Πέτυχε ἡ φωτογραφία;
Κάναμε τόσο κόπο...

Τὰ χιόνια πού συναντήσαμε στὴν Κατάρτα ἦταν ἡ πρώτη ἑκπληξὴ τῆς ἐκδρομῆς μας.

Μετά ἀπὸ συζητήσεις, προγράμματα καὶ σχέδια διάφορα καταστρώθηκε τὸ τελικὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς μας. Ἔτσι τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα ξεκινήσαμε μὲ καιρὸ πολὺ ἀμφίβολο. Ὁ ἥλιος θαρρεῖς κι ἐπαίξε μαζί μας κρυφτούλι. Ὁρές ὥρες ξερόβαλλε πίσω ἀπὸ κανένα μεγάλο σύννεφο, μᾶς χαμογελούσε κι ἔτρεχε νὰ κρυφτῇ πίσω ἀπὸ ἕν' ἄλλο, ἀφήνοντάς μας μὲ τὴ χαρὰ τῆς στιγμῆς.

Προχωρούσαμε σιγὰ κι ἔτσι θαυμάσαμε μὲ μεγαλὴ τερρὴ ἀνεση κάθε τι πού βρισκόταν γύρω μας. Κατὰ τὶς 5:00' τὸ ἀπόγεμα φτάσαμε στὴ Λάρισα. Τὸ βράδυ ἔκαναν σ' ὅλες μας τραπέζι ὁ κ. καὶ ἡ κ. Κολέσκα. Ἡ Σούλα μᾶς περιποιήθηκε μ' ἕναν ἀέρα πραγματικῆς νοικοκυρᾶς κι ὅλες μας θαυμάσαμε τὸ πλουμιστὸ πανέρι μὲ τὰ ζωγραφιστὰ αὐγά πού μᾶς εἰσέφερε. Τὸ ἄλλο πρωὶ σύμφωνα μὲ τὰ σχέδιά μας κατευθυνθήκαμε στὰ Μετέωρα. Ὅταν ξεχωρίσαμε ἀπὸ μακριὰ τοὺς πρώτους βράχους μείναμε σι' ἀλήθεια ἔκθαμβες. Ἡ ἀγριάδα τῶν βράχων ἔχει κάτι πού σὲ συναρπάζει, κάτι μεγαλόπρεπο, κι ὁ δόγκος τους σὲ κάνει νὰ αἰσθάνεσαι πολὺ μικρὸς, μικρότερος ἀπ' ὅ,τι πραγματικά εἶσαι.

Μετά ἀπὸ τὰ Μετέωρα καὶ τὴν Καλαμπάκα, γιὰ νὰ φτάσουμε στὰ Γιάννενα, ἔπρεπε νὰ περάσουμε τὴν Πίνδο. Στὴν ἀρχὴ ὁ δρόμος ἦταν ἴσιος, ἀλλὰ οἱ σιγὰ ἀρχίσαμε ν' ἀνεβαίνουμε. Βρεθήκαμε σὲ μέρη πού ἦταν πάνω ἀπὸ τὰ σύννεφα καὶ τὸ λεωφορεῖο ἔμοιαζε πιότερο μ' ἀεροπλάνο πού ταξίδευε σὲν οὐρανὸ κι ὄχι στὴ γῆ. Ἡ Κατάρτα εἶναι πραγματικὰ ἕνα πολὺ ἐπικίνδυνο πέρασμα, ὅλο στροφές καὶ βαθιὲς χαράδρες. Ἡ πλαγιά ἀπὸ τὶς δύο μεριές μας ἦταν γεμάτη ἔλατα ψηλά καὶ κάτασπρη ἀπὸ τὸ χιόνι. Δὲν μπορέσαμε ν' ἀντισταθοῦμε σὲν πειρασμό. Κατεβήκαμε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ παίξαμε χιονοπόλεμο. Ἐδῶ ὅμως μάθαμε γιὰ τὸ φοβερὸ δυστύχημα πού γινε στὴ Δωδώνη καὶ τρομάξαμε ἀρκετὰ. Ὅταν ἐπιτέλους βρεθήκαμε σὲν ἴσιο δρόμο, κι ἀφοῦ περάσαμε πολλὰ βουνὰ καὶ βουναλάκια, εἶδαμε κάποτε τὰ Γιάννενα καὶ τὴ λίμνη μὲ τὸ νησάκι στὴ μέση νὰ ξεπροβάλλουν στὸ βάθος. Ἡ εἰκόνα ἦταν πραγματικὰ μαγευτική. Κατεβήκαμε ν' ἀναπνεύσουμε τὸν δροσερὸ βουνίσιο ἀέρα καὶ νιώσαμε βαθιὰ μέσα μας τὴ γαλήνη τῆς ἀπλῆς ομορφίᾶς, πού μᾶς ξεκούρασε.

Πρὶν μπουῖμε στὰ Γιάννενα, ἐπισκεφτήκαμε τὸ περὶ φημο Σπήλαιο. Μᾶς ἔκαναν πολὺ μεγάλη ἐντύπωση οἱ σταλακτίτες καὶ σταλαγμίτες, πού σχηματίστηκαν ἀπὸ τὶς σταγόνες πού πεφταν μιά μιά ἐπὶ αἰῶνες. Τὰ Γιάννενα εἶναι μιά μεγάλη πόλη, ὁμορφὴ, ἀρχοντική. Θὰ θέλαμε πολὺ νὰ μείνουμε περισσότερο ἀπὸ μιά βραδιά, ἀλλὰ τὴν ἐπομένη ἔπρεπε νὰ ξεκινήσουμε γιὰ τὴν Κέρκυρα. Στὸ δρόμο ἔβρεχε. Ὅμως δὲν ξέρετε πόσο ὠραῖο εἶναι, ἔξω νὰ βρέχει κι εἰς νὰ κάθεσαι ζεστὴ κι ασφαλισμένη μέσα στὸ λεωφορεῖο καὶ νὰ χαίρεσαι τὸ θέαμα.

Ἡ διαδρομὴ ἀπὸ τὴν Ἱγουμενίτσα στὴν Κέρκυρα μὲ τὸ ferry boat ἦταν ὑπέροχη. Καθὼς πλησιάζαμε τὰ γοαφικὰ μουράγια καὶ τὰ παλιὰ ἀρχοντικά τους μᾶς θύμισαν βενετσιάνικες ζωγραφιές. Μείναμε δυο μέρες ἐδῶ. Ἐπισκεφτήκαμε τὸ Ἀχιλλεῖο καὶ μείναμε γοητευμένοι μὲ τὸν πλοῦτο τῆς τέχνης καὶ τὴν πρωτατυπία τῆς ἐμπνεύσεως πού βρήκαμε. Ἐκδράμασε ἡ ἔξοχὴς τῆς καὶ εἶδαμε ζωντανὴ τὴν ομορφιά τῆς φύσης πού ἀκούγαμε ὡς τώρα νὰ ὑμνοῦνε αὐτοὶ πού ἔτυχε κάποτε νὰ τὴν ἀπολαύσουν. Πήγαμε στὸ Καρδάκι καὶ ἀπαγγείλαμε τὸ σονέτο τοῦ Μαβίλη μπροστὰ «στὰ ρεποθέμελα τοῦ ἀρχαίου ναοῦ». Καὶ τὴν

Πέμπτη τὸ πρωὶ φύγαμε ἐνθουσιασμένες ἀπὸ τὴν φιλοξενία τῶν Κερκυραίων. Προχωρήσαμε πρὸς τὰ κάτω γιὰ νὰ φτάσουμε τὸ βράδυ στὸ Ἀγρίνιο. Στὸ δρόμο σταματήσαμε νὰ δοῦμε τὸ Λοῦρο. Ἦταν τὸ ὠραιότερο ποτάμι πού εἶδαμε σ' ὅλο τὸ ταξίδι μας. Κυλούσε τὰ νερά του ἀπλωτὰ κι ἐπιβλητικὰ, σιγὰ σιγὰ χωρὶς νὰ βιάζεται, κι ἔμοιαζε νὰ κοροϊδεύῃ ἡμᾶς πού μασταν πάντα βιαστικές καὶ τρεχάτες. Παρακάτω περάσαμε ἀπὸ τὸ γεφύρι τῆς Ἀρτας κι ὀργὰ πιά φτάσαμε στὸ Ἀγρίνιο.

Τὴν ἐπομένη ξεκινήσαμε βιαστικά πάλι γιὰ νὰ προλάβουμε τὸ ferry-boat στὸ Ἀντίρριο. Καθὼς περνούσαμε τὸν Κορινθιακὸ, ἡ θάλασσα ἦταν τόσο ἄγρια καὶ τόσο ὁμορφὴ συνάμα, πού σὲ λίγο τὸ κρῦο ἔπαψε νὰ μᾶς ἐνοχλεῖ μέσα στὸ δέος πού μᾶς κατέλαβε. Ἡ διαδρομὴ στὴν Πελοπόννησο ἦταν ὑπέροχη. Πράσινο, πράσινο πολὺ γύρω καὶ πορτοκαλιᾶς γεμάτες πορτοκαλίες. Ὅλ' αὐτὰ μᾶς ἔδωσαν κέφι καὶ μᾶς ἀνοῖξαν τὴν ὄρεξη. Σὲ λίγο περνούσαμε τὸν Ἰσθμὸ καὶ διευθυνόμεσταν πρὸς τὴν Ἀθῆνα. Πηγαίναμε κοντὰ κοντὰ στὴ θάλασσα καὶ θαυμάσαμε τὴ γαλήνη τῆς. Ὅλα τὰ γνωστὰ τραγούδια πού μιλούσανε γι' ἀκρογιαλιὰς δαντελωτές, λευκὰ μάρμαρα κι' αὐλόπορες κρυμμένες κάτω ἀπὸ περικοκλάδες ξανάρθανε στὸ νοῦ μας καὶ τὰ τραγουδήσαμε σὰν ὕμνο στὴν ομορφιά πού μᾶς τριγύριζε. Βραχάκια, βίλλες, δέντρα μὲ καταπράσινο φύλλωμα κι ἕνας πραγματικὰ ἀττικὸς οὐρανός, πρόσθεταν ὅλα κάτι στὴν ομορφιά τοῦ τόπου. Γιὰ πολλὴν ὥρα τὰ βλέπαμε ὅλα ἔτσι βουβά, γαλήνια, χωρὶς ἀνθρώπινη ψυχὴ ἀνάμεσά τους νὰ ταραξὶ τὴν ἡρεμία τους, ὥσπου κάποτε εἶδαμε τὸν Παρθενῶνα νὰ ξεπροβάλλει πάνω ἀπὸ τὶς στέγες τῶν πρώτων οπιτιῶν. Μετὰ ἀπὸ τὴ γαλήνη πού μᾶς τύλιγε μέχρι τὴ στιγμή ἐκείνη, ἡ Ἀθῆνα μᾶς φάνηκε σὰν ἕνα πελώριο μελλοσι πού βούιζε ἀπὸ παντοῦ. Σὲ λίγο βρεθήκαμε ἔξω ἀπὸ τὸ μέγαρο τῆς Χ.Ε.Ν. Οἱ δυὸ μέρες πού μείναμε ἐδῶ ἦταν ἀλήθεια οἱ πιὸ ἀνετες ὁλοῦ τοῦ ταξιδιοῦ μας.

Τὴν πρώτη μέρα εἶχαμε ἄδεια νὰ βγοῦμε ἡ κάθε μιά μὲ τοὺς συγγενεῖς τῆς. Τὴν ἐπομένη τὸ πρωὶ πήγαμε στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο, στὴν Ἀκρόπολη, εἶδαμε τὴν Ἀρχαία Ἀγορὰ καὶ τὴ Στοὰ τοῦ Ἀιττάλου κι ἐπισκεφτήκαμε, δι, ἄλλο προφτάσαμε. Τὸ ἀπόγεμα μιά ἐξόρμηση στὰ ἀττικά παράλια μέχρι τὴ Βάρκiza μᾶς ἔδωσε κέφι καὶ μᾶς γέμισε ἐνθουσιασμό γιὰ τὴν ομορφιά τῆς Ἀθῆνας. Τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς ἀρχισε τὴν Κυριακὴ τὸ πρωὶ Εὐτυχῶς, παρὰ τὴν τρομερὴ καταχνιά πού 'χε στὴν ἀρχή, ὁ καιρὸς ἀνοῖξε καὶ μπορέσαμε νὰ φτάσουμε ὡς ἐδῶ καλὰ.

Ὅταν περνούσαμε τὴν Καστανιά εἶχε νυκτώσει γιὰ καλὰ. Ἡ φύση ἦταν τόσο ἡσυχὴ κι εἴμασταν τόσο κοντὰ στ' ἀστέρια πού θαρρεῖς καὶ θὰ τὰ πιάναμε, ἀν ἀπλώναμε τὰ χέρια. Ἀρχίσαμε νὰ σιγοτραγουδάμε διάφορους ἀπαλούς ρυθμούς, γιὰτὶ ὁ τόπος καὶ καὶ ἡ ὥρα δὲν σήκωναν τίποτ' ἄλλο. Ἦταν μιά ἀπ' τὶς ὠραιότερες στιγμὲς τοῦ ταξιδιοῦ μας. Ἡ κάθε μιά μας ἐνῴθε κάτι διαφορετικὸ μέσα τῆς, κάτι πού δὲν μπορούσε κι οὔτε θὰ 'θελε νὰ τὸ ἐκφράσῃ μὲ λόγια κι ὅλες μαζί τραγουδοῦσαμε σιγὰ, μελαγχολικὰ ἴσως...

Ἀφοῦ περάσαμε τὴ Βέροια ἀρχίσαμε πιά νὰ ψάχνουμε ἀπὸ μακριὰ γιὰ τὰ φῶτα τῆς Θεσσαλονίκης. Τὴν ἔχετε δεῖ ποτὲ βράδυ ἀπὸ μακριὰ νὰ φεγγοβολᾷ μὲ τὰ μικρὰ σκορπιστὰ φωτάκια τῆς μέσα στὴ μαυρίλα τῆς νύκτας; Μιά βδομάδα δὲν ἦταν πολὺ γιὰ νὰ νοσταλγῇσουμε τοὺς δικούς μας, τὸν τόπο μας. Κι ὅμως ἐκεῖνο τὸ βράδυ καθὼς τὴ βλέπαμε ν' ἀπλώνεται τόσο λαμπερὴ στὸ βάθος νιώσαμε πὼς τὴν ἀγαπούσαμε, καὶ μαζί κι ὅλους ἐκείνους πού μᾶς περίμεναν νὰ γυρίσουμε.

ΡΟΥΛΑ ΒΕΡΒΕΛΙΔΟΥ

Στὴν κατασκήνωση τῶν Ξένων στὴ Δασιά.

Λοῦρος. Μία πόρτα.

Στὸ ferry boat.

Οἱ... πιὸ πρόνοητικές

Αὐτοὶ πού ἀποφοιτοῦν στήν Ἀμερική...

Τὸ καλοκαίρι τοῦ '57 ἔφυγαν μὲ ὑποτροφίες τοῦ American Field Service, ἓνας συμμαθητὴς καὶ τέσσερις συμμαθήτριές μας γιὰ τὴν Ἀμερική, ὅπου θὰ τελειώσουν τὶς γυμνασιακὰς σπουδές. Αὐτοὶ δὲν ἔπαψαν νὰ θεωροῦνται μέλη τοῦ σχολείου μας καὶ θ' ἀποφοιτήσουν συμβατικά μαζί μας στὸ φετινὸ Commencement.

ΕΝΗ
ΚΑΛΟΜΟΙΡΟΥ

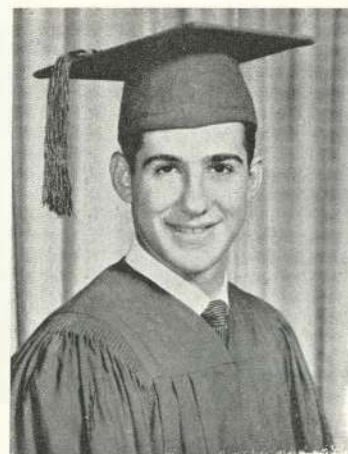
ΝΑΝΤΙΑ
ΜΠΑΣΜΑΤΖΙΑΝ

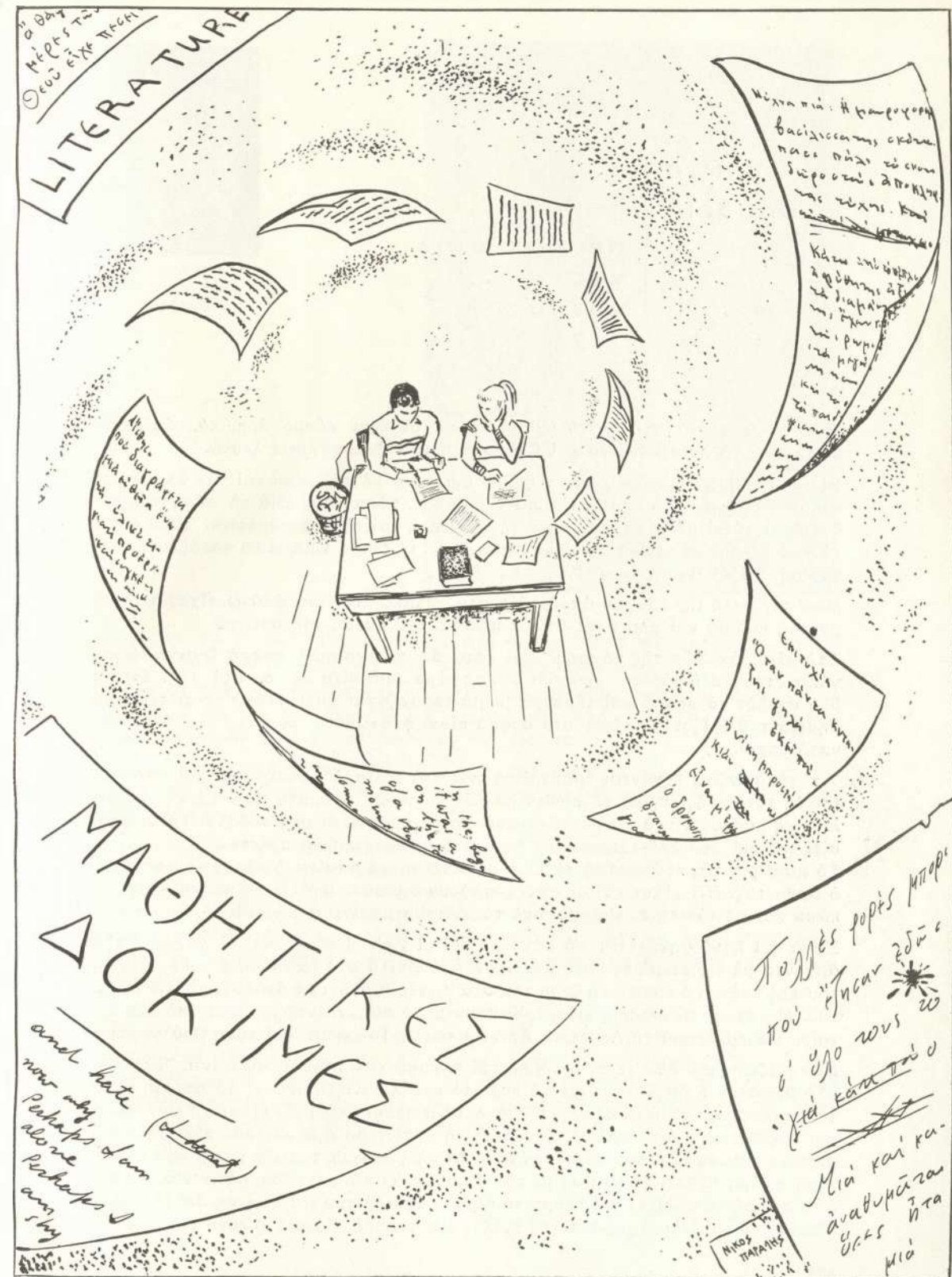
ΑΘΗΝΑ
ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ

ΘΑΛΕΙΑ
ΣΑΡΟΓΛΟΥ

ΑΧΙΛΛΕΑΣ
ΚΟΚΚΑΣ

πρώτο βραβείο

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Ο Στέφανος Ζήκας
έγραψε το καλύτερο
πεζογράφημα.

Εδώ ψηλά, κοντά στο έλατο και το πεύκο, σέ έναν κόσμο έρημικό, απόμερο παράξενο, τὰ Χριστούγεννα καὶ ἡ Πρωτοχρονιά εἶναι πάντοτε λευκά.

Οἱ κάτοικοι τῶν μικρῶν χωριῶν ζοῦν συντροφιά μὲ τὸν λύκο καὶ τὴν λευκὴ μοναξιά ὅλο σχεδὸν τὸ χρόνο. Παιδιὰ τῆς φύσης, μέσα στὴν ἴδια τὴ φύση γιορτάζουν καὶ αὐτοὶ μὲ τὸν τρόπο τους τὴν Γέννηση καὶ τὴν Πρωτοχρονιά. Ἔτσι κατὰ τὸ περιβάλλον καὶ τὸν τρόπο τῆς ζήσης τους, τὰ ἔθιμά τους εἶναι παράξενα, ἀπόκοσμα, σχεδὸν ἄγρια κι αὐτά.

Μέσ' τὴν καλὴ τὴν κάμαρη ἀποβραδὶς, στὰ μαλακὰ μιντέρια ἀπάνω, εἶχαν στρωθῇ χοντρά κιλίμια καὶ φλοκάτες ἀπ' τὰ προικιά τῆς κυρᾶς τοῦ σπιτιοῦ.

Στὴ μέση ἀκριβῶς τῆς κάμαρης καὶ κάτω ἀπ' τὸν χαμηλὸ σοφρὰ ἔκαιγε τὸ μεγάλο στρογγυλὸ χάλκινο μαγκάλι ὅλη τὴ μέρα. Μιὰ πίτα μὲ τὸ ταψὶ μαζί ἔπιανε ὅλο σχεδὸν τὸ σοφρὰ καὶ τέσσερα μικρά τραπεζάκια πολυγωνικά—στὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα—γύρω στὸ σοφρὰ εἶναι φορτωμένα φρούτα, γλυκά καὶ δυνατὸ κρασί.

Ἀπ' τὴν κουζίνα ἔρχονται δροσερές φωνές καὶ γέλια, ὁ μαλακὸς μὰ καὶ προστακτικός τόνος τῆς κυρᾶς, τὸ σουσουρο τῶν πιατικῶν, ἀνάκατα ὀλα μὲ τὴ γαργαλιστικὴ μυρουδιά τοῦ γουρουνόπουλου ποὺ σιγοψήνεται στὴ σούβλα. Οἱ ἐτοιμασίες πλησιάζουν στὸ τέλος τους, ἡ μέρα ἔχει προχωρήσει ἀρκετά.

Τὸ μάνταλο τῆς ἐξώπορτας σὲ λίγο σηκώνεται καὶ μπαίνει ὁ κύρης τοῦ σπιτιοῦ, ὁ ἄρχοντας. Τὰ γέλια καὶ οἱ φωνές παύουν ἀμέσως. Βγάζει τὴ μαύρη ἐπίσημη κάπα καὶ μὲ τὸ στητό, τ' ἀρχοντικό τὸ βάδισμα μπαίνει στὸ γιορτινὸ δωμάτιο.

Ξανά καὶ ξανά σηκώνεται τὸ μάνταλο καὶ οἱ γιοί, οἱ κόρες καὶ οἱ γαμπροὶ τοῦ ἄρχοντα μὲ τὶς φαμίλιες τους μπαίνουν στὸ σπῖτι, στὸ δωμάτιο, φιλοῦν τὸ χέρι του καὶ παίρνει ὁ καθεὶς τὴ θέση του στὰ μιντέρια ὀλόγυρα ἀνάλογα μὲ τὴ σειρά του. Μονάχα ὁ μεγάλος ὁ γιός, ὁ Κωσταντῆς, ὁ πιὸ λεβέντης, λείπει ἀπὸ τὴν σύναξη. Πολεμάει γιὰ τὴ Λευτεριά ἐναντίο στοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Βούλγαρους.

Σὰν μαζεύτηκαν ὅλοι νεύει ὁ κύρης τοῦ σπιτιοῦ κι ἡ σύναξη σωπαίνει. Ἔρχεται στὸ δωμάτιο ἡ ἀρχόντισσα μὲ τὸ θυμιατὸ καὶ λιβανίζει, πρῶτα τὸ σοφρὰ, μετὰ τὸν νοικοκύρη καὶ μετὰ ὅλους τοὺς ἄλλους. Κατόπι ὅλοι μαζί εἶπαν τὸ «πιστεύω» καὶ εὐχήθηκαν χρόνια πολλά. Σηκώνεται ἡ μικρότερη ἡ θυγατέρα, πάει ἔξω στὸ μεγάλο τὸ μπασούλο καὶ φέρνει τὴν κούπα τῆς γιορτινῆς τοῦ κύρη τῆς ποῦ ἡ δεύτερη ἡ κόρη πρέπει νὰ γεμίσει μὲ κρασί μαῦρο. Ὁ πιὸ μεγάλος γιός—ποῦ ἔναι παρὼν στὴ σύναξη—δίνει στὸν κύρη τὸ ἀσημομάχαιρό του καὶ ἐκεῖνος ἀπ' τὴν κόρη ὀλόκληρου καρβελιοῦ χαράζει καὶ βγάζει ἓνα σταυρὸ. Κάνει μιὰ εὐχή γιὰ τὸ σπῖτι

καὶ ἀφήνει τὸ σταυρὸ νὰ πέση στὴ γεμάτη κούπα. Ὅλοι προσπαθοῦν νὰ διακρίνουν τὴ θέση ποῦ θὰ πάρῃ ὁ σταυρὸς στὸ βάθος τῆς.

Ὁ σταυρὸς γιὰ μιὰ στιγμή ἐπιπλέει, μετὰ βυθίζεται. Πάει πρὸς τ' ἀριστερά. Ὅλοι τρομάζουν. Μὲ μιὰ ἀπότομη ἀλλαγὴ πορείας πάει πρὸς τὰ δεξιά, πάλι σι' ἀριστερά, καὶ μένει ὁρθὸς σι' ἀριστερὸ τῆς κούπας.

Νεκρικὴ σιωπὴ ἀπλώνεται. Ὅλοι ἔχουν μαρμαρώσει. Ὁ σταυρὸς πῆγε σι' ἀριστερά, ὁρθὸς. Σημάδι ξάστερο πὼς θανατικό θὰ ρθῇ στὴ φαμίλια μαζί μὲ τὸν καινούργιο χρόνο.

Καὶ νὰ τὴ σιωπὴ διακόπτουν φωνές καὶ βαριές περπατησιές στὴν αὐλὴ. Κι εὐθὺς ὁρμᾷ στὴν κάμαρη ἓνας τσομπάνος βαριανασαίνοντας. Χωρὶς μιλιὰ, μὲ νεύμα, τὸν καλεῖ ὁ ἄρχοντας κοντά του, τοῦ γεμίζει μιὰ κούπα μὲ κρασί, νὰ πιῇ, νὰ βρῇ τὴ μιλιὰ του. Ἐκεῖνος χωρὶς νὰ δώσῃ σημασία στὴν κούπα ποῦ τοῦ τείνει ὁ ἄφέν' τῆς τοῦ σπιτιοῦ, τὸν πλησιάζει καὶ σκύβει κοντά του. Κάτι τοῦ λέει σι' αὐτὴ κομματιαστὰ, συνοδεύοντάς το μὲ μικρές κοφτές χειρονομίες. Σταματᾷ, πισωπατᾷ φοβισμένος.

Τὰ μάτια τοῦ ἄρχοντα γυάλισαν μὲ τὶς τελευταῖες λέξεις τοῦ τσομπάνη. Τὰ χέρια του σφίγγονται σὲ σιδερένιες γροθιές. Σκύβει καὶ κοιτᾷ τὸ κοντομάχαιρό του, τὴν ἀσημοπιστόλα του ποῦ ἔναι μισοχωμένα μέσα στὸ φαρδὺ κόκκινο ζουνάρι του. Κάνει νὰ σηκωθῇ. Τὴν τελευταία στιγμή βλέπει τὴν κούπα του, τὸ σταυρὸ, καὶ μένει ἀκίνητος. Τὰ μάτια του γαληνεύουν. Γυρνᾷ πρὸς τοὺς δικούς του ποῦ εἶναι μαρμαρωμένοι καὶ μὲ τὴ δυνατὴ του φωνὴ τοὺς κράζει:

—Φάτε ὦρέ· γλεντήστε· ὁ Κωσταντῆς μᾶς τίμησε ἀπόψε στὸ βουνό. Μὲ τὸ αἷμα του ὁ λεβέντης μου!

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΗΚΑΣ
ἔκτη κλασσικοῦ

πρῶτο
βραβείο

ΛΙΟΠΥΡΙ

Ὁ Ξέν. Ἀναστασίου
ἔγραψε τὸ καλύτερο
ποίημα.

Ἄξιες,
τοσαπιά πού χτυπᾶν καὶ σκάφτουν
τὸ ζεσταμένο χῶμα,
σπάνουν πέτρες κεῖ πάνω στὰ κίτρινα
βράχια.
Σαῦρες πού ξεπετιοῦνται ὀλοζώντανες
ἀπ' τῶν βραχιῶν τὶς τρύπες
καὶ λιάζονται στὴ ζέστη.
Κι ἄλλες δίπλα—τὰ ξεραμένα κορμιά τους
—κάθονται.

Τὸ βουητὸ τῆς πέτρας
πού σκάει
καὶ τῶν ἀνθρώπων πού ξεφυσᾶνε
καὶ μὲ μεγάλα μαντήλια
σφουγγίζουν τὶς στάλες τοῦ ἰδρώτα,
πού τρέχει στὰ μέτωπά τους
καὶ στὰ τριχωτὰ στήθια τους.
Καρδιές γεμάτες σάρκα πού χτυπᾶνε
σ' αὐτὰ

σάν τῆς ἀξίνας τὸ χτύπο,
καὶ χέρια ἀδραχτὰ
ἐνστιχτο καὶ ζωή.
Χτυπᾶ ἡ τσάπα τὸ χῶμα,
ὁ κασμάς τὴν πέτρα,
κι οἱ κόκκινες καρδιές

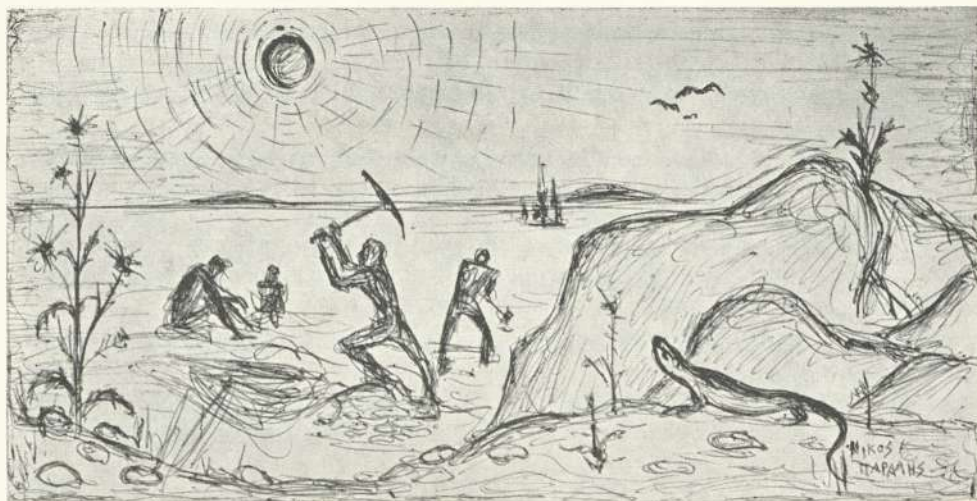
στὰ στήθια τῶν τριχωτῶν δουλευτῶν
μὲ τὶς φαρδιές πλάτες
καὶ χόρταση τίποτε δὲ φέρνει.

Ξέφρενος ὁ καυτερός ἥλιος ρίχνει ἀχτίδες
στὰ φλογισμένα μέτωπα·
ξεροψήνει τὰ βλέφαρα καὶ τὰ χεῖλια
καὶ λιάζει τὶς σαῦρες στὰ πουρνάρια
καὶ στὶς πέτρες.

Μοχθοῦν τὰ μερμήγκια καὶ τρέχει
ὁ ἰδρώτας,
καίει τὸ λιοπύρι,
οἱ γύρω λόφοι ξεφυσᾶν, τὰ δέντρα
κρύφτουν
τὸ λιγοστὸ ζουμί τους, μὴν τυχόν
καὶ ξεραθῇ.

Καὶ τὰ τζιτζίκια τραγουδοῦν·
τὰ χοντρά χάχανα τῶν δουλευτῶν,
ἀκολουθοῦνε ρυθμικά
τὸ χτύπο ἀπ' τὰ τοσαπιά, τοὺς κασμάδες
καὶ τὶς ἀξίνες.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ἔκτη πρακτικῶς

Kostas Arvenilakis
wrote the best literary
piece in English

first
prize

THE JOY
WAS
NOT LOST

There was Life, a young woman, who was sitting near the seashore. She sat there and she waited for someone. The soft wind played with her hair; her eyes had the sweet color of the sky. Yet she was waiting—she was waiting for what? But she herself could not tell for what.

All day long the waves ran up and down on the sand and ran back again into the pathless sea. Life sat, still waiting, until she got tired, very tired, and then she laid her head upon her knees and fell asleep, still waiting. Time, time which can not be counted, covered her innocent sleep. Then there was a quiet step on the sand near Life and she woke up as she heard it.

Life looked up at the stranger, saw the pure and wide eyes which the stranger had and she recognized that it was what she was waiting for. The stranger took Life calmly by the hand. And Life read in the stranger's eyes the immortal word of Love—thus Life met with Love.

And of that meeting a rare and beautiful thing in the world came into being—and this was Joy. First—Joy it was called.

How lovely it was! How soft and warm! Nothing previously had been so pretty as was Joy. It never uttered a word but it only laughed with a merry and happy tone and played on the sand. And Love and Life adored it. Neither whispered to other's ears the word, but they had their wish deep in their heart: "Joy shall be ours forever." They were sure, very sure, of that fact. Yet there came a time—was it after a month? Years? Oh! How

can we know? Life and Love cannot measure time—the thing that was born and was called Joy did not look as it had before. Joy was not as merry and happy as it had been in the beginning. Life and Love could not possibly believe that. Each one whispered, “Oh! it is nothing; tomorrow it will be all right again.” But the tomorrow which they desired never came and gloom covered them. One day Life and Love slept. When they woke, Joy was gone. In its place near the sand, where Joy had first appeared, there was sitting a little stranger with soft and thoughtful eyes. Yet, it was not so happy and merry as Joy was. Neither noticed it; but they began crying, “Our lost Joy! When shall we meet you again? Never! Never!”

But the little stranger drew Love and Life together and they began to walk. Why? When Life began crying, the little stranger tried to calm her; and when Love looked in despair, it tried to give her courage. All three walked; but their journey was difficult. Yet they had with them this little stranger, who helped them.

When Life cut her feet on the sharp stones, the little stranger wiped the blood upon his clothes and kissed the bloody wounds. When Love fainted in the desert, this little thing found water and moistened Love's face with cool water so that she came back to her senses. He was not a burden; he helped them and accompanied them on the voyage which they had undertaken.

They passed the ravine with the frozen icicles and they wandered through the dark lands and the light, having always with them this little stranger who was a thoughtful boy with a resolute smile.

At last they came to Wisdom—the reason for their voyage. And Life and Love cried out, “O Wise One! Tell us, when we first met, a lovely thing was born; now it is lost! What were our sins that we lost it?”

Wisdom answered: “To have back what you wanted, would you give up what is with you right now?”

But Love and Life cried out “No! never! Who will warm us in cold and freezing weather? Who will give us light in the dark? Who will relieve our pain, the pain of soul and body?”

But Wisdom answered again, “O foolish and blind! Can't you distinguish that what you had previously is present with you now? When Love and Life first met in the world, a lovely thing is born, without any shade, without any weariness. Yet Life changes. And when the roads roughen and the shades begin to darken, when the days become hard and the nights cool and long, then this thing created by Life and Love changes too. Life and Love will not want to understand this change, to know it clearly; but one day they will suddenly awake and cry for their lost Joy!” Oh! And they really are as foolish as Wisdom said. Because Joy does not disappear, Joy becomes older. It does not play as it did previously; now it is grave, thoughtful, resolute. Yet, its name changes too, although it is still Joy, — now it is called Compassion — the Perfect Love.

KOSTAS ARVANITAKIS
sixth practical

ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΡΑΒΕΙΟ

ΟΝΕΙΡΟ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΟΥ
ΜΕΣΗΜΕΡΙΟΥ

Είναι μία νέα μητέρα. Καί κάθεται πλάι σ' ένα ανοιχτό παραθύρι. 'Απ' έξω έρχονται οι φωνές των παιδιών που παίζουν ανέμελα. Μαζί τους έρχεται και η πνοή του καλοκαιριάτικου αγέρα, ένα ανάλαφρο λίκνισμα. Δίπλα κοιμάται το μικρό παιδάκι της. 'Από το μικρό του στοματάκι μοσκοβολά ακόμα το χνότο του Δημιουργού. Πάνω στη ροδαλή και λευκή του σάρκα παίζει έντονα το χρώμα της ζωής, της χαράς, της εύτυχίας.

'Απόκαμε η μητέρα να κάθεται και να παλεύει. Ζαλλίστηκε, έγειρε το κεφάλι. 'Αποκοιμήθηκε δίπλα στο μωρό που κοιμόταν ήσυχα. 'Η ανάσα του μόλις που άκουγόταν. Ξάφνου ή μάνα άκουσε μία φωνή μέσα στον ύπνο της. Της φάνηκε σά να 'λεγε: «'Ασε με μητέρα να έγγίσω το παιδί σου. Θά πάρη δ.τι έχω κι εγώ» και ή μάνα ρώτησε:

— Ποιά είσαι σύ;

Και ή φωνή απάντησε: «Είμαι ή 'Υγεία, ή προαιώνια 'Υγεία. 'Οποιον έγγίσω εγώ, θά έχη πάντα το πορφυρό αίμα να τρέχη δυνατά μέσα στις φλέβες του» δέν θά γνωρίση τόν πόνο και την αρρώστια. 'Η ζωή ολάκερη θά κυλήση σαν ένα δροσερό τραγούδι.

— «'Οχι! 'Οχι!», άκούστηκε μία άλλη φωνή. «'Αφσέ με να το έγγίσω εγώ. 'Ο Πλούτος, ό παντοδύναμος Πλούτος που τά κατορθώνει όλα. Μέ το δικό μου άγ-γιγμα ή έγνοια για τά λεφτά δέν θά τόν παιδεύη άλλο. 'Ο,τι πεθυμήση και το μάτι του και ή ψυχή του θά τό 'χη το χέρι του. Δέν θά γνωρίση ποτέ του τί θά πούν οι λέξεις στέρηση και ανάγκη».

Τό παιδάκι κοιμόταν γαληνεμένο. Τό μικρό του στήθος ανέβαινε και κατέβαινε ρυθμικά. 'Η αναπνοή του χάνονταν μέσα στη ζεστή ατμόσφαιρα της μέρας.

Μία άλλη φωνή άκούστηκε τότε:

— «'Εγώ, εγώ να το έγγίσω. 'Εγώ, ή Φήμη. Τόν άνθρωπο που έγγίζω τόν οδηγώ σ' ένα ψηλό λόφο κι εκεί τόν βλέπουν όλοι οι άλλοι. Κι όταν έρθη ό θάνατος, τό όνομά του δέν θά σβήση, αλλά θά περάση στους αιώνες νικώντας την φθορά και τόν χρόνο και θά ήχη ανάμεσα σ' όλους τούς ανθρώπους για πάντα. Σκέψου μάνα, τό παιδί σου θά μείνη αλησμόνητο σ' όλα τά χρόνια που θά ρθούνε και θά περάσουν».

'Η μάνα άκουγε άλαφιασμένη. "Ω Θεέ! Τί να προτιμήση για τό παιδί της; Ποιό έχει την μεγαλύτερη αξία;

Κι ύστερα μία άλλη φωνή άκούστηκε:

— «Μητέρα εγώ πρέπει να έγγίσω τό παιδί σου, γιατί μέ λένε 'Αγάπη. Κι ή 'Αγάπη είναι τό καθαρώτερο πράγμα της Δημιουργίας. Τό πιό λευκό, τό πιό άγνό. 'Οποιον έγγίζω εγώ, ποτέ πιά δέν θά πορεύεται μοναχός μέσα στην ζωή. Στην πιό βαθειά σκοτεινιά να βρεθί και ν' απλώση δεητικά τό χέρι του, ζητώντας ένα άλλο μέσα στην άπελπισία, θά βρη ένα άλλο αδελφικό και αγαπημένο χέρι. 'Οταν ακόμα και ολάκερος ό κόσμος είναι έναντίον του θά βρεθί μία ψυχή να πη στο παιδί σου: «έσύ και εγώ».

Το παιδί αναταράχτηκε μέσα στον ύπνο του.

Γρήγορα μία νέα φωνή ακούστηκε:

— «Έγώ μητέρα νά εγγίσω τὸ παιδί σου. Ἐγὼ θὰ τοῦ δώσω ξέχωρη δύναμη, τὸ Ταλέντο. Ἐγὼ ἐγγίζω τὸν στρατιώτη, τὸν πολιτικό, τὸν στοχαστή, τὸν καλλιτέχνη καὶ κάνουν θαύματα καὶ ξεπερνούν τὸν ἑαυτὸ τους καὶ τὴν ἀδύναμη ἀνθρώπινη φύση. Ἄν ἐγγίσω τὸ παιδί σου, ποτὲ πιά δὲν θὰ συναντήσης τὴν ἀποτυχία, μὰ θὰ περπατᾷ συντροφιά μὲ τὴν Δόξα».

Οἱ φωνές σῶπασαν, γαλήνεψαν. Ἐμεινε ἡ μάννα βαθεῖα συλλογισμένη. Τί ν' ἀποφασίσῃ γιὰ τὸ παιδί της; Ὅλα τῆς φαίνόνταν τόσο ἐξάισια, τόσο θαυμαστά. Δὲν μποροῦσε νὰ ξεχωρίσῃ τὸ πιὸ καλό.

Ξάφνου μιά νέα φωνὴ ἀκούστηκε. Δὲν ἔμοιαζε τίς ἄλλες. Δὲν ἦταν χαρούμενη, οὔτε εὐτυχισμένη. Ὁ τόνος της ἦταν σοβαρὸς, θλιμμένος. Ἢ ἡ μάννα ἔκραξε γεμάτη ἀγωνία: — «Ποῖα εἶσαι ἐσὺ πάλι; Τί μπορεῖς νὰ κάνῃς γιὰ τὸ παιδί μου; Δύνεσαι νὰ τοῦ χαρίσῃς τὴ σιδερένια Ὑγεία;».

Κι ἡ φωνὴ μίλησε καὶ εἶπε: «Ὅποιον ἀκουμπήσω ἐγὼ γεννιέται μέσα του ἕνας πυρετός πού θὰ ρουφήξῃ σιγὰ - σιγὰ ὅλο του τὸ αἷμα. ὅμοια μὲ τὴν φωτιά πού καίγει τὰ ξερὰ ξεσκλίδια. Ὁ πυρετός τοῦτος, τότε μονάχα θὰ θεραπευτῇ, σὰ θὰ σβῆσῃ ἡ ζωὴ του».

— «Μήπως θὰ τοῦ χαρίσῃς τὸν Πλοῦτο;» ρώτησε πάλι ἡ μάννα ἀνήσυχη.

Καὶ ἡ φωνὴ ἀπάντησε: «Ὅποιον ἐγγίζω ἐγὼ καὶ σκύβει νὰ πιάσῃ χρυσάφι, τότε ἕνα ἀστέρι λάμπει πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, ψηλά στὸν οὐρανό. Κι ὁ ἀνθρώπος πασκίζοντας νὰ δῇ τὸ φωτεινὸ ἀστέρι, χάνει τὸ χρυσάφι μέσα ἀπὸ τὰ χέρια του.

— Μὴν τάχατες θὰ χαρῇ τὴν Φῆμη;

— «Ὁχι! Γι' αὐτὸν πού ἐγγίζω ἐγὼ, ὑπάρχει ἕνα μονοπάτι πάνω στὴν ἄμμο, δίπλα στὴν θάλασσα, καμωμένο ἀπὸ ἕνα δόρατο χέρι. Τοῦτο τὸ μονοπάτι θ' ἀκολουθήσῃ ὁ ἀνθρώπος. Κάποτε αὐτὸ ὁδηγεῖ στὴν πιὸ ψηλὴ κορφή καὶ κάποτε γυρίζει κάτω σὲ ἀπύθμενα βάθη. Κανεὶς ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ δῇ τοῦτο τὸ μονοπάτι».

— Οὔτε καὶ τὴν ἀγάπῃ θὰ τοῦ δώσῃς;

— «Θὰ πεινάσῃ καὶ θὰ διψᾷ περισσότερο τὴν ἀγάπῃ σ' ὅλη τὴν ζωὴ του, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ τὴν βρῇ πουθενά. Ὅταν θ' ἀπλῶνῃ παρακαλεστικά τὴν ἀγκαλιά του στὴν ἀγάπῃ καὶ θὰ ποθῇ ἡ καρδιά του ν' ἀγαπήσῃ κάτι στὸν κόσμο, τότε πέρα στὸν ὁρίζοντα θὰ φαίνεται ἕνα μακρινὸ φῶς. Καὶ τότε θὰ κινήσῃ νὰ βρῇ αὐτὸ τὸ φῶς. Ἀλλὰ αὐτὸ πού ἀγάπησε δὲν θὰ τὸν συντροφεύσῃ γιὰ κεῖ. Καὶ ὅταν θὰ χτυπάῃ τὴν ματωμένη του καρδιά καὶ θὰ φωνάξῃ: «Μὰ εἶναι δικό μου, δικό μου, ὁλότελα δικό μου», μιά φωνὴ θὰ τοῦ ἀποκρίνεται: «Λυτρώσου, λυτρώσου' τίποτα δὲν εἶναι δικό σου».

— Θὰ βρῇ ἀραγες τὴν ἐπιτυχία;

«Θ' ἀποτύχῃ. Ὅταν θὰ τρέχῃ μὲ τοὺς ἄλλους γιὰ τὸ τέρμα, γιὰ τὴν νίκη, ἄλλοι θὰ φθάσουν πρὶν ἀπὸ αὐτὸν καὶ θὰ κερδίσουν τὸ χρυσὸ στεφάνι. Ἀλλὰ αὐτός θὰ μείνῃ πίσω. Γιατί παράξενες φωνές καὶ φῶτα θὰ τὸν θαμπώνουν καὶ θὰ τὸν καλοῦν καὶ θὰ σταματᾷ γιὰ ν' ἀκούσῃ καὶ νὰ δῇ.

Καὶ τὸ πιὸ παράδοξο ἀπ' ὅλα εἶναι τοῦτο: Πέρα, μακριὰ ἀπὸ τίς ἀμμουδιές πού καίγονται στὸ πυράκτωμα τοῦ ἡλίου, ἐκεῖ πού γιὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἀπλώνεται μιά ἀτέρμονη ἔρημος, τὸ παιδί σου θὰ βλέπῃ μιά θάλασσα, μιά βαθεῖα γαλανὴ θάλασσα. Πάνω σὲ τοῦτη τὴν θάλασσα καίει πάντοτε ὁ ἥλιος καὶ τὸ νερὸ εἶναι τόσο γαλάζιο σὰ τὸν ἀμέθυστο καὶ ὁ ἀφρὸς τόσο κατάλευκος πού σπάει στὴν ἀμμουδιά. Πέρα ἀπὸ τὴν θάλασσα ἀπλώνεται ἕνα βουνό καὶ πάνω στὴν κορφή του ὑπάρχει χρυσάφι πού ἀκτινοβολεῖ αἰώνια».

Ἡ μάννα ἔκραξε μέσα σι' ὄνειρό της:

— Ἐοὺ, ἐσὺ νὰ ἐγγίσῃς τὸ παιδί μου.

Καὶ ἡ παράξενη φωνὴ ἔσκυψε τότε πάνω στὸ κοιμισμένο παιδί καὶ τοῦ ψιθύρισε τοῦτα τὰ λόγια: «Καὶ τοῦτος θὰ εἶναι ὁ καρπός σου πού θὰ δρέψῃς στὴν ζωὴ: τὸ ἰδανικό σου θὰ μείνῃ ἀληθινὸ σ' ἐσένα μέχρι τὸ τέλος. Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦτη θὰ σοῦ χαρίξῃ καὶ θὰ σὲ καταυγάξῃ μὲ φῶς ἀνέσπερο. πού θὰ σκεπάζῃ καὶ θὰ ξεπερνᾷ ὅλα τ' ἄλλα ἀκριβὰ καὶ ξεχωριστὰ δῶρα πού ἡ ζωὴ χαρίζει: τὴν Ὑγεία, τὸν Πλοῦτο, τὸ Ταλέντο, τὴ Φῆμη, τὴν Ἀγάπῃ».

Σῶπασε ἡ φωνή. Ἐμεινε ἡ μάννα κοιμισμένη δίπλα στὸ μικρὸ παιδί της. Οἱ ἀναπνοές τους ἔσμιγαν καὶ μετὰ χάνονταν μαζί στὸ καλοκαιριάτικο μεσημέρι πού κολυμποῦσε μέσα στὸ φῶς.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ
ἔκτη πρακτικῶ

δεύτερο βραβεῖο

ΧΡΥΣΟΝΕΙΡΟ

Σφιχτά σ' ἀγκάλιασα χρυσόνειρο
καὶ μοῦ ἔφυγες,
σὰν τὴν καυτὴ ἄμμο τῆς θάλασσας
πού ξεχειλίζει μέσ' ἀπ' τὰ κλεισμένα δάχτυλα.

Κι ἔφυγες μακριὰ, κι ἔφυγες ἴδια
μὲ τὴ γλαφυρὴ πνοὴ τῆς θάλασσας,
πού χάνεται,
μὲ τὸν ἄνεμο πού δέρνεται σφυρίζοντας στὰ φύλλα τοῦ δάσους.

Κι ἡ καρδιά μου δάκρυσε,
τὸ ἴδιο καὶ τὰ μάτια...
Γιατί σ' ἀγάπησα χρυσόνειρο τῆς νιότης μου.
Καὶ μοῦ ἔφυγες...
Καὶ χάθηκες...
Κι ἔγινες ἕνα, μ' ἄλλα χαμένα ὄνειρα...

ΛΕΝΑ ΜΑΚΡΗ
ἔκτη τάξη

second
prize

AS THE SALT
TO TASTE,
AS THE SUN
TO LOOK AT

Everybody can't be a philosopher every single moment in his life. It happens that we often mention and often talk about important ideas so lightly and thoughtlessly! Love, Beauty, Death, God Himself come so often on our tongues, but seldom reach our minds to be evaluated and reflected upon. Yet they have occupied more minds and greater than one could imagine.

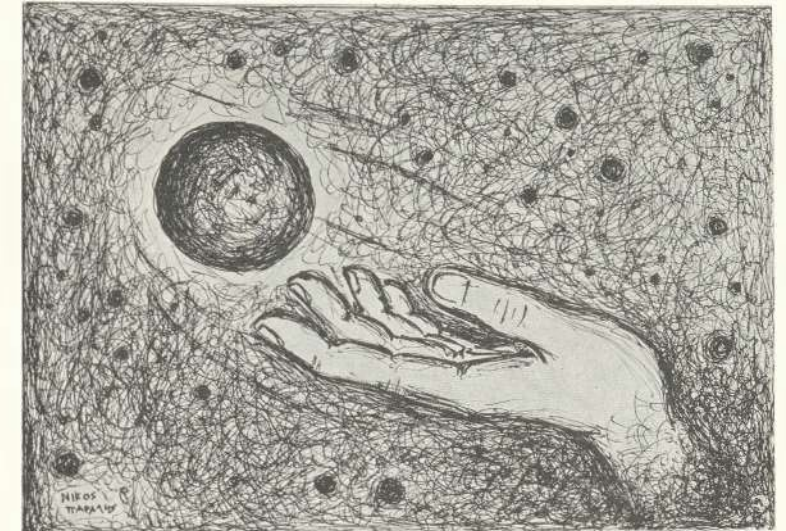
One thing we are much concerned about, and it is often mentioned, is Beauty. We suppose that we and everybody else knows what Beauty is; but no one agrees on its definition.

I believe Beauty is a part of God. It is His touch on the world, both moral and physical. I believe it is every where in Nature and in Man's soul. I am not wise, maybe less wise than average, but I believe it, that it is everywhere, even if man can't perceive it, because God is everywhere and man can't perceive Him with his senses. It might look clearer if I said I think Beauty is like air. Ordinarily we can't sense air. Only when the wind is blowing do we feel that space is not empty.

Still, I don't believe Beauty is less precious, because it is everywhere. Air is not less indispensable though it fills every space. Neither is the Sun less warm though it shines every day and on everybody, or salt less tasty, still it exists in the five seas. We don't see Beauty because we have a kind of set standards for it. People don't generally agree on matters such as God, Love, Death, Beauty. Still there are certain patterns we follow, I might say. These may change from one generation to another. Man is instable.

Some say Beauty is Simplicity. They mention Ancient Greek art as an example. Maybe they are partly right. But they are human beings and can't see the whole truth. Some others say Beauty is to give to a thing, person, feeling when he likes it. They say that it is the individual that gives Beauty to something when it pleases his heart and senses.

I recall others saying that Beauty is in every object or person or thought. Yet, it

isn't to Beauty itself, that men give and apply the name "beautiful" but to those things in which he recognizes something special and striking.

I could even think of saying who's right or who's wrong. Probably no one is. I think what we call Beauty can't be explained by manmade words, it doesn't need to be explained, it needs to be felt one way or another. It can be felt by those who look for it, and there are fortunate mortals who have been gifted to feel it almost everywhere, and we call them poets and artists. Would it be hidden in blooming flowers or humble moss, in a precious stone or in a pebble left gleaming by the tide, in the sun we can't face or a candle? It also can have better hiding places, and there is where I think a poet starts. Sometimes even we can feel it in a man's creation. Then it is a piece of art, art being to me every field of human labor. Nor would I dare to deny that Beauty can be in man, in the thoughts, ideas, inspirations, feelings that some man has or has had. When we have the ability to distinguish Beauty in some of the innumerable forms it has, we might be called happy. And the greater bliss, ecstasy, happiness, pleasure, heart's contentment we can feel is when we find Beauty in a fellow man, not so much physical Beauty, but Beauty of spirit and soul, which we are made able to share.

People have searched, do search and will go on searching for Beauty. Whatever we might say about our civilization, should we call it a materialistic one, a cruel, inhuman one, just as people of this civilization need to believe in someone higher than Mount Everest, bigger and wider than what we can see of our universe; someone without limits, form or bounds, would then call This Someone God? Or wouldn't they be able to give It a name? They also need to believe that there still exists out of museums and books and old peoples' minds ideas like God, Beauty, Love, still holding to their meaning.

ELIZABETH SARRI
5th class

Τό λεωφορείο ἱδρωνε σκαρφαλώνοντας τήν ἀπότομη ἀνηφόρα. Σ' ἓνα παράθυρο βρῆκα τόν ἑαυτό μου νά χαζεύῃ. Κοιτοῦσα τόν κάμπο κάτω καί τό νεκροταφεῖο στά δεξιά· στό βάθος διακρίνονταν ὁ Χορτιάτης μέ τόν ἥλιο πού δειλά πρόβαλλε πίσω του, κι ἔστελνε τά χρυσά του κρόσσια πρῶτα σιόν οὐρανό, πού σχημάτιζαν ματωμένες λόγχες, κι ἔπειτα σιγά σιγά ἔγερναν κι ἔπεφταν στή γῆ. Κάθε πρωί ἤμουνα θεατῆς τούτης τῆς ταινίας πού ἀρχιζε ἀπ' τόν «Πετεινό», ξετυλιγονταν μέσα ἀπ' τήν ἀγουροζυπημένη πόλη. Ἐστριβε στοῦ Χαριλάου, ἀπλώνονταν στό ὑπαιθρο, ὥσπου σέ λίγο σταματοῦσε ἀπότομα στήν περήφανη πόρτα τοῦ σχολικοῦ κτηρίου.

Ίσως νά μή θέλουμε, μά ὅμως εἶναι ἀλήθεια πῶς πρῶτα νοσταλγοῦμε τίς πιό κοινές πράξεις μας, τίς συνήθειές μας, αὐτές πού δέν εἶχαν τίποτε τό ἰδιαίτερο. Ὑπάρχουν τόσες στιγμές στή ζωή μας πού παροδικά μᾶς χάρισαν τήν εὐτυχία καί εὐλόγα τίς ἀναπολοῦμε, ὅμως πρῶτα θά νοσταλγήσωμε τίς καθημερινές σκηνές: τό πρωινό ξύπνημα, τό βιαστικό ντύσιμο, ἓνα σάντουιτς στό χέρι, τό περίπτερο μέ τίς ἀπλωμένες ἐφημερίδες στή γωνιά, τό τρέξιμο γιά τό λεωφορεῖο κι ἔπειτα τό συνηθισμένο δρομολόγιο μέ τό ἴδιο πάντα τέρμα.

Ὅταν πρόκειται ν' ἀποχωρισθοῦμε κάτι νιώθουμε μιάν ἀνεξήγητη μελαγχολία μά καί μιὰ ξεχωρη ἀγάπη συνάμα κοιτώντας τό ἐντελῶς ἰδεαλιστικά, παραβλέποντας κάθε ἀσκημό του. Ἦμουνα στή Βιβλιοθήκη κι ἔριχνα τό βλέμμα μου γύρω. Τό θέαμα πραγματικά μεγαλόπρεπο. Ἀπ' τή μιὰ μεριά ὁ περήφανος Χορτιάτης μέ κάτι σύννεφα, κρεμασμένα κύματα ἀπό χιόνι ἔτοιμα νά κυλίσουν σιόν κάμπο μέ τ' ἀραιά σπιτάκια. Ὁ Ὀλύμπος στό βάθος τοῦ Θερμαϊκοῦ, πλαισιωμένος ἀπό μουντά σύννεφα, φαίνονταν πιό ἐπιβλητικός· ἀκολουθοῦσαν λουρίδες ἀπό θάλασσα, ἔπειτα ἡ μπαλωμένη ἀπ' τά χωράφια στεριά καί πιό κοντά ἀγκομαχοῦσε ἡ μεγαλούπολη. Τ' ἀγκάλιαζα ὅλα ζεστά, σφικτά· ἤθελα νά χαραχθοῦν ὅλα ἀνεξίτηλα στή μνήμη μου. Αὐτά καθώς καί τό παιχνιδιάρικο δασάκι πού μέ τράβηξε μικρό μέ τ' ἀτέλειωτα κυνηγητά μας, τά γήπεδα πού παράλαβαν ἓνα σῶμα ἀσχημάτιστο καί τό μέστωσαν, τά κτήρια πού ἀντηχοῦσαν ἀπ' τίς φωνές μου, τά θρανία πού ἔφερναν τά σημάδια μου, οἱ πίνακες μέ τίς μουντζούρες, οἱ σκάλες πού τόσες φορές ἀνεβοκατέβηκα ἄλλοτε κεφάτος κι' ἄλλοτε λυπημένος καί στοχαστικός. Σέ μιὰ ἀπόμακρη γωνιά ἓνα μοναχικό παγκάκι χαράχθηκε βαδύτερα στή μνήμη μου· ἦταν ἐκεῖ πού πρωτοστοχάστηκα μερικά ἀπό τά μεγάλα προβλήματα τῆς ζωῆς, πού κρατώντας τό κεφάλι μέσ' τά χέρια μου βούλιαζα στίς ἀντιφάσεις τῶν ἰδεῶν μου πού μέ τήν ὥριμασή μου ἄλλαζαν.

Εἶναι γνωστό πῶς ὁ ἀνθρώπος μόνος προχωρεῖ στή δόξα, μόνος στήν ἐπιτυχία, μόνος καί στή ζωή. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐξωτερικοί παράγοντες πολύ λίγο μποροῦν νά ἐπιδράσουν στίς ἀποφάσεις του. Ἀναλογίζομαι τά χρόνια πού κύλισαν καί νιώθω πῶς ἀπό ὅ,τι μοῦ πρόσφερε τό σχολεῖο δέν ἐπῆρα πολλά. Νομίζω ὅμως

πῶς κέρδισα κάτι σημαντικό: τήν ἱκανότητα νά σκέπτομαι καί νά μὴν παίρνω γρήγορα ἐπιπόλαιες ἀποφάσεις.

«Ἡ ζωὴ εἶναι κάτι πού δέν μπορεῖ νά προσδιοριστῇ· εἶναι ἓνα σύνολο ἀπὸ ἀντιφάσεις» λέει ὁ μεγάλος Ἰνδὸς ποιητής. Κι ἐμεῖς πού ζοῦμε πάνω σέ τούτη τῇ γῇ προσπαθοῦμε νά μαζέψουμε σέ μιὰ κοίτη τὰ φουσκωμένα νερά τῶν ἐνεργειῶν μας καί νά βγάλουμε στίς ἐκβολές τους κάτι τό συγκεκριμένο, καθωρισμένο καί καθόλου ἀόριστο, πού λέγεται ἐπιτυχία. Τό ἂν τοῦτο θά 'ναι ἡ ποθητὴ εὐτυχία μας δέν εἶναι σίγουρο, γιατί ἀναζητώντας τήν ἐπιτυχία ἴσως χάσουμε τό σπουδαιότερο πράγμα πού μᾶς κρατᾷ στή γῇ: τήν ψυχὴ μας πού εἶναι ἀσπασία συνδεμένη μέ τὴν ἔντονη ζωή. Ὅλοι ὅμως ἀκολουθοῦμε τὰ παλιά, χαραγμένα μονοπάτια καί θ' ἀγωνισθοῦμε γιὰ νά πετύχουμε. Ὁ δρόμος στή ζωὴ μας εἶναι σκεπασμένος μέ ὀμίχλη κι ἀνάμεσα ἀπ' τὰ θαμπὰ πέπλα τὸν διακρίνουμε μόνο πολύ κοντά. Πρέπει νά προχωροῦμε πολύ σιγά σιγὰ στό δρόμο μας· κάθε πάτημα νά 'ναι σίγουρο. Τό μελλοντικό ταξίδι μοιάζει μ' ἓνα πρωινό θαμποχάραγμα σκεπασμένο ἀπὸ σύννεφα ἀβεβαιότητας καί κάποιου φόβου γιὰ κάτι ἀγνωστο πού θά ἀντιμετωπίσουμε. Ὁ ἥλιος κοντεῖ νά βγῇ, ὅπου νά 'ναι ξημερώνει. Θά ξεχυθοῦμε στή νέα μέρα τολμηροί, στή νέα πολιτεία πού θά κερδίσουμε μέ τὴν συνεχὴ προσπάθεια, στή νέα ἀνεξάρτητη ζωή, τὴν ἐντελῶς δική μας. Τώρα ἀρχίζουμε πραγματικά νά ζοῦμε.

ΣΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ἔκτῃ κλασσικοῦ

R. VERVELIDOU
Assistant Editor

R. TZELEPOGLOU
Editor-in-chief

A. STAVRIDOU
Secretary

C. HADJITHEODOROU
Business Manager

TH. MATSOUKIS

REA SAVVOPOULOU

EGLI ECONOMOU

A. GEORGOPAPADAKOS

JOHN DENNIS

Advisors

KOSTIS MOSKOF

DEM. DEMETRIOU

AGIA MODI

KIETY SOTIRIADOU

DEM. KONSTANTINO

1958
anatolian

Τὴν γενική φροντίδα τῆς Ἑπετηρίδας εἶχαν οἱ σύμβουλοι κ.κ. Α. Γεωργοπαπαδάκος καὶ J. Dennis, καὶ ὁ ἀρχισυντάκτης Ρήγας Τζελέπογλου. Τὰ ἑλληνικά καὶ ἀγγλικά κείμενα γράφθηκαν ἀπὸ τοὺς Ρήγα Τζελέπογλου. Χρήστο Χατζηθεοδώρου καὶ Ρούλα Βερβελίδου. Ὑπεύθυνοι γιὰ τοὺς συλλόγους ἦταν ὁ Θανάσης Ματσούκης καὶ ἡ Ρέα Σαββοπούλου. γιὰ τὶς τάξεις ὁ Κωστής Μοσκόφ καὶ ἡ Ἄγλα Μόδη καὶ γιὰ τὴν λογοτεχνία ὁ Χρήστος Χατζηθεοδώρου καὶ ἡ Ἀλκμήνη Σταυρίδου.

Τὸ ἐξώφυλλο καὶ τὰ σκίτσα τῶν σελίδων τῆς λογοτεχνίας ἔκαμε ὁ Νίκος Παραλῆς. Τὰ ἄλλα σκίτσα ἔγιναν ἀπὸ τοὺς Ζάχο, Τοιτώτα, Κνιθάκη καὶ Ἀνδρούτσο.

Οἰκονομικὸς διαχειριστὴς ἦταν ὁ Χρ. Χατζηθεοδώρου.

Τὶς σελίδες τῶν ἑκταίων ἐπιμελήθηκε δεκαμελὴς ἐπιτροπὴ καὶ οἱ σύμβουλοι τῶν τάξεων.

Οἱ φωτογραφίες εἶναι τοῦ φωτορεπόρτερ καὶ ἀποφοίτου τοῦ σχολείου μας Γιάννη Κεσίσογλου.

Τὰ κλισέ ἔγιναν στὸ τοιχογραφεῖο τῆς «Μακεδονίας» ἀπὸ τοὺς τοιχογράφους Σωτῆρη Ζήση καὶ Τάσο Δούκα.

Ἡ ἐκτύπωση ἔγινε στὸ τυπογραφεῖο Ν. Νικολαΐδη, μὲ τὴν ἐπιμέλεια τοῦ ἴδιου.

Ἡ βιβλιοδεσία ἔγινε ἀπὸ τὸν κ. Γιαπούλη.

The editor and staff of the "Anatolian 1958" wish to thank Anatolia's president, Mr. Carl C. Compton, and its two deans, Miss Mary Ingle and Mr. Veo F. Small, for their assistance and deep interest in this publication.

Special thanks go to the Anatolian's two advisors, Mr. A. Georgopapadakos and Mr. John Dennis, whose assistance has been essential in the production of the Anatolian.

Finally, thanks to the faculty and students on whose good nature and indulgence the Anatolian must always depend.

Ένα αυτόγραφο παρακαλώ !!
Carl C. Compton

Pictures by *Tolun Ediz* *Ediz* *Ediz*

